

தமிழக அரசின் முதற பாக பெற்ற நூல்!

தருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

Acc. No. 30161
1-4

பால. இரத்தினவேலன்

நர்மதா பதிப்பகம்

உறவுகள் மேம்பட...

குடும்பத்திலும் சரி, அலுவலகத்திலும் சரி, மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும், ஏற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் பெரிதாகாமல் இருக்க :

- ◆ நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை (Ego) விடுங்கள்.
- ◆ அர்த்தமில்லாமலும் பின்விளைவு அறியாமலும் பேசிக் கொண்டேயிருப்பதை விடுங்கள். (Loose Talk)
- ◆ எந்த விஷயத்தையும் பிரச்சினையையும் நாசுக்காக கையாளுங்கள். (Diplomacy) விடடுக் கொடுங்கள் (Compromise)
- ◆ சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதை உணருங்கள் (Tolerance)
- ◆ எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும், அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ, இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
- ◆ உங்கள் கருத்துகளில் உடும்புப் பிடியாய் இல்லாமல், கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். (Flexibility)
- ◆ மற்றவர்களுக்குரிய மரியாதையை காட்டவும், இனிய, இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள் (Courtesy)
- ◆ புன்முறுவல் காட்டவும், சிற்சில அன்புச் சொற்களை சொல்லவும் கூட நேரமில்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- ◆ பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர் முதலில் இறங்கி வர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத் துவக்க முன் வாருங்கள்.

கீதா கவி,
என்மும் புகள் உரும்
தூமை பூசாது
புழைந்தருள்
பெரு மகிழ்வு கொள்ளும்
சுருக்கம்
செய்யுள்....

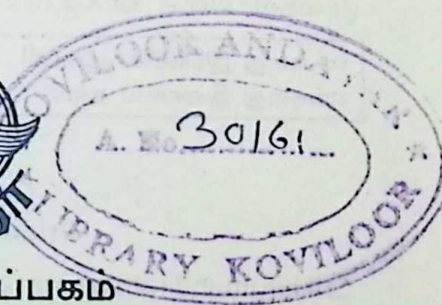
புத்தகங்களுக்கு
தரும் தொகை
செலவல்ல: மூலதனம்!
நாமதாவின் தரமான பதிப்பில்
மலிவான விலையில்!

திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

(தந்திரம் ஒன்பது - சூனிய சம்பாசனை -
பாடல்களுக்குச் சுருக்கமான விளக்கம்)

திருமந்திரத்தின் எழுபது புதிர்களுக்கு
எளிய தமிழில் விளக்கம்!

சித்தாந்த இரத்தினம்
பால.இரத்தினவேலன்
B.E., F.I.E., F.I.V.,

நர்மதா பதிப்பகம்

நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

10, நானா தெரு, (தி.நகர் தலைமை

அஞ்சலகத்தை ஒட்டிய தெரு), பாண்டிபஜார்,

தி.நகர், சென்னை - 600 017. தொலைபேசி: 24334397

செல்லிடபேசி: 98402 26661, 98409 32566, 99400 45044

வாசகர்களுக்கு

நல்ல நூல்களுக்காகத் தரப்படும் தொகை செலவல்ல, மூலதனம்! நமது சிறப்பான எதிர்கால வாழ்வுக்காகத் தரப்படும் Investment! ஐம்பது ரூபாய் புத்தகத்தில் ஆயுட்கால வாழ்க்கைக்கான யோசனைகள் நிறைந்திருக்கும்.

□ பொழுதுபோக்கு, கேளிக்கைகளுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையில் சிறு பகுதியையாவது பயன் தரும் புத்தகங்களுக்காகச் செலவிடுங்கள். மிகுந்த நன்மை பெறுவீர்கள்!

□ எங்களது இலவச விலைப்பட்டியலைப் பெற 50 காசு அஞ்சலட்டை எழுதுங்கள். செல்லிடபேசிக்கு குறுஞ்செய்தி அனுப்புங்கள். நாங்களே அழைத்துப் பேசுகிறோம். உடன் எங்கள் செலவிலேயே அனுப்பி வைக்கிறோம்.

□ தமிழகத்தின் எல்லா பிரபல புத்தகக் கடைகளிலும் நாம்நா நூல்கள் கிடைக்கின்றன. அவர்களிடமிருந்து (தபால் செலவின்றி) பெறலாம். தபாலில் அனுப்புவதற்கான கட்டணம் அதிகமாக உள்ள நிலையில் தங்கள் ஊர்ப் புத்தகக் கடையிலேயே பெறலாம். அவர்களையும் நல்ல நூல்கள் விற்க ஊக்குவிக்கலாம்!

எங்களது இமெயில் முகவரி : sales@narmadhapathipagam.com
எங்களது இணைய தளம் : www.narmadhapathipagam.com

Pages: 256

Price: Rs.150.00

□ Thirumandirathin Maraiporum Vilakkamum - The hidden messages of Thirumanthiram's hymns - Explained in lucid Tamil by Bala. Rathinavelan □ This Edition: October 2018 □ Published by T.S. Raamalingam, Narmadha Pathipagam, Chennai - 600 017 □ D.T.P. Execution at: M/s. Star Graphics, Chennai - 600 017 □ Printed at: M/s. Malar Printers, Chennai - 600 034 □

உட்பொதிவு

□ முன்னுரை	6
□ திருமந்திரம் அருளிய திருமூலர்	9
1. இறைவன் ஆடும் சூதாட்டம்	18
2. தூறு படர்ந்த நெறி	24
3. சந்தியில் நான்கு பனை மரங்கள்	28
4. விதை ஒன்று விதைக்கப் பயன்வேறு விளைந்தது	32
5. குறைந்த முயற்சியும் நிறைந்த பலனும்	36
6. நன்செய்யும் புன்செய்யும்	39
7. களர் நிலத்தை உழபவர்கள்	42
8. ஏத்தம் இரண்டும் ஏழு தூரவும்	48
9. மலட்டுப் பசுக்களும் கறவைப் பசுக்களும்	53
10. காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணல்	57
11. வீட்டுக்குள்ளே வளரும் பூங்கொடி	59
12. முறையாகச் செய்தால் நல்ல விளைச்சல்	66
13. செந்நெல் சோறு உண்ண வேண்டுமா?	68
14. வினையும் விளைவும்	73
15. பயன் தராத களர் நில உழவு	77
16. நரிக் கொட்டகையில் உதவும் ஓர் ஆயிழை	80
17. மழையின் குளிர்ச்சியும், கனியின் சுவையும், அமுதின் பயனும்	83
18. பார்ப்பான்வீட்டுப் பசுக்கட்கு மேய்ப்பான் வேண்டும்	86
19. குதிரையா? எருமையா?	89

20. புதிர்களாகக் காணப்படும் நான்கு பொருட்கள்	92
21. அழியும் வீட்டில் வாழும் ஐவர்	98
22. மூங்கிலும் வேம்பும் பனையும் பாம்பும்	102
23. பருவுடம்பில் உள்ள அறுபது பொருட்கள்	105
24. இரண்டு கடாக்கள் ஒரு கடா ஆகும்	107
25. உழவின் பயனைச் சூதாடி இழத்தல்	109
26. நாகையை நோக்கிச் செல்லும் கூகை	112
27. கொல்லனும் மூன்று எலிகளும்	116
28. காடு புகுதலும் கடுவெளி சேர்தலும்	119
29. வெளுக்கப்பட்ட ஆடை சேற்றில் விழுந்தது	121
30. தடுக்கும் ஒருத்தி யார்?	123
31. பிணியை இன்பமாகக் கருதும் பேதமை	127
32. பறவையா? வேள்வித் தீயா?	129
33. ஆறு அதிசயப் பூஞ்செடிகள்	132
34. பக்குவம் அற்றவரும் மிக்கவரும்	138
35. இரு காடுகளும் ஒரு வீடும்	141
36. வாழை இருக்க எட்டிக்கு ஏங்குதல்	143
37. கடை வண்டும் பெடை வண்டும்	148
38. காட்டுப் பசுக்களை வீட்டுப் பசுக்களாக மாற்றுதல்	151
39. தாமரையும் குவளையும்	153
40. ஆறு பறவைகளும் நூறு பறவைகளும்	156
41. தெளிநீர் வேண்டிக் கிணறு தோண்டுதல்	159
42. உலகும் உடலும் திருக்கோயில்களாகும்	162
43. திருவருளால் உயிர் பெருநெறியில் செல்லும்	164
44. ஆணவம் கெட மிக வலிய கருவி திருவருளே	166
45. கயல் காண்பாரும் முயல் பிடிப்பாரும்	170

46. கோரையும், ஆரையும், நாரையும்	172
47. காட்டுக்கு வழியும் வீட்டுக்கு வழியும்	174
48. பொழியத் தவறாத மேகம் இறைவன்	177
49. காட்டு வழியும் கடற்கரை வழியும்	179
50. அறத்தால் ஆக்கமும் ஆசையால் கேடும்	182
51. மூன்று காத தூர வழியில் மூன்று வாழைகள்	185
52. உடற்சார்பும் திருவடிச் சார்பும்	191
53. தீய குணங்களை மாற்றும் முயற்சி	194
54. கட்டிடத்துள்ளே தாமரைக்கொடி	197
55. மேட்டு நிலமும் பள்ள நிலமும்	199
56. நண்பனாகவும் காவலனாகவும் ஆகிய திருவருள்	202
57. வாழையும் சூரையும்	204
58. குறிஞ்சிக் குறவன் நெய்தல் மீனவன் ஆதல்	207
59. அசபா மந்திரமும் பிரணவ யோகமும்	210
60. கொட்டிலை விட்டு வெளியேறிய எருமை	213
61. பிறவிப் பயன் வேண்டின் வாசியோகம் செய்க	216
62. பாசி படர்ந்த குளத்தில் நாரை	219
63. மலை உச்சியில் உள்ள மலர்க்கொம்பில் பூ	222
64. ஐந்தொழிலின் பயன்கள்	225
65. தவம் உடையாரே வீடு பெறத் தக்கவர்	228
66. இம்மையிலேயே முத்தி	231
67. குடிமக்களும் அரசனும்	234
68. மாம்பழத்தால் பயன் பெறுபவர்	239
69. என்றைக்குத்தான் பொழுது விடியும்?	248
70. திருவருள் துணையுடன் செய்யும் வாசியோகம்	250

முன்னுரை

தமிழ்நாடு அரசின் பொதுப்பணித் துறையில் பொறியாளராகப் பல்வேறு நிலைகளில் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் பணியாற்றி 1991இல் ஓய்வு பெற்றபின் சித்தாந்த சைவப் பொருள் நூல்களையும் புகழ்நூல்களையும் கற்கும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. கடந்த இருபத்து நான்கு ஆண்டுகளாக பேரூர், சித்தாந்த சைவப் பெரும்பேராசிரியர் முனைவர் திரு. ர.வையாபுரி அவர்களிடம் பாடம் கேட்டுப் பயன் பெற்றேன்.

பேராசிரியர் 19.8.2001 முதல் 3.3.2013 முடிய திருமந்திரம் பற்றிய வகுப்புகள் நடத்தினார். ஏறத்தாழ பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் திருமந்திரத்தின் மூவாயிரம் பாடல்கட்கும் விளக்கவுரை ஆற்றினார். ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் உள்ள 'சூனிய சம்பாசனை' என்னும் பகுதியில் உள்ள எழுபது பாடல்கட்கும் 21.3.10 முதல் 19.8.12 முடிய உரை விளக்கம் தந்தார்.

'பொய்யும் மெய்யும் - ஓர் உரையாடல்' எனும் தலைப்பில் ஒரு நூல் செய்து, அதைப் பார்வையிட்டுத் தருமாறு பேராசிரியரைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அந்நூலில் சூனிய சம்பாசனையின் ஒரு பாடல் விளக்கத்துக்காக எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அந்நூலைத் திருத்தித் தந்தபோது ஒரு சிறு குறிப்பும் எழுதி அனுப்பினார். அக்குறிப்பு வருமாறு:

“திருமந்திரம் - ஒன்பதாம் தந்திரம் - சூனிய சம்பாசணை முழுவதற்கும் தேசிகர், அருணையார் உரைகளைத் துணையாகக் கொண்டு எளிதாகப் பொருள் விளக்கும்படி எழுதி உதவினால் நல்லது.”

நேரில் காணும்போது அக்குறிப்பு குறித்து நினைவூட்டினார். எனினும் ஆர்வம் இல்லாமல் இருந்தேன்.

ஆஸ்திரேலியா சென்று மூன்று திங்கள்கள் தங்கும் எண்ணத்துடன் விடைபெறுவதற்காகப் பேராசிரியரை அவரது இல்லத்தில் நவம்பர் '14இல் சந்தித்தேன். சூனிய சம்பாசணை விளக்கம் எழுதும் பணியை நினைவூட்டினார்; பாடம் நடத்துவதற்குத் தயாரித்து வைத்திருந்த குறிப்புகளையும் தந்து ஊக்குவித்தார்.

30.11.14 முதல் 7.3.15 வரை சிட்னியில் இருந்த காலத்தில் திருவாளர்கள் அருணை வடிவேலனார், க.வச்சிர வேலனார், ப.இராமநாதம்பிள்ளை ஆகியோரின் உரைகளை ஆழ்ந்து படித்ததோடு பேராசிரியர் வையாபுரியார் அவர்களின் உரைக் குறிப்புகளைத் துணையாகக் கொண்டு எழுபது பாடல்கட்கும் விளக்கம் எழுதி முடித்தேன். எழுதி முடித்ததைத் திருத்தித் தருமாறு பேராசிரியரை வேண்டினேன். பேராசிரியரும் நூல் முழுவதையும் கூர்ந்து ஆய்வு செய்து, செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

பேராசிரியர் வையாபுரியாரது விரிவான உரைக் குறிப்பினைச் சுருக்கித் தந்துள்ளேன். எனவே

இந்நூலில் காணப்படும் சிறப்புகள் அனைத்துக்கும் பேராசிரியர் அவர்களே உரியவர். அவர்க்கு என் உளமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் எழுதப்பட்டபோது சிட்னியில் பல வழிகளிலும் உதவியாக இருந்த மருமகன் திரு. செ.ஞானமூர்த்திக்கும், மகள் திருமதி. மீனாவுக்கும் என் நன்றியையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நர்மதா பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் இந்நூலை வெளியிட ஒப்புக்கொண்டார். அவருக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சூனிய சம்பாசணை மறைபொருள் உரையாதலால் பாடல்கள் எழுபதும் பல்வேறு வகைகளில் பொருள் கொள்ள இடமளித்து நிற்கின்றன. இந்நூலில் எழுபது பாடல்களும் சித்தாந்த சைவத்தின் கோட்பாடுகளைப் புதிர்களாகக் காட்டி விளக்குகின்றன. அன்பர்கள் புதிர்களை விடுவிக்கும் முயற்சி மேற்கொண்டு, சித்தாந்த சைவ மெய்யியல் கோட்பாடுகளை எளிதில் தெளிந்துணர முடியும்.

இந்நூலைப் படித்துணரும் அன்பர்கள் இதைத் திறனாய்வு செய்து எனக்குத் தெரிவிப்பின் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.

33, சாம்பற்காடு,
திருநகர், ஈரோடு - 3.

- பா.இரத்தினவேலன்

செல்லிடபேசி: 8675014250

திருமந்திரம் அருளிய திருமூலர்

சிவனடியார்களைப் பற்றிப் பேசும் திருத் தொண்டத்தொகையில் 'சுந்தரர் எம்பிரான்' என்று திருஞான சம்பந்தரையும் நம்பிரான் என்று திருமூலரையும் போற்றுகின்றார். இவ்விருவரைத் தவிர வேறு எந்த அடியார்க்கும் இத்தகைய அடைமொழி இல்லை. அத்தகைய பெருஞ்சிறப்பு உடையவர் திருமூலர்!

நந்தி மரபைச் சேர்ந்த ஒரு சிவயோகி அகத்தியரைக் காணவும், தமிழினிமை நுகரவும் கயிலையில் இருந்து பொதிகை செல்லும் வழியில் திருவாவடுதறையில் திருமூலராகி மூவாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து ஆண்டுக்கொரு பாடலாக மூவாயிரம் பாடல்களை அருளினார் என்பது வழக்கில் உள்ள வரலாறு.

திருமூலர் காலம் ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது என்றும், திருமூலர் சித்தர் காலத்தில் (கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டு) வாழ்ந்தவர் என்றும், கி.மு.6000 முதல் கி.மு. 100 வரை திருமூலர் வாழ்ந்திருந்தார் என்றும் பலவாறாகக் கூறப்படுகிறது. திருமூலரது காலத்தை துல்லியமாகக் கணிக்க இயலவில்லை.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார் திருமுலர் புராணத்தை 28 பாடல்களில் விரித்துள்ளார்.

திருமந்திரம் - மறைமொழி

மந்திரங்கள் என்றால் ஆற்றல் மிக்க சொற்கள் என்று பொருள். மந்திரங்களை மறைமொழி எனவும் கூறுவர்.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப.”

(தொல்காப்பியம் - பொருள்: 490)

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.” (திருக்குறள் - 28)

மெய்யுணர்வால் மந்திரங்களின் செம்பொருளை மாந்த வல்லார் மாந்தர் ஆவார்; மாந்துவிப்பார் நிறைமொழி மாந்தர் ஆவர்.

திருமுலர் நிறைமொழி மாந்தர். அவர் அருளியுள்ள திருமந்திரம் மறைமொழியாகும்; திருவாணையாகும்.

திருமந்திரம் - மந்திரமாலை

மந்திரம் என்றால் இரகசியம் என்று பொருள். திருமந்திரம் குறியீட்டுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி இரகசியம் சொல்கிறது.

ஏழு வகைச் செய்யுட்களில் மந்திரமொழியும் ஒன்று என்று தொல்காப்பியம் வரையறுத்துள்ளது.

மந்திரநூல் வழக்குச் சொல்லில் இருந்தாலும் சொற்களுக்கு நேரான பொருளை உணர்த்தாமல்

இரகசியப் பொருளை உணர்த்த வேண்டும் எனும் இலக்கணத்தின்படி திருமந்திரம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

தேவாரம் முதலியன மறைத்துச் சொல்லாமல் வெளிப்படையாகச் சொல்கின்றன. திருமந்திரம் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைத்துச் சொல்கிறது.

திருமந்திரத்துக்கு 'மந்திரமாலை' என்னும் பெயரும் உண்டு.

திருமந்திரம் - சிவாகமம்

இறைநூல்கள் புகழ் நூல்கள், பொருள் நூல்கள் என இரு வகைப்படும். திருமந்திரம் பொருள் நூலாக விளங்குவதால் தமிழ் ஆகமம் எனப் போற்றப்படுகிறது; புகழ்நூலாக விளங்குவதால் பன்னிரு திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையாகப் போற்றப்படுகின்றது.

ஆகமங்களை இறைவன் பைசந்தி வாக்கில் (எழுத்தும் மொழியும், தோன்றாத நிலையில்) அருளினான் என்பது மரபு. அவ்வாகமங்களைத் திருமூலர் மத்திமை வாக்கில் (எழுத்து மொழியில்) தமிழில் கொண்டு வந்தார் என்பர். திருமூலரே தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்,

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.”

தமிழ் செய்தல் = சிவாகமத்தைத் தமிழில் கொணர்தல். திருமந்திரம் திருமூலர் செய்தளித்த முதல் நூல்; மொழி பெயர்ப்பன்று.

திருமந்திரம் - யோகநூல்

திருமந்திரம் யோகம் பற்றிய பெருநூல். யோகநெறி தோழமை நெறி என்று தமிழ் நாட்டில் குறிக்கப் பட்டது. பேயுருவை வேண்டிப் பெற்ற காரைக் காலம்மையார், பெருமிழலைக்குறும்பர், சுந்தரர் ஆகியோர் யோகியராகப் போற்றப்படுகின்றனர்.

திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறும் சிவயோகம் தமிழ் யோக நெறியாகத் தனி நிலை பெற்றதாகும். 'சிவயோகம்' என்ற சொல் முதன் முதலில் காணப்படுவது திருமந்திர நூலில்தான்.

சிவயோகம் பதஞ்சலியின் அஷ்டாங்க யோகத்தின் வேறானது. மூன்றாம் தந்திரம் முழுவதும் யோகம் பற்றியதே.

தமிழில் யோக நெறிகளைச் சீராக விளக்கும் முதல் நூல் திருமந்திரம்.

திருமந்திரம் - சித்தாந்த சைவப் பொருள் நூல்

சைவ சமயக் கருத்துகளை முதன் முதலாக விளக்க எழுந்த நூல் திருமந்திரமே. சித்தாந்த சைவக் கோட்பாடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டிய சிவஞான போதம் முதலான சாத்திரங்கட்கும் முற்பட்டது திருமந்திரம்.

திருமந்திரம் - ஒன்பது தந்திரங்கள்

சங்கப் பாடல்கள் போல் திருமந்திரம் பின்னாளில் தொகுக்கப்பட்ட நூல் என்று அறிஞர்கள்

கருதுகின்றனர். திருமூலர் அருளிய மூவாயிரம் தனிப்பாடல்களும் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் ஒரு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டது என்று கருதப்படுகிறது.

சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு ஆயினும் காரணம், காமிகம், சிந்தியம், சுப்பிரம், வீரம், வாதுளம், காலோத்திரம், யாமனம், மகுடம் ஆகிய ஒன்பது ஆகமங்களும் நந்தி பெற்ற நவ ஆகமம் எனச் சிறப்பாக பேசப்படுகின்றன.

இவ்வொன்பது ஆகமங்களையே ஒன்பது தந்திரங்களாகத் திருமூலர் செய்தார் என்பர்.

ஒன்பதாம் தந்திரம்

நந்தி பெற்ற நவ ஆகமங்களுள் ஒன்றான மருடாகமமே ஒன்பதாம் தந்திரம் என்பர்.

முதல் எட்டு தந்திரங்களிலும் யோக நெறியின் எட்டு அங்கங்களைப் பற்றிப் பொதுவாகக் குறிப்பதாகவும், ஒன்பதாவது தந்திரம் பல்வேறு பொருட்களைப் பற்றிய ஒழிபியலாக உள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது.

மறைபொருட் கூற்று (சூனிய சம்பாசனை)

ஒன்பதாம் தந்திரத்தின் ஒரு பகுதி சூனிய சம்பாசனை என்னும் மறைபொருட்கூற்று ஆகும். இப்பகுதியில் உள்ள எழுபது பாடல்களிலும் உண்மைப் பொருள் வெளிப்படத் தோன்றாது மறைந்து நிற்கிறது; நுணுகி ஆராய்வோர்க்கே உண்மைப் பொருள் புலனாகும்.

யோக சித்தர்கள் சில மந்திரங்களை உணர்த்த மறைபொருட்கூற்று எனும் முறையைக் கையாண்டனர். ஞானசித்தராகிய திருமூலர் சிவஞானத்தை உணர்த்த இவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளார் எனக் கொள்ளலாம்.

சூனியம் எனும் சொல்லுக்கு ஒன்றுமில்லாமை என்பது அகராதிப் பொருள். அப்பொருள் இங்கு கொள்ளப்படுதல் இல்லை. வரைந்து கூறப்படாமை, எளிதிற் புலப்படாமை, விளங்கித் தோன்றாமை, மறைபொருளாய் இருத்தல் போன்றவற்றை உணர்த்தும் சொல்லாக சூனியம் எனும் சொல் மெய்யியல் நூல்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

“யாவையும் சூனியம் சத்து எதிராதலின்” - என்பது சிவஞான போதம் ஏழாம் நூற்பா. இதற்கு மாதவச் சிவஞான முனிவர் பாழ் எனவும் விளங்கித் தோன்றாமை எனவும் முனைத்து நில்லாமை எனவும் உரை எழுதினார்.

இருள் என்பதொரு பொருள் உண்டு. ஆனால், அது கதிரவன் முன் விளங்கித் தோன்றாது. ஆணவம் என்பதொரு பொருள் உண்டு. ஆனால், அது சத்தாகிய சிவத்தின் முன் முனைத்து நில்லாது என்பது சைவ சித்தாந்தத்தின் கொள்கை.

சம்பாசணை எனும் சொல் நல்ல பேச்சு, தத்துவ ஞானத்தில் உயர்ந்த பேச்சு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

ஆகவே சூனிய சம்பாசணை என்பதற்கு மெய்யறிவைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசாமல் மறைவாகப் பேசுதல் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

குழுஉக் குறி

சூனிய சம்பாசணை எனும் பகுதியில் உள்ள எழுபது பாடல்களும் குழுஉக் குறியில் உள்ளன. இப்பாடல்களின் கருத்து இதுதான் என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. இம்மாதிரியான பாடல்களைப் பிசிச்செய்யுள் என்று தொல்காப்பியம் குறிக்கின்றது.

“நொடியொடு புணர்ந்த பிசி” – தொல்காப்பியம்

இதற்கு இலக்கணம் “ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத்தானும் தோன்றுவது கிளந்த துணிவினாலும் வரும்” என்பதாகும். (தொல்-பொருள் - செய்யுளியல் 176)

இவ்வெழுபது பாடல்களும் ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத்தான் வந்தன. உவமையின் செறிவே உருவகம். ஆதலின் இவ்விளக்கத்தில் உருவகம் என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்காலத்தில் இவை புதிர்கள் என்றும் விடுகதைகள் என்றும் சுட்டப்படுகின்றன. இந்நூலில் எழுபது பாடல்களும் புதிர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

மறைவாகப் பேசுதல் ஏன்?

சில உண்மைகளை நுணுகிக் காண்பார்க்கே புலப்படுவனவாகவும், மேலோட்டமாகக் காண்பார்க்குப் புலப்படாதவனவாகவும் மேலோர்கள் நூற்கள் செய்யும் மரபு பன்னெடுங்காலமாக இந்நாட்டில் நிலவி வருகிறது.

சில மருத்துவ நுட்பங்களை எல்லோருக்குமே புரியுமாறு எழுதினால், அவைகளைத் தீயவர்கள் தங்கள் நலத்திற்கே பயன்படுத்திக் கொண்டு பொதுநலனுக்குப் பெரிதும் ஊறு விளைவித்து விடுவர் என்று அஞ்சியே சித்தர்கள் பரிபாஷையில் மருத்துவ நூல்கள் எழுதி வைத்துள்ளனர் என்பர்.

மெய்யியல் கோட்பாடுகளையும் எல்லோருக்கும் புரியுமாறு எழுதினால், பக்குவம் பெறாதவர்கள் படித்துவிட்டுத் தவறாகப் பொருள் கொண்டோ, தம் கருத்திற்கேற்றவாறு திரித்துப் பொருள் கொண்டோ பொய்யறிவே பற்றி நின்று மெய்யறிவு பெறாமலே நின்றுவிடும் நிலை ஏற்படலாம். அதைத் தடுப்பதற்கே மறைபொருட்கூற்றாக மெய்யியல் கருத்துகளைப் பொருள் நூலார் எழுதி வைத்துள்ளனர் என்பது புலனாகும்.

பக்குவம் பெறாதார் வெளிப்படையான பொருளெனக் கொள்ள, பக்குவம் பெற்றார் மறைபொருளாகிய மெய்ப் பொருளைத் தெளிந்தறிவர்.

இக்காரணம் பற்றியே திருமுலர் சூனிய சம்பாசணை (மறைபொருட் கூற்று) என்னும் பகுதியை எழுதி வைத்துள்ளார் எனக் கொள்ளலாம்.

திருமந்திரப் புதிர்கள்

மறைபொருட் கூற்றாகத் திருமுலர் திருமந்திரத்தின் ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் அருளியுள்ள எழுபது பாடல்களையும் திருமந்திரப் புதிர்கள் எனக்கொண்டு, அப்பாடல்கட்கு விளக்கம் காட்டும் முயற்சியே இச் சிறுநூல்.

எழுபது புதிர்களையும் விடுவிக்கும் வகையில் மறைபொருள் உரை தரப்பட்டுள்ளது.

தமிழறிஞர்கள், சித்தாந்திகள், வேதாந்திகள், யோகியர், சித்தர்கள், திருமந்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தோர் எனப் பல திற அறிஞர்கள் திருமந்திரத்திற்கு உரை வரைந்துள்ளனர். அவை உரையாசிரியர் கொண்டுள்ள சார்பின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன; அவை அனைத்தும் சிறப்பானவைகளே; அவைகளை மறுக்கும் நோக்கமும் இல்லை.

இந்நூலில் எழுபது பாடல்கட்கும் சித்தாந்த சைவ நோக்கில் உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. முன்னர் வந்துள்ள உரைகளிலிருந்து இவ்வுரை மாறுபட்டிருக்கலாம்; ஆனால் சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்கள் வழி பொருள் காணும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அன்பர்கள் திருமந்திரப் புதிர்கள் விடுவிக்கும் முயற்சியில் நுழையலாம்.

□□□

1

இறைவன் ஆடும் சூதாட்டம்

காயம் பலகை கவறைந்து கண்மூன்று
ஆயம் பொருவது ஓர் ஐம்பத்தோரக்கரம்
ஏய பெருமான் இருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற்றின் மறைப்பு அறியேனே...

1

வெளிப்படும் பொருள்

ஒரு சூதாட்ட விளையாட்டு நடைபெறுகின்றது. சூதாட்டத்திற்குத் தேவையான பலகை, காய்கள், சூதாடுமிடம், சூதாட்டத்தில் விரும்பிக் கேட்கப்படும் புள்ளிகள், சூதாடி வெல்லும் பொருள், சூதாட்டத்தில் இழக்கும் பொருள் ஆகியன தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

ஆனால் சூதாடும் இருவரில் ஒருவன் மட்டுமே தெரிகின்றான்; மற்றொருவன் மறைந்து நிற்கின்றான்; அவனுடைய ஆட்டமும் மறைவாகவே நிகழ்கிறது.

தோற்றவன் இவ்வாட்டத்தை மாயச் சூது என்றும், மறைந்திருந்து ஆடுபவன் தோற்றவனின் அறிவை மயக்கிவிட்டான் என்றும் கூறுகின்றான். அறிவு மயக்கத்திற்குக் காரணம் இன்னதென அறியாதவனாக இருக்கின்றேனே என்று தோற்றவன் வருந்துகின்றான்.

புதிர்: இப்பாடலில் உள்ள புதிர் (விடுகதை) யாது?
மாயக்கவற்றின் மறைப்பு ஏன்? - என்பதுதான்.

மறைபொருள்

இறைவன் உயிர்களைச் சகல அவத்தையில் செலுத்துதல், அதனால் உயிர்கள் அனுபவமும், பயனும் பெறுதல் ஆகியன சூதாட்டமாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உருவகங்களின் குறிப்புப் பொருள்களைக் காணலாம்:

காயம் - மனிதன் பெற்றுள்ள உடம்பு - சூதாடும் பலகையாக உருவகம்.

கவறு ஐந்து - முதல்கள் (தத்துவங்கள்) முப்பத்தாறனுள் முப்பத்தொரு முதல்கள் உடம்பாக வந்துள்ளன. இவைகளைச் செலுத்துவன ஐந்து தூய முதல்கள். சிவசக்தி இவ்வைந்து முதல்களைச் செலுத்துதலாலும், ஒடுக்குவதாலும், உயிர்க்கு உடம்பாக வந்துள்ள ஏனைய முதல்களின் இயக்கமும், ஒடுக்கமும், உயிர்க்கு நிகழும் அவத்தை வேறுபாடுகளும், இன்ப துன்ப அனுபவங்களும், பிறப்பு இறப்பு ஆகியவற்றையும் நிகழ்கின்றன. - சூதாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் காய்களாக இவ்வைந்தும் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கண் மூன்று - சகலாவத்தையின் நனவு, கனவு, உறக்கம் ஆகிய மூன்று அவத்தைகள் நிகழும் இடங்களான புருவநடு, கண்டம், இதயம் ஆகிய மூன்று

இடங்கள் சூதாடுகளங்களாக உருவகம் செய்யப் பட்டுள்ளன என்று கொள்ளலாம்.

அக்கரங்கள் - எழுத்துடன் பதம், மந்திரம் ஆகியவையும் கொள்ளப்படும் இம்முன்று அத்துவாக்களும் ஒலி வடிவாய் இருப்பன. இவ்வொலியினால் உண்டாகும் நால்வகை வாக்குகள் ஒலியுலகம் எனப்படும். இவை உயிர்க்கு அறிவு வளர்வதற்கும், வழிபாடு முதலிய சிவபுண்ணியங்கள் செய்வதற்கும் பயன்படும்.

உலகம் ஒலி வடிவாகவும் பொருள் வடிவாகவும் உள்ளது. உயிர் பிறர்க்கு நன்மை தீமைகள் செய்து இன்ப துன்பங்களையும், பிறப்புக்குரிய வருவினையையும் வாக்குகளைக் கொண்டே ஈட்டிக் கொள்கிறது. எனவே அங்கங்கள் சூதாடுவோர் கோரும் எண்ணிக்கைப் புள்ளிகளாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

(வடமொழியில் எழுத்துகள் 51 உள்ளன. இத் தொகையே பாடலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழில் 31 எழுத்துகளே உள்ளன. இம்முப்பத்தோரெழுத்துகளைக்கொண்டே ஏனைய எழுத்துகளை ஆக்கிக் கொள்ளவும் ஆற்றல் தமிழுக்கு உண்டு.)

ஆயம் - உலகப் பொருட்களால் பெறப்படும் இன்ப துன்பங்களும், சிவானந்தமும் பந்தயப் பொருட்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெருமான் - உயிர்களை நன்னெறியிற் செல்ல ஏவிய பெருமான் அதன் பொருட்டு அவைகட்கு வேண்டும் கருவிகளைக் கொடுத்துள்ளான். எனினும் உயிர்கள் அவற்றை மாற்று வழியில் செலுத்துவதால், உயிரின்

செயலை மறைந்து நின்று அவன் மாற்றுகின்றான் - இது சூதாடியின் செயல் போன்று உள்ளது.

மறைந்து நின்று ஆடும் பெருமான் வெற்றி பெறுகிறான். வெளிப்படையாக இருந்து ஆடும் உயிர் தோற்கிறது. எனினும் தோல்வியுற்றவனே பயன்பெறுகிறான். 'உயிர் இவ்வாறு பயன்பெறுமாறு செய்து விட்டோம். இதுவே எனக்கு வெற்றி' என்று இறைவன் அமைதி அடைகிறான்.

மாயக்கவறு - வெல்வது போல் காட்டிப் பெருந்தோல்விக்கு ஆளாக்குவதால் மயக்கும் சூது எனப்பட்டது. உண்மையை அறியாதபடி உயிரின் அறிவை மயக்கும் பொருளாக சூதாட்டம் உருவகம்.

மறைப்பு - அறிவினால் அறிய முடியாதது.

சூதாடுவோன் சில எண்கள் வேண்டும் என்று காய்களை உருட்டி வீசுகிறான். ஆனால், அக்காய்கள் விரும்பிய வண்ணம் இன்றி வேறு வகையில் உருண்டு விழுந்து அவன் வேண்டியதற்கு வேறான எண்களைக் குறிக்கின்றன.

அறியேன் - ஏன் இவ்வாறு உருண்டு விழுந்தது என்பது சூதாடுவோன் அறிய இயலாததாக உள்ளது!

மனிதனும் இறைவனும் எதிரெதிராக இருந்து ஆடும் சூதாட்டமாக மனித வாழ்க்கை (சகலாவத்தை) உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மனிதன் ஒன்றை நினைக்கின் வேறொன்று நடக்கும்; முனைந்து நினையாதவை முன் வந்து நிற்கும்; நினைத்ததே சில சமயங்களில் நடந்துவிடும். இவை காட்டுவது என்ன?

உயிர் நிகழ்வினையை நுகர்ந்து கழிக்கவே இப்பிறப்பு வாய்த்துள்ளது. உயிர் விரும்புவதெல்லாம் நடைபெறாது. வினை கழிய உயிர் அனுபவிக்க வேண்டிய இன்ப துன்பங்களை ஊட்டுபவன் வினைகேடனாகிய இறைவனே. எனவே அவன் ஆணைப்படியே உயிர் இன்ப துன்பங்களைப் பெறும். மறைந்து நின்று ஆடும் இறைவனே - உயிரை ஆட்டுவிப்பவனே - வெற்றி பெறுகிறான்; உயிர் தோற்று நிற்கிறது. தோற்றாலும் தொடர்ந்து சூதாட்டத்தில் மோகம் கொள்ளுமாறு உயிரின் அறிவை மறைத்து நிற்கும் மாயம் வல்லவனாக இறைவன் உள்ளான். அறிவை மறைத்து நிற்பதற்குக் காரணம் அறியாததாக உயிர் இருக்கிறது!

புதிருக்கு விடை

உயிரின் அறிவை இறைவன் மறைத்து நிற்பதற்குக் காரணம் என்ன?

இம்மறைப்பினைச் செய்வது மறைப்பாற்றல் எனும் திரோதான சத்தி ஆகும்.

திரோதான சத்தி செய்யும் மாயமாவது, நல்லன வற்றைத் தீயனவாகவும், தீயனவற்றை நல்லனவாகவும், இன்பம் தருவனவற்றைத் துன்பந் தருவனவாகவும், துன்பந் தருவனவற்றை இன்பந் தருவனவாகவும், நட்புப் பொருளைப் பகைப் பொருளாகவும், பகைப் பொருளை நட்புப் பொருளாகவும் மாறிக் கருதச் செய்தல்.

உயிரின் அறிவு பக்குவப்படும் வரையிலும் இறைவனை நோக்கி ஓடச் செய்யாமல் உலகை நோக்கியே உயிரை ஓடச் செய்வது திரோதான சத்தியாகிய மறைப்பாற்றல்.

பக்குவம் ஏற்பட்டவுடன் திரோதான சத்தியே அருட்சத்தியாக மாறி உயிரை இறைவனை நோக்கி ஓடச் செய்கிறது.

மறைப்புக் காரணம் - புதிருக்கு விடை இதுதான்.

உள்ளுறை - சிவன் தனது மறைப்பாற்றலால் உயிர்களின் ஆணவ மலத்தை அவையறியாமல் நின்று பக்குவப்படுத்தி வருதல் இம்மந்திரம் உணர்த்தும் உள்ளுறையாகும்.

இம்மறைப்பு நீங்கும்படியாகத் திருவருளில் உறைத்து நின்று, தற்போதத்தை இழந்தால் உயிர் என்றும் நிலையாக இருக்கும் சிவபோகமாகிய பேறு பெறும்.

பிறவிப் பெருங்கடலில் இருந்து கரையேற விழைவோர் தன்னிடம் மறைந்து நிற்கும் இறைவனை உள் நோக்கிக் கண்டு அவன் கருத்தின்படி தன் செயலற்று நிற்க வேண்டும். ("ஏகனாகி இறைபடி நிற்க வேண்டும்.")

“கள்ளரோடு இல்லம் உடையார் கலந்திடில்
வெள்ள வெளியாம் என்றுந்தீ பற
வீடும் எளிதாம் என்றுந்தீ பற.”

எனும் திருவுந்தியார் - 23 - நினையத்தக்கது.

தூறு படர்ந்த நெறி

தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
 மாறிக் கிடக்கும் வகை அறிவார் இல்லை
 மாறிக் கிடக்கும் வகை அறிவாளருக்கு
 ஊறிக் கிடக்கும் என் உள்ளன்புதானே

2

தூநெறி = நன்னெறி, மெய்ந்நெறி, சிவநெறி; தூறு = முட்செடிகளும் கொடிகளுமாகிய புதர். மாறிக் கிடக்கும் வகை = புதர்களை அகற்றி முன்பு போல் தூநெறியாக ஆக்குதற்குரிய வழிவகைகள்.

வெளிப்படைப் பொருள்

நாம் சென்று அடையத்தக்க பேரூர் ஒன்று உள்ளது. அவ்வூரைச் சென்றடைதற்குரிய வழியும் முன்னரே வகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் காலப் போக்கில் அவ்வழியில் முட்செடிகளும் கொடிகளும் அங்கங்கே புதர்களாக நிறைந்து கிடக்கின்றன. வழி தூய்மை மாறிக் கிடக்கிறது.

நல்ல வழி மாறிக் கிடக்கிறது என்பதை அறியாமலே பலர் அந்த வழியில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அதனால் பேரூரைச் சென்று சேர முடியாமல் வருந்தி நிற்கின்றனர். அவர்கள் மீது நாம் அன்பு கொள்ள மாட்டோம்; அவர்களைப் பின்பற்றவும் மாட்டோம்.

நல்லவழியில் புதர்கள் மண்டிக் கிடப்பதை அறிவாரே புதர்களை அகற்றி, வழியைச் சீராக்கிப் பேருரைச் சென்றடைவர். அத்தகைய அறிவுடையார்கள் மேல் நாம் அன்பு செய்வோம்; அன்பு செய்யத்தக்க அவர்களையே பின்பற்றுவோம்.

மறைபொருள்

இந்தப் பாடலில் சிவலோகம் பேரூர் என உருவகம் செய்யப்பட்டது. அவ்வூருக்குச் செல்லும் வழியாகிய சிவநெறி தூநெறி என உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு சிவபெருமானால் அமைக்கப்பட்ட நெறி சிவநெறி. சிவம் இயல்பாகவே மலக்கலப்பின்றித் தூயதாய் இருப்பதனால், அது மக்களுக்காக அமைத்தளித்துள்ள நெறியும் தூயதாகவே இருக்கிறது.

சிவநெறியினைக் கூறும் சிவாகமங்கட்கு உண்மைப் பொருள் காண மாட்டாமல் திரிப்புப் பொருள் கூறும் உரைகளும், விளக்கங்களும் தூறுகளாக உருவகம் செய்யப்பட்டன.

அகச்சமயங்கள், அகப்புறச் சமயங்கள், புறச்சமயங்கள், புறப்புறச் சமயங்கள் பற்றிய நூல்களும், உரைகளும், பேருரைகளும், புராணங்களும் இம்மந்திரம் சுட்டும் தூறுகள் எனலாம். இறைவன் வகுத்து வைத்த ஆகமங்கட்குச் சிலர் தவறாக விளக்கம் கூறிப் புதிது புதிதாக வகுத்துள்ள கோட்பாடுகள் பல; அவை வழிவந்த சமயங்களும் பல. இவை மேலோட்டமாகப் பார்க்கின் சிவநெறி போலவே

தோற்றம் அளிக்கும். ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால், இவை உண்மைச் சிவநெறியில் செல்லவொட்டாமல் தடை செய்து நிற்பன என்பது தெளிவாகும்.

புராணம் எனும் பெயரால் ஆன்ம வர்க்கத்துப் பிரமன், மால், உருத்திரன், காளி போன்றவர்களைப் பற்றிய புனைகதைகளும் தூய நெறியைத் தூயது அல்லாதது போலக் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய தவறான நூல்களிலும், சமயங்களிலும் மனம் செலுத்தாமல் சித்தாந்த சைவச் செந்நெறியை உணர்ந்தவர்கள் மாறிக் கிடக்கும் வகை அறிபவர்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் சிவஞான போதம் முதலான சாத்திரங்கள், சிவஞான மாபாடியம் போன்ற பேருரைகள் ஆகியவற்றைக் கற்றும், கேட்டும் உணர்ந்தவர்கள். சிவநெறிக்கு மாறான நெறிகளிலிருந்து நீங்கி உண்மைச் சிவநெறியில் ஒழுகுபவரே உண்மைச் சிவனடியார்களால் அன்பு செய்யப்படுவர்.

உள்ளுறை

மெய்யுணர்ந்த இவர்களிடத்தில் நாம் அன்பு செய்தல் வேண்டும் என்பதும் என்றும் அவர்களையே நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதும் இப்பாடலில் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

சிவநெறியில் அவநெறிகள் பல கலந்துவிட்டமையால், அவநெறிகளை விலக்கித் தூய சிவநெறியினை அறிந்து ஒழுகுதல் வேண்டும் என்று இப்பாடல் வற்புறுத்துகிறது.

சித்தாந்த சைவச் செந்நெறியினை உண்மையாக
உணர்ந்தவர்களிடத்தே திருமூலர் மிகவும் அன்புடைய
வராக இருந்தார் என்பது இப்பாடலால் விளங்கு
கின்றது.

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தென்னேணம் கொட்டாமோ.

எனும் திருவாசகம் ஒப்புநோக்கிக் காண்க.

சந்தியில் நான்கு பனை மரங்கள்

ஆறு தெருவில் அகப்பட்ட சந்தியில்
சாறு படுவன நான்கு பனை உள
ஏறற்கு அரியதோர் ஏணியிட்டு அப்பனை
ஏறலுற்றேன் கடல் ஏழு கண்டேனே...

3

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் ஊரைச் சென்றடைதற்கு ஆறு வழிகள் உள்ளன. இவ்வழிகள் சந்திக்கும் இடத்தில் ஏறுதற்கு இயலாதபடி மிக உயரமான பனைமரங்கள் நான்கு உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் இனிமையான சாற்றைத் தருவன. உயிரமான ஏணியை மரத்தின் மீது சார்த்தி இம்மரங்களில் ஏறினால், உச்சியில் ஏழு கடல்களையும் ஒரு சேரக் காணலாம்.

புதிர்: வழிகள், பனைகள், ஏணி, ஏழு கடல் - ஆகியன குறிக்கும் பொருட்கள் யாவை?

மறைபொருள்

தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நிலவிய அறுவகைச் சமயங்கள் ஆறு வழிகளாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. சைவ சமயத்தின் பிரிவுகளான அகச் சமயங்கள் ஆறும் வழிகளாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன என்றும் கொள்வது மேலும் பொருத்தமானது.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு சாதனநெறிகளும் தெருச்சந்தியில் இருக்கும் பெருமை பொருந்திய பனைமரங்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தீக்கைக் கிரியைகளும் குருவின் அருளுரைகளும் ஏணியாக உருவகம் செய்யப்பட்டன. பிறவிகளும், சிவானந்தமும் கடல்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு சாதனத்திலும் பெறப்படும் அனுபவம் பனைமரத்தின் இனிய சாறாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சரியையில் ஞானம், கிரியையில் ஞானம், யோகத்தில் ஞானம், ஞானத்தில் ஞானம் ஆகியன நான்கு பனைமரங்களின் சாறுகள்.

பனைமரம் மிக உயர்ந்ததாக இருப்பதால் ஏறுவதற்கு ஏணி வேண்டும். ஒவ்வொரு நெறியிலும் (சமயத்திலும்), தீக்கைக் கிரியைகளும், குருவின் அருளுரைகளும் உள்ளன. அவைகளைப் பெற்றோரே அவ்வந்நெறிகளில் நிற்க இயலும், குருமார்கள் வாய்ப்பது அரிது; குருமார்களும் வாய்த்து, தீக்கையும், அருளுரையும் பெற்றாலும் சாத்திரம் கூறும் வகையில் அவற்றில் பிறழாது நின்றல் அரிது. எனவே ஏணி ஏறற்கரியதோர் ஏணி எனப்பட்டது.

ஏணியில் ஒவ்வொரு படியாக ஏறியபின், ஏணியைச் சாராது பனைமரத்தைச் சார்ந்து மரம் ஏறிய பின்பே உச்சியை அடைய முடியும்.

சமயநூல்கள் கற்றல், குருமார்கள் அருளுரையைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், குரு உணர்த்திய நெறியில் நின்றல், ஞானம் பெறுதல் ஆகியன சாதகன்

படிப்படியாக உயரும்படி நிலைகளைக் காட்டுகின்றன. படிமுறையால் உயிர் சைவத்திறன் அடையும் பாங்கினை சிவஞான சித்தியார் மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்

புகல் மிருதி வழி உழன்றும் புகலும் ஆச்சிரம

அறத்துறைகள் அவை அடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்

அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும், ஆரணங்கள் படித்தும், சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத

சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் சென்றால் சைவத் திறத்தடைவர் இதில் சரியை, கிரியா யோகம்

செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

— சிவஞான சித்தியார் — 263

பனையின் உச்சி சேர்ந்தார் பனஞ்சாறு பெறுதல் போல, நால்நெறிகளில் நின்றுயர்ந்தார் சிவஞானம் பெற்று, அதன் பயனாக திருவடிப்பேறு அடைகின்றனர்; இறைவனடி திருவடிப்புனை கிடைக்கப்பெற்றுப் பிறவிக் கடலைக் கடந்து சிவானந்தக் கடலில் இருப்பார்.

புதிருக்கு விடை

சைவத்தின் பிரிவுகளான அகச்சமயங்கள் ஆறனுள்ளும் தனித்தனியே நானெறிகள் உள்ளன. என்றாலும் சித்தாந்த சைவத்தில் நின்று, குரு உபதேசம் பெற்று நானெறிகளில் நின்றால் எளிதில் பிறவிக் கடலைக் கடந்து சிவானந்தக் கடலில் அமுந்தக் கூடும் என்பது இப்பாடலால் உணர்த்தப்பட்டது - இதுதான் புதிருக்கு விடை.

இரு கடல்கள்:

பிறவியும் கடல்; சிவானந்தமும் கடல். பிறவிக் கடலைக் கடத்தல் வேண்டும்; சிவானந்தக் கடலைக் கடத்தல் வேண்டாம்; அதில் அழுந்துதல் வேண்டும்.

“அறவே பெற்றார் நின் அன்பர் அந்தம் இன்றி அகம் நெகவும் புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினைவா அளவில்லா மாளா இன்ப மாகடலே”

– திருவாசகம் – பிரார்த்தனைப்பத்து – 6

சாதனத்தில் நின்று மணிவாசகர் கண்ட சிவானந்தக் கடலின் மாண்பினைப் போற்றும் மணிவாசகம் இப்பாடல்; திருமந்திரப் பாடலுடன் சேர்த்து எண்ணத் தக்கது.

உள்ளுறை:

ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாத சமயங்களின் வழிச் செல்லாது, சித்தாந்த சைவ நெறியைச் சிவகுரு வழியாக அறிந்து, அதில் சரியை, கிரியை, யோகங்களின் வழி ஞானத்தை அடைந்து, அது வழியாகச் சிவப் பேற்றினைப் பெறுதல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலின் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

□□□

விதை ஒன்று விதைக்கப் பயன்வேறு விளைந்தது

வழுதலை வித்துஇடப் பாகல் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுது கொண்டு ஓடினார் தோட்டத்துக் குடிகள்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே.

4

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு தோட்டத்தில் அதற்குரியவனுடன் வேறு சிலரும் தோட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் எண்ணத்துடன் அங்கே இருந்தனர். தோட்டக்காரன் அவர்களை வெளியேற்ற நினைத்தான். ஆனால், அவர்கள் வெளியேறுவதாகத் தெரியவில்லை.

தோட்டக்காரன் தோட்டத்தை உழுது கத்தரி விதையை விதைத்தான்; ஆனால் பாகல் கொடி முளைத்தது; அக்கொடியில் பூசணிப் பூ மலர்ந்தது! தோட்டத்தில் குடியிருந்தவர்கள் இவ்வதிசயங்களால் அச்சமுற்று தோட்டத்தை விட்டு ஓடிவிட்டனர். பின்னர் தோட்டம் முழுதும் வாழைகள் தோன்றிக் கனிந்து அத்தோட்டக்காரனுக்குப் பெரும் பயன் அளித்தன.

புதிர்: தோட்டம், தோட்டக்காரன், தோட்டத்தில் குடியிருந்தோர், கத்தரி, பாகல், புழுதி, பூசணி, வாழை ஆகியன எவைகளை உணர்த்துகின்றன?

மறைபொருள்

புதிரை விடுவிக்க உருவகமாகிய குறிப்புப் பொருளைக் காணவேண்டும்.

உயிர் - தோட்டக்காரன்: உயிரின் அறிவு - தோட்டம்.

மலமாயை கன்மங்கள் காரணமாக
உயிரறிவில் கலந்திருக்கும் காமம்
முதலிய அறுவகைக் குற்றங்கள். } தோட்டத்துக்
உயிரறிவில் இருந்து உயிரைத் தம் } குடிகளாக
வசமாக்கிக் கொண்டிருப்பன. } உருவகம்

உயிர் பெறும் கல்வியறிவு,
அனுபவ அறிவு
மெய்யியல் ஆராய்ச்சி } புழுதியைத்
} தோண்டுதலாக
} உருவகம்

உயிர் செய்யும் நல்வினைகள்
பசு புண்ணியம், பதி புண்ணியம்;
(யோகப் பயிற்சியைக்
குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.) } வழுதலை
} வித்திடலாக
} உருவகம்

உயிர் செய்யும் புண்ணியங்களால்
இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம்,
அருட்பதிவு உண்டாதல்
உயிர் பக்குவம் பெறுதல். } பாகல்
} முளைத்தலாக
} உருவகம்

உயிர் பெறும் பக்குவம்
காரணமாகத் திருவருள்
விளக்கம் ஏற்படுதல். } பூசணி
} பூத்தலாக
} உருவகம்.

உயிரைத் தம் வசப்படுத்திக்
கொண்டிருந்த அறுவகைக்
குற்றங்கள் நீங்குதல்

} தொழுது
கொண்டு
ஒடுதலாக
உருவகம்

(கத்தரி விதையில் பாகல் முளைப்பதும்;
பாகற்கொடியில் பூசணி மலர்வதும் அதிசயங்கள்
அல்லவா? அதிசய நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டால்
உலகத்தார் அச்சம் கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து
விலகிச் செல்வது இயல்பு.)

உயிரைப் பற்றியிருந்த
குற்றங்கள் நீங்கிய
உடனேயே உயிரறிவு
சிவத்தில் அடங்கிய
வியாகமாகிய
சிவயோகம் விளைதல்.

} வாழை
கனிதலாக
உருவகம்.

உருவகப் பொருளைத் தொகுத்துக் காண்போம்:

மலமாயை கன்மங்கள் காரணமாக உயிரறிவில்
மறைந்திருக்கும் அறுவகைக் குற்றங்களும் உயிரைத் தம்
வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

உயிர் பெறும் உலகறிவும், மெய்யுணர்வும், செய்யும்
புண்ணியங்களும் அறுவகைக் குற்றங்களை நீக்கு
கின்றன. உயிர் பக்குவம் எய்துகியீகளது. அதன் விளை
வாக திருவருள் விளக்கம் ஏற்படுகிறது. திருவருளின்
துணை கொண்டு உயிர் சிவபோகம் பெறுகின்றது.

- இதுதான் புதிருக்கு விடை.

உள்ளுறை

சிவப்பண்ணையில் சிவகதி விளையும் பாங்கினை இப்பாடல் காட்டுகின்றது.

சிவகதி விளையும் பாங்கினைக் காட்டும் திருநாவுக் கரசர் பாடலுடன் ஒப்பு நோக்கிக் காணலாம்.

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும்

வித்தை வித்திப்

பெய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறையெனும்

நீரைப் பாய்ச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி இட்டுச்

செம்மையுள் நிற்பாராகில் சிவகதி விளையுமன்றே.”

– 5 ஆம் திருமுறை – தனித்திரு நேரிசை

5

குறைந்த முயற்சியும் நிறைந்த பலனும்

ஐ என்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவு அறிவாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம் பெறின் அந்நிலம்
பொய்யொன்றும் இன்றிப் புக எளிதாமே.

5

ஐ = மிகச் சிறியது. ஆனை = மிகப் பெரியது. செய் = நிலம்.

வேளிப்படைப் பொருள்

வியப்பு மிக்கதொரு விளைநிலம் உள்ளது.
மிகச்சிறிய விதையை அதில் விதைத்தாலும்
மிகப்பெரிய விளைவினைப் பெறலாம். அந்நிலத்தின்
பெருமையை அறிந்தவர் மிகச்சிலரே. கறைமணி
மிடந்து அண்ணலை உடல், உரை, உளம் ஆகிய
மூன்றாலும் வழிபாடு செய்து அவனது அருள்
நோக்கம் பெற்றவரே அந்நிலத்தின் இயல்பினை
அறிந்து, தெளிந்து அந்நிலத்தில் புகுந்து மிகப்பெரிய
விளைவினை விளைவித்துக் கொள்வர்.

புதிர்: ஐ, ஆனை, செய் ஆகியன உணர்த்தும்
பொருட்கள் யாவை?

மறைபொருள்:

உருவகம் காட்டும் குறிப்புப் பொருட்களாவன:

ஐ எனும் வித்து - மிகச் சிறிய அளவிலேனும் உயிர் செய்யும் வழிபாடு (சரியை, கிரியை, போகம், ஞானம்)

ஆனை - ஒப்பிலாத பேறாகிய சிவபோகம்.

செய் - திருக்கோவில் போன்ற வழிபடும் இடங்கள்.

மனம் பெறுதல் - திருவருள் கிடைத்தல்.

பொய் - உலக போகங்களில் ஆசை.

புகல் - சிவலோகம் சேர்ந்து சிவானந்தத்தில் திளைத்தல்.

உயிர் தன் சக்திக்கேற்ப திருக்கோயில்களிலோ, பிற இடங்களிலோ உடலாலும், உரையாலும், உளத்தாலும் செய்யும் உண்மையான வழிபாடு மிகச் சிறிதாயினும் மிகப்பெரிய பயனாகிய சிவபோகத்தைத் தரும்.

வழிபாட்டின் பெரும் பயனை அறியாதார் தெளிவில்லாதவர்களே. இறைவனிடம் அயரா அன்பு கொண்டவர்களே இறைவன் திருக்குறிப்பின்படி ஒழுகுபவர்களாவர். உண்மையான அன்பின்றி விளம்பரத்துக்காகவே வழிபாடு செய்வதுபோல் நடிப்பவர் இறைவன் திருக்குறிப்பின்படி ஒழுகாதவர்களாவர்.

உள்ளுறை

தேவர்க்கெல்லாம் தேவனாம் சிவபெருமானை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு மிக எளியதாயினும், அளவில் மிகச் சிறியதாயினும் அதன் பயன் மாணப்பெரிது.

திருவருள் வாய்த்தவர்க்கே உருவ, அருவுருவ, அருவ வழிபாடு செய்தலும், அதன் பயனாய்ச் சிவலோகம் சேர்தலும், சிவானந்தத்தில் திளைத்தலும் கைகூடும்.

“அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி”

– திருவாசகம், சிவபுராணம்.

“அருச்சனை வயலுள் அன்பு வித்திட்டு

தொண்டர் உழவர் ஆரத் தந்த

அண்டத்து அரும் பெறல் மேகன்”

– திருவாசகம் – திருவண்டப்பகுதி – 93-95

“உளம் எனும் நிலப்புக ஊன்றி அன்பாம் வித்தில்

சிவம் எனும் மென்முளை தோன்றி வளர்ந்து

கருணை மலர்ந்து விளங்குறும்

முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே.”

– சிவப்பிரகாசம் – நால்வர் நான்மணிமாலை.

போன்ற அருளாளர்கள் திருவாக்குகள் ஒப்பு நோக்கி நினைக்கத் தக்கன.

நன்செய்யும் புன்செய்யும்

பள்ளச் செய் ஒன்றுண்டு பாழ்ச்செய் இரண்டு
கள்ளச் செய் அங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச் செய் அங்கே உழவு செய்வார்களுக்கு
வெள்ளச் செய்யாகி விளந்தது தானே...

6

வெளிப்படைப் பொருள்

உழவன் ஒருவனுக்கு உரிமையுள்ளதாகிய நிலம் ஒன்று உள்ளது. அந்நிலம் மூன்று பகுதிகளாக உள்ளது. ஒரு பகுதி பள்ள நிலமாகவும் (நன்செய்), இன்னொரு பகுதி பாழ் நிலமாகவும் (புன்செய்) இருந்தன; மூன்றாவது பகுதி மேடாக மட்டுமன்றி பாரையும், முரம்பும் கலந்த தரிசு நிலமாகவும் இருந்தது.

அந்த உழவன் மூன்று பகுதிகளிலும் தளராமல் முயன்று சமப்படுத்தி உழவு செய்தான். அதன் பயனாய் மூன்று பகுதிகளும் நீர் பாயும் ஒரே நிலமாக (நன்செய்) மாறியது; மூன்று பகுதிகளிலும் நல்ல விளைச்சலும் இருந்தது.

புதிர்: பள்ளச்செய், பாழ்ச்செய், கள்ளச்செய், உள்ளச்செய், வெள்ளச்செய் ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடலில் மனித வாழ்க்கை உழவுத் தொழி

லாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உருவகங்களின் குறிப்புப் பொருளைக் காண்போம்.

உழவன் - உயிர்.

உழவனுக்குரிய நிலம் - உள்ளச்செய், பாழ்ச்செய், கள்ளச்செய் -

உயிரறிவின் நிலைகள் - கேவல, சகல, சுத்த நிலைகள்.

பள்ளச்செய் - பன்மையான நிலம் - நீர் பாய்ந்து தங்கி இருப்பதற்குரிய நிலம் - நன்செய் - சுத்தநிலை.

பாழ்ச்செய் - மேட்டுநிலம் - ஊற்று நீர் இல்லாமலும், மழை நீரைத் தேக்கி வைக்க முடியாமலும் மேடாக இருக்கும் நிலம் - விளைவாகிப் பயன் தராததுடன், இட்ட வித்தும் அழிந்து, முயற்சியும் தோற்று நிற்கும் நிலம் - சகல நிலை.

கள்ளச் செய் - பாறையும் மண்ணும் கலந்து கிடக்கும் நிலம் - மழைநீர் தங்காத நிலம் - மேடும் பள்ளமும் கலந்த நிலம் - தரிசு நிலம் - கேவலநிலை.

உழவுத் தொழில் - அவத்தைகளில் உயிர் சோர்ந்து போகாமல் திருவருளை நாடி முயற்சி செய்து கொண்டிருத்தல்.

சோர்வடையாமல் முயன்று உழவு செய்வார் தரிசு நிலத்தையும், மேட்டு நிலத்தையும் திருத்திச் சமன் படுத்தி நன்செய் நிலமாக்கி விடுவர். மூன்று வெவ்வேறு வகைகளில் இருந்த நிலப்பகுதிகள் ஒரே தன்மையுடையதாக - நன்செய் நிலமாக ஆகிவிடுகிறது. நீரை

வாங்கி வைத்துக் கொண்டு நல்ல விளைவைத் தரும் நிலமாகி விடுகிறது - வெள்ளச் செய் ஆகிவிடுகிறது.

கேவல நிலையில் ஆணவமலம் உயிர் அறிவை முற்றாக மறைத்திருந்தது. இறைவன் அருளால் மாயை கன்மங்கள் கூட்டப்பெற்று சகல நிலைக்கு உயிர் வருகிறது. உயிர் மேற்கொள்ளும் சாதனங்களால் சுத்த நிலைக்கு உயர்கிறது. உயிரின் அறிவு முழுவதம் திருவருளிலேயே நிலைத்து நிற்கிறது. திருவருளின் துணையால் உயிர் அறிவில் சிவம் விளங்கி நிற்கிறது; சிவானந்தம் அனுபவமாகிறது - இதுதான் உயிர் அயராது செய்யும் தொழிலின் பயன்.

கள்ளச்செய் - ம

பாழ்ச்செய் - ந

உள்ளச்செய் - ய

வெள்ளச்செய் - வ

உழவின் விளைவு - சி

என்றும் உழவைத்
திருவைந்தெழுத்தின்
விளக்கமாகக்
காணலாம்.

சிவப்பண்ணையில் சிவகதி விளைவிக்கும் பாங்கினை திருநாவுக்கரசர் காட்டும் தேவாரம் நினையத் தக்கது.

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப் பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப்பாய்ச்சித் தம்மையும் நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலிஇட்டுச் செம்மையுள் நிற்பாராகில் சிவகதி விளையுமன்றே.”

- 5ஆம் திருமுறை - தனித்திரு நேரிசை.

களர் நிலத்தை உழுபவர்கள்

மூவணை ஏரும் உழுவது முக்காணி
தாம் அணை கோலின் தறியுறப் பாய்ந்திடும்
நா அணை கோலி நடுவில் சென்று உழார்
கால் அணை கோலிக் களர் உழுவார்களே.

7

வெளிப்படைப் பொருள்

உழவன் ஒருவனுக்கு மூன்று காணி நிலம் உள்ளது. உழுவதற்கு ஓர் ஏரும் வைத்திருக்கிறான். நிலத்திற்கு வரம்பு செய்து உழுவானேயாகில் நிலத்தில் பொருந்துமாறு நீர் பாயும். அவ்வாறின்றி வாய்க்காலில் அணை அமைத்து விடுவானேயானால், அந்நிலம் நீர் வளம் அற்றுக் களர் நிலம் ஆகிவிடும். அக்களர் நிலத்தை வறிதே உழுது இளைத்துப் பயன்பெறாதவனாய் வருந்தி நிற்பான்.

புதிர்: ஏர், நிலம், நா அணை கோலுதல், கால் அணை கோலுதல் ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடலில் உள்ள உருவகங்கள் குறிக்கும் பொருள் காணலாம்.

உயிர் - உழவனாக உருவகம்.

பிராணவாயு - ஏராக உருவகம்.

இடநாடி, வலநாடி, சுழுமுனைநாடி - ஏர் அணை
தற்குரிய இடங்களாக உருவகம்.

அக்னி மண்டலம்	}	உழுவதற்குரிய மூன்று காணி நிலங்களாக உருவகம்.
(மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம்)		
சூரிய மண்டலம்		
(மணிபூரகம், அநாகதம்)		
சந்திர மண்டலம்		
(விசுத்தி, ஆக்ஞை)		

பிராணவாயு வேண்டியவாறு	}	அணை கோலுதலாக உருவகம்
இயங்கி, வீணில் கழியாதவாறு		
தடுத்துப் பூரக, கும்பக,		
ரேசதங்கள் என்னும் முறையில்		
இயங்கச் செய்தல்.		

அவ்வாறு இயங்கச் செய்வதால்	}	தறியுறப் பாய்வதாக உருவகம்
பிராணவாயு வீணே கழியாமல்		
உடம்பில் நின்று எல்லா உறுப்ட		
கட்கும் பரவி உடம்புக்கு		
நன்மை செய்தல்.		

இடகலை, பிங்கலைகளில்	}	நாவணை கோலுதலாக உருவகம்
இயங்கும் வாயுவை சுழுமுனையில்		
இயங்கச் செய்து, அதனைப்		
பிரம்மரந்திரம் வரையில்		
மேலேற்றிப் பின் அவ்வாயு கீழ்		
இறங்கும்போது அண்ணத்		
துளையை நாவினை மடித்து		
அடைத்து அவ்வாயு கீழே		
இறங்காதபடி செய்தல்.		

விசுத்திக்கும் பிரம்ம ரந்திரத்
 துக்கும் நடுவேயுள்ள புருவமத்தி நடுவில்
 யில் நிற்கச் செய்து சந்திர சென்று
 மண்டலத்தை இனகச் செய்து, உழுதலாக
 அதிலிருந்து பெருகும் அமுதத் உருவகம்
 தாரை உடம்பு முழுதும் பரவுமாறு
 செய்தல்.

இவ்வாறு செய்யாமல் பிராணவாயுவை முறையின்றி இயங்கச் செய்வதனால் உடல் நலன் கெடல். ந ன் கு விளையத் தக்க நிலம் களர் நிலமாகப் பாழ்பட்டுப் போவதாக உருவகம்.

பிராணவாயுவை முறையாக இயங்கச் செய்யாமை யால் பாழ்பட்ட உடம்பினை மருந்து முதலிய வற்றால் வளம் பெறச் செய்ய முயல்பவர். களர் நிலத்தை உழுபவர்களாக உருவகம்.

பிராணாயாமம்

இந்தப் பாடல் அட்டாங்கயோகத்தில் பிராணாயாமம் பற்றிக் கூறுகிறது. பிராணாயாமம் = பிராணவாயுவை அடக்கி இயங்கச் செய்தல். பிராணாயாமம் மூச்சுப் பயிற்சியாகும். இது பற்றி யோக நூலார் கூறுவதைக் காண்போம்.

பிராணவாயு உடம்பில் மூக்குத் துளைக்கும் மூலாதாரத்துக்கும் இடையே நிற்பது. இது மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து மூக்குத்துளை வழியே வெளியேறுவதும், பின்னர் உள்ளே வருவதுமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். உயிர் தன் அறிவின் முயற்சியில் பிராண

வாயுவைக் கட்டுப்படுத்தி இயக்குதல் வேண்டும்.

வெளியே செல்லும் வாயு பன்னிரண்டங்குலம் செல்லும். மீண்டும் உள்ளே வரும்போது எட்டங்குலம் மட்டுமே வரும். நான்கு அங்குலம் வீணில் கழியும். இதனால் உடம்புக்குத் தீங்கு நேரும்.

இடநாசியில் பதினாறு மாத்திரையளவு உள்வாங்கி (பூரகம் செய்தல்), பின் உள்ளே அறுபத்து நான்கு மாத்திரையளவு சுழுமுனை நாடியில் உள்ளே நிறுத்தி (கும்பகம் செய்தல்), வலநாசியில் முப்பத்திரண்டு மாத்திரையளவு மட்டும் வெளியே செல்ல விடுதல் வேண்டும். (ரேசகம் செய்தல்). இவ்வாறு பிராணாயாமம் செய்வதால் (மூச்சுக்காற்றை இயக்குவதால்) உடம்புக்குப் பல நன்மைகள் விளையும்; ஆயுளும் நீளும்.

கும்பகம் செய்தல் உந்தித்தானத்தில் நிகழ்வது என்பதே வழக்கம். இப்போது பிராணன் நுரையீரலில் கும்பகம் செய்யப்படுகின்றது என்கின்றனர். உடம்புக்கு வெளியே நிறுத்துல் என்கின்றனர். இவ்வாறாக கும்பகம் பற்றிப் பல வகையான விளக்கங்கள் உள்ளன.

நடு நாடியில் நிற்கும் வாயுவை ஆதாரங்களின் வழியே மேலே பிரம்மரத்திரம் (உச்சந்தலையில் உள்ளது) அளவும் ஏற்றிச் சென்று, பின் கீழே இறங்கும்போது அண்ணத்துளையை நாவினால் மடித்து அடைத்துவிட்டால் அந்த வாயு புருவ மத்தியில் தங்கும். இதனால் உடம்பின் சந்திரமண்டலப் பகுதி இளகும். சந்திரனிலிருந்து அமுத தாரை ஒழுகி

உடம்பு முழுவதையும் நனைக்கும். இதனால் தியான நிலையில் நெடு நேரம் இருத்தல் இயலும்.

உள்ளுறை

பிராண வாயுவின் இயக்கத்தால் உடம்பைப் பாதுகாத்துப் பயன் கொள்ளுதல் இயற்கை வகையில் நிலத்தைப் பண்படுத்தி உழவுத் தொழில் செய்து பயன்கொள்ளுதல் போன்றது. பிராண வாயுவை முறையாக இயக் கமாட்டாமல், மருந்துகளால் உடல்நலம் பேண முயல்வது செயற்கை வகையில் களர்நிலத்தை உழுவது போன்றது.

திருமந்திரத்தில் பிராணாயாமம்

பிராணாயாமத்தின் சிறப்பினைத் திருமூலர் மூன்றாம் தந்திரத்தில் பிராணாயாமம் என்னும் தலைப்பில் 14 பாடல்களில் காட்டுகிறார். இங்கு நான்கு பாடல்கள் 'மூவணைஏர்' எனும் திருமந்திரப் பாடலுடன் சேர்ந்து நினையத் தக்கன.

பிராணன் மனத்தொடும் பேராதங்கில்
பிராணன் இருக்கின் பிறப்பிறப்பு இல்லை
பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறுவித்துப்
பிராணன் அடைபேறு பெற்றுண்டிரே.

ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்து நால்அதில்
ஊறுதல் முப்பத்திரண்டது ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகம் ஆமே.

ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்கும்
காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறிவாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறிவாளர்க்குக்
கூற்றை உதைக்கும் குறியதுவாமே.

புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட உள்ளே நின்மலமாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமம் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடையானே.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - பிராணாயாமம் - 4,5,8,12)

8

ஏற்றம் இரண்டும் ஏழுதுரவும்

ஏத்தம் இரண்டுள ஏழு துரவுஉள
மூத்தோன் இறைக்க இளையோன் படுத்த நீர்
பாத்தியில் பாயாது பாழ்பாய்ந்து போயிடின
கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ஆமே.

8

துரவு - கிணறு. ஏழுதுரவு என்பதனால் துரவு கிணற்றை
உணர்த்தாமல் கிணற்று நீர் பாய்ச்சப்பெறும் ஏழு
நிலப்பகுதிகளைக் குறித்தது.

வெளிப்படைப் பொருள்

உடன் பிறந்தார் இருவர்க்குரிய நிலத்தில் ஒரு
கிணறும், அதிலிருந்து நீர் இறைத்தற்குரிய இயந்திர
மாகிய ஏற்றங்கள் இரண்டும் உள்ளன. அண்ணன்
ஏற்றத்தினைஇயக்கி நீரேற்ற, தம்பி அந்நீரை வாய்க்கால்
வழி எடுத்துச் சென்று வயலில் பாய்ச்ச முயல்கின்றான்.
பாய்ச்சும் நீர் வயலில் பாய்ந்தால் விளைச்சல், பெருகும்.
வயலில் பாயாமல் பாழ் நிலத்தில் பாய்ந்தால் நீர்
வீணாகும்; வயல் காய்ந்து போகும்; விளைச்சலாகிய
பயனும் உண்டாகாது.

புதிர்: ஏத்தம், துரவு, மூத்தோன், இளையோன், நீர்,
பாத்தி - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடல் ஏற்றம் இறைக்கும் தொழிலில் வைத்துப்பிராணாயாமத்தின் பயனை உணர்த்துகிறது.

உருவகங்களின் விளக்கங்களைக் காண்போம்.

உடல் - நிலமாக உருவகம்.

மூலாதாரம் - கிணறாக உருவகம்.

மூச்சுக்காற்று - இறைக்கப்படும் நீராக உருவகம்.

இடநாடி, வலநாடி - ஏற்றங்களாக உருவகம்.

பிராணவாயுவின் இயக்கம் - ஏற்றம் இறைத்தலாக உருவகம்.

(மூச்சு இழுத்தலும், விடுதலும்)

பிராணவாயுவின் இயக்கத்துக்குத் துணை செய்யும் ஆங்காரம் எனும் தத்துவம் - ஏற்றம் இறைக்கும் அண்ணனாக உருவகம்.

பிராணவாயுவுடன் ஆதாரத்தானங்களில் படிப்படியாகச் செல்லும் மனம் - நீர் பாய்ச்சும் தம்பியாக உருவகம்.

ஏழு ஆதாரத் தானங்கள் - பண்படுத்தப்பட்ட பாத்திகளாக உருவகம் (தூரவுகள்).

இடநாடி, வலநாடிகளில் மட்டும் இயங்கும் மூச்சுக் காற்று - பண்படுத்தப்படாத வெறும் நிலமாக உருவகம்.

சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அமுதகலை பெருகுதல் - நல்ல விளைவாக உருவகம்.

கும்பகமின்றி நிகழும் பிராணாயாமமும், பிராணாயாமப் பயிற்சியே இல்லாரது சுவாசமும் - பாழ்ப் பாய்ந்து போதலாக உருவகம்.

பிராணாயாமப் பயிற்சி பெற்றார் மூச்சுக் காற்றின் இயக்கம் - பாத்தியில் பாய்தலாக உருவகம்.

மனிதனுக்கு உள்ளே செல்லும் மூச்சுக்காற்றும், வெளியேறும் மூச்சுக்காற்றும் என பிராணவாயுவின் இயக்கம் இரண்டு வகையில் உள்ளது. இவ்வியக்கம் மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து இடநாடி வழியாகவும் வலநாடி வழியாகவும் இயல்பாக நிகழும்.

இயல்பான இப்பழக்கத்தால் (உள்ளிழுத்தலும் வெளிவிடுதலும்) உயிர் வாழ்தலாகிய பயனன்றி உறுதிப் பொருளாகிய பயன் விளைவதில்லை.

பிராணாயாமம் பயின்றோர் உள்ளிழுத்த வாயுவினைக் கும்பகம் செய்து மூலாதாரத்தில் உள்ள முக்கோணத்தில் மேல்முனையில் உள்ள சுழுமுனை நாடி வழியாக மேலேற்றுவர்.

அவ்வாறு மேலேறும் போது மனம் பிராண வாயுவுடனும் ஆன்ம சித்தத்தியினிடமும் கூடி மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை, பிரம்ம ரந்திரம் என்னும் ஏழிடங்களில் முறையாகப் படிப் படியாக நின்று

செல்லும். பிரம்மரந்திரத்திலிருந்து கீழிறங்கும்போது மூக்குத் துளைகளின் வழியாகவோ, வாயின் வழியாகவோ மூச்சுக்காற்று வெளியேற முயலும்.

அங்ஙனம் வெளியேறாதபடி நாவினை மடித்து அண்ணத் துளையினை அடைத்து வாயுவை நிறுத்தினால், சந்திர மண்டலத்திலிருந்து அமுத தாரை பெருகி வழியும்.

அதனால் உடம்பு, மனம், உயிர் மூன்றற்கும் பெரும்பயன் விளையும், சிவத்தியானத்தில் நிலைத் திருத்தலும் கூடும்.

இவ்வாறாக பிராணாயாமத்தின் பெரும் பயன் விளக்கப்பட்டது.

பிராணாயாமம் செய்யாதார்க்கு உவமை காட்டப் படுகிறது.

பிராணாயாமம் செய்யாதோர் பெரும்பயன் எய்துவதில்லை என்பதைக் கூத்தி வளர்த்த கோழிக்குஞ்சு எனும் உவமை காட்டி விளக்குகிறது இப்பாடல்.

விலைமகள் வளர்க்கும் கோழிக்குஞ்சு அவளுக்குப் பயன்படாமல் அவளை நாடிவரும் காழுகர்களுக்கு உணவாகச் சமைத்துப் பரிமாறப்படுவது போல, பிராணாயாமம் செய்யாரது மூச்சுக் காற்றின் பயன், உறுதிப்பயன் வளர்த்துக்கொள்ள உதவாமல் உலக விடயங்களில் சேர்ந்து வீணாகின்றது. உயிர்க்குப்

பயனின்றி உடல் அழிவதைக் காட்டும் உவமையாகும் இவ்வுவமை.

உள்ளுறை

யோகியர் மூச்சுப் பயிற்சி செய்வதைப் பார்த்த சிலர் தாமும் அவ்வாறு செய்ய முயன்று, பிராணனை ஆன்ம அறிவோடு கூட்டி ஆதாரத் தானங்களில் செலுத்த மாட்டாமல் வறிதே பூரக, ரேசகங்களில் மட்டுமோ அல்லது கும்பகமும் சேர்த்தோ மூச்சுப்பயிற்சி செய்வதால் பெரும் பலன் விளையாது என்பது இத்திருமந்திரத்தால் உணர்த்தப்பட்டது.

□□□

மலட்டுப் பசுக்களும் கறவைப் பசுக்களும்

பட்டிப் பசுக்கள் இருபத்து நால் உள
குட்டிப் பசுக்கள் ஓர் ஏழ்உள ஐந்துஉள
குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே.

9

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு பட்டியில் இருபத்து நான்கு மலட்டுப் பசுக்களும், பன்னிரண்டு கறவைப் பசுக்களும் உள்ளன. கறவைப் பசுக்கள் குடங்குடமாய்ப் பாலைத் தருவன. எனினும் பட்டிக்கு உடையவனுக்குக் கறவைப் பசுக்கள் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை; மலட்டுப் பசுக்களே கண்ணுக்குத் தெரிந்தன. பாலைப் பயனாகப் பெறாமல் வேறு வேறு சிறு பயன்களையே அவைகளால் பட்டிக்கு உடையான் பெற்றான்.

புதிர்: இருபத்துநான்கு பட்டிப் பசுக்கள், பன்னிரண்டு குட்டிப்பசுக்கள். பட்டி, பனவன் - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

நம் உடம்பு முப்பத்தாறு (தத்துவங்களால்) பொருட்களால் ஆனது. (தத்துவங்களை முதல்கள் என்று திருமந்திரம் குறிக்கும்). உடலைக் கொண்டு உயிர் பயன் பெறுவதை இப்பாடல் உருவங்களால்

விளக்குகிறது. உருவகங்களின் விளக்கங்களை காண்போம்.

உடம்பு - பட்டியாக உருவகம்.

உயிர் - பட்டிக்குச் சொந்தக்காரனாக உருவகம் பட்டிக்கு உரியவனைப் பனவன் என்று இப்பாடல் குறிக்கிறது.

முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் - பசுக்களாக உருவகம்.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களை ஆன்ம தத்துவங்கள், வித்யா தத்துவங்கள், சிவ தத்துவங்கள் என மூவகையில் பகுத்துள்ளனர்.

ஆன்ம தத்துவங்கள்

மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து பூதங்கள். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐந்து நுண்பொருட்கள். கண், காது, மூக்கு, வாய், தோல் ஆகிய ஐந்து அறிகருவிகள். கை, கால், வாய், எருவாய், கருவாய் ஆகிய ஐந்து செயற்கருவிகள். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கு அக்கருவிகள் - எனும் இருபத்துநான்கும் உடம்பின் அகத்தும் புறத்தும் இருந்து கொண்டு வெளியே சென்று திரிந்து விடயங்களை உயிர் அறிந்து அனுபவிக்கச் செய்வன. இதனால் உயிர்களுக்கு வினை செய்தலும், வினைப்பயனை அனுபவித்தலும், அதன் காரணமாக இறத்தலும் மீளப்பிறத்தலும் ஆகிய துன்பத்தை உயிர்களுக்குக் கொடுக்கின்றன. - இவை பட்டிப் பசுக்களாக (மலட்டுப் பசுக்களாக) உருவகம்.

வித்யா தத்துவங்கள்

மாயை, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன் ஆகிய ஏழும் வித்தியா தத்துவங்கள். இவ்வேழும் ஆன்ம தத்துவங்களைத் தூண்டி உயிர் விடயபோகம் அனுபவித்தற்கும், அறநூல்களையும், ஞான நூல்களையும் கற்பதற்கும் உதவி செய்யும். இவ்வேழு தத்துவங்களும் உயிர்க்கு உடனிருந்து உதவுவன. - இவை குட்டிப் பசுக்களாக (கறவைப் பசுக்களாக) உருவகம்.

சிவ தத்துவங்கள்

நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈசுரம், சுத்தவித்தை ஆகிய ஐந்தும் சிவதத்துவங்கள். இவை வித்யா தத்துவங்களைத் தூண்டி உயிரின் அறிவு, இச்சை, செயல்களை விளங்கச் செய்யும் வகையில் பயன்படுவன - வித்யா தத்துவங்களைச் செலுத்துவன. - இவையும் கறவைப் பசுக்களாக உருவகம்.

சிவ தத்துவங்கள் ஐந்தும், வித்யா தத்துவங்கள் ஏழும் நிறையப் பயன்தருவன. ஆன்ம தத்துவங்கள் இருபத்துநான்கும் குறைந்த பயன்களே தருவன. எனினும் அனைத்தையும் பட்டிக்குள் வைத்திருப் பவனுக்கு நிறைந்த பயன்தரும் கறவைப் பசுக்கள் தெரியவில்லை; சிறுபயன்கள் தரும் மலட்டுப் பசுக்களே தெரிகின்றன. காரணம் அவன் கண்ணில் உள்ள கோளாறு!

நம்மில் பெரும்பாலோர் இருபத்துநான்கு ஆன்ம தத்துவங்களே பயன் தருவன என்று நம்புகிறோம்.

ஆனால் இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கு உள்ளே இருந்து உயிரைப் போகம் அனுபவித்தற்குத் தகுதியுடையதாக ஆக்குகின்ற ஏழு வித்தியா தத்துவங்களையும், இவ்வேழையும் செலுத்தும் வகையில் உள்ள ஐந்து சிவ தத்துவங்களையும் அறிவதில்லை.

வெளியில் சென்று தன் போக்கில் மேய்ந்து திரியும் இருபத்து நான்கு மலட்டுப் பசுக்களே தனக்கு வாய்ப்புடையன எனத் தெரிந்துள்ள பட்டியின் சொந்தக்காரன் பன்னிரண்டு கறவைப் பசுக்களும் தனக்கு வாய்ப்புடையன எனத் தெரியாமல் இருக்கிறான். அதுபோல உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் சிவ தத்துவங்களையும் வித்தியா தத்துவங்களையும் அறியாமல், ஆன்ம தத்துவங்களை மட்டுமே அறிந்து அவைகளில் வழியே உழல்வது பயனற்றதாகும்.

பேரின்பத்தை நாடி வளர்வதை விட்டு, உயிர் சிற்றின்பத்தை நாடி உழல்வது பயனற்றது தானே?

பனவன் = பார்ப்பான் - இச்சொல் இங்கு சமயவாதிகளைக் குறித்தது. ஆன்ம தத்துவங்கள் மட்டுமே அறிந்து, வித்தியா தத்துவங்களையும், சிவதத்துவங்களையும் அறியாத சமயவாதிகளை பனவன் எனும் சொல் சுட்டுகிறது.

உள்ளுறை

தத்துவ உணர்வு வேண்டுவோர் சைவ சித்தாந்தம் கூறும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் உணராவிடில் பயனில்லை என்பது உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

காற்றுப் பசுக்கள் கறந்து உண்ணல்

ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நால்உள
ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒருகுடம்பால் போதும்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்து உண்ணும் காலத்தில்
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவு அறியோமே.

10

வெளிப்படைப் பொருள்

அண்மையில் ஈன்ற இருபத்து நான்கு பசுக்கள் நம்மிடம் உள்ளன. அவை உடனே பால் தராவிடினும் சில நாட்கள் கழிந்தால் குடங்குடமாகப் பால் தரும். இடையே நாம் காற்றுப் பசுக்களைக் கறக்கிறோம். அப்போது அதற்கு மாற்றாய் உள்ள பசுக்கள் நாம் இருக்கும் பகுதியில் வருவதையும் நாம் அறியோம்.

புதிர்: ஈற்றுப் பசுக்கள், ஊற்றுப்பசுக்கள், காற்றுப் பசுக்கள், மாற்றுப் பசுக்கள் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

புதிரை விடுவிக்க உருவங்களின் விளக்கங்கள் காண்போம்.

ஆன்ம தத்துவங்கள் - ஈற்றுப் பசுக்களாகவும், ஊற்றுப் பசுக்களாகவும் உருவகம்.

இடகலை, பிங்கலை வாயுக்கள் - காற்றுப் பசுக்களாக உருவகம் - வருந்திக் கறக்கக் கறக்கும் பசுக்கள் போல இடகலை, பிங்கலைக் காற்றுகளை

யோக முறையில் அடக்கி இயக்கப் பயன் தருதல் பற்றி, அவை காற்றுப் பசுக்கள் எனப்பட்டன.

அட்டாங்க யோக முயற்சிக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் உலக விடயங்கள் - மாற்றுப் பசுக்களாக உருவகம்.

காற்றுப் பசுக்களுக்கு வேறான பசுக்கள் - ஈற்றுப் பசுக்களாகிய ஆன்ம தத்துவங்களையே குறிக்கும்.

நமக்குத் தூல உடம்பாகவும் சூக்கும உடம்பாகவும் இருபத்துநான்கு ஆன்ம தத்துவங்கள் உள்ளன. இவை தொடக்கத்தில் நமக்குப் பயன் தராவிடினும் காலப் போக்கில் பக்குவப்பட்டு நமக்குப் பயன்தரும்: இவைகளைப் பக்குவப்படுத்தற்காக பிராணாயாமப் பயிற்சி மிக முயன்று செய்கிறோம். அதன் விளைவாக அவை குடங்குடமாகப் பால் சொரியும். மெய்ந் நெறியில் செல்லவொட்டாமல் நம்மைத் தடுக்கும் உலக விடயங்கள் நம்மிடம் வரமாட்டா; வந்தாலும் அவற்றை நாம் பொருட்படுத்த மாட்டோம்.

உள்ளுறை

தத்துவக் கருவிகள் விடயங்கள் நோக்கி ஓடாமல் திருவருளை நோக்கி நிற்குமானால் நமக்கு மிகவும் பயன் தரும். அதற்காக நாம் பிராணாயாமப் பயிற்சியை மேற்கொண்டால் மனம் பொறிகளின் வழியே விடயங்களை நோக்கி ஓடாமல் தடுக்கப்படும். ஆதலால் விடயங்களால் நமக்குத் துன்பம் நேராது. தத்துவக் கருவிகளும் திருவருளில் அடங்கி நிற்கும் - என்பது உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

11

வீட்டுக்குள்ளே வளரும் பூங்கொடி

தட்டான் அகத்தில் தலையான மச்சின்மேல்
மொட்டாய் எழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம்பட வேண்டி வாய்மை மறைத்திட்டுத்
தட்டான் அதனைத் தகைந்து கொண்டானே.

11

வெளிப்படைப் பொருள்

தட்டான் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரு வீடு இருந்தது. அந்த வீட்டினுள்ளே ஒரு கொடி இருந்தது. அந்தக் கொடியில் ஒரு மொட்டு அரும்பியது. கொடி வீட்டின் உச்சிவரை வளர்ந்தபோது அம்மொட்டு செம்பு போன்ற பூவாய் மலர்ந்தது. அந்தப் பூ பெருவட்டமாக விரிய வேண்டும் என்று தட்டான் விரும்பினான். பூ மலர்ந்திருக்கும் உண்மையைப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்காமல், அந்தக் கொடியை வீட்டினுள்ளேயே தடைசெய்து வைத்துக் காத்தான்.

புதிர்: தட்டான், அகம், மச்சு, மொட்டு, மலர் - ஆகிய எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடல் யோகப் பயிற்சியின் பயன்களை - காற்றுப் பசுக்களைக் கறந்துண்ணலாகிய பயன்கள் - பேசுகிறது.

உருவகங்களின் விளக்கங்கள் காண்போம்:

உயிர் - தட்டானாக உருவகம். தூல, சூக்கும, அதிசூக்கும உடம்புகளைத் தேடித்தேடிப் பார்த்தாலும் நம் கண்ணிலோ, கையிலோ தட்டுப் படாததாக உயிர் உள்ளது. எனவே உயிர் தட்டான் எனப்பட்டது. இறைவன் வினைக்கீடாக உடம்பைக் கொடுக்கத் தனக்குச் சுதந்திரம் இன்மையின் அதனைத் தடுக்க மாட்டாத உயிரைத் தட்டான் எனலும் பொருந்தும்.

உடல் - தட்டான் வீடாக உருவகம். (அகம் = வீடு).

மூலாதாரம் முதல் இதயம் வரை உள்ள உடற்பகுதி - வீட்டின் உள்ளிடமாக உருவகம்.

இதயம் முதல் உச்சிவரை உள்ள மேற்பகுதி - வீட்டின் மேற்பகுதியாக உருவகம்.

பிரம்மரந்திரம் - வீட்டின் உச்சிப் பகுதியாகிய மாடியாக உருவகம்.

(பிரம்மரந்திரம் வட்டம் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது.)

மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து வரும் சுழுமுனைநாடி - கொடியாக உருவகம்.

மலராதிருந்த இதயம் - மொட்டாக உருவகம். விரிந்த இதயம் - மலராக உருவகம்.

இதயம் வரை உயர்ந்த சுழுமுனை நாடி மேலும் உயர்ந்து பிரம்மரந்திரம் வரை சென்று, அங்கே ஆயிரம் இதழ்களை உடைய தாமரை மலராக மலர்ந்த யோகப் பயிற்சியின் பயனை பிறர்க்குச் சொல்லாமல் இருத்தல். - தன் வீட்டினுள் மலர் மலர்ந்ததைப் பிறருக்குத் தெரியப்படுத்தாமல் தட்டான் மறைத்த செயலாக உருவகம்.

யோகானுபவம் கீழிறங்கி விடாமல் பிரம்மரந்திரத்திலேயே (வட்டத்திலேயே) நிலைத்திருக்கும்படியாகப் பயிற்சி மேற்கொண்டது. - தட்டான் தகைந்து கொண்டதாக உருவகம்.

தகைதல் = வெளியே செல்லாமல் தடுத்துக் கொள்ளுதல்.

வட்டம் படுதல் = பிரம்மரந்திரத்திலேயே மலர் நிலைத்திருத்தல்.

யோகப் பயிற்சி

உடம்பின் மேற்பாதியின் அடிப்பகுதியாகிய மூலாதாரம் முக்கோண வடிவில் இருக்கிறது. அதன் நடுவில் குண்டலினி சக்தி ஒரு பாம்புபோல் உடல் சுருண்டு தலையைக் கீழே நோக்கி வைத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இம்மூலாதாரத்தின் நடுவிலிருந்து முக்கோணத்தின் மேல்முனை வழியாக சுழுமுனை நாடி மேல்நோக்கி ஆதாரங்கள் வழியாகப் பிரம்மரந்திரம் வரை யோகப் பயிற்சியால் செல்லும்.

இதயம், கண்டம், புருவநடு, பிரம்மரந்திரம் ஆகியன யோக நெறியினரால் மிக முக்கியமானவைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இதயம் குவிந்த வடிவில் மொட்டுப்போல் இருப்பதாகும். இதனை மலர்த்துதல் வேண்டும். இது பதினாறு இதழ் தாமரையாக மலரும். இந்தச் சுழுமுனை நாடி மேல் நோக்கிச் சென்று பிரம்மரந்திரத்தில் நிற்கும். அங்கு ஆயிரம் இதழ்த் தாமரை மலரும்.

இதைத்தான் தட்டான் வீட்டினுள் கொடி ஒன்று வளர்ந்து, மொட்டு அரும்பி, பின் சிறிதே மலர்ந்து, உச்சியில் நன்றாக மலர்ந்ததாகவும், தட்டான் இந்த உண்மையைப் பிறருக்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருப்பதாகவும் இந்தப் பாடல் உருவகங்கள் மூலம் காட்டுகிறது. பிறருக்குத் தெரிந்தால் ஒருவேளை தன்னை விட்டு நீங்கிவிடுமோ என்னும் அச்சத்தால் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறு தடுத்து எப்போதும் அனுபவிப்பதற்கு உரியதாக்கிக் கொண்டான் தட்டான். (தகைந்து கொண்டான்)

யோகானுபவத்தை மறைத்தல் ஏன்?

பிரம்மரந்திரம் வரை சுழுமுனை நாடி மேலேறிச் சகஸ்ராரத்தை மலர்த்திய நிலையிலிருந்து கீழிறங்கி வாயின் வழியாகவோ மூக்குத் துளையின் வழியாகவோ வெளியேறிவிடாமல் நாவினை மடித்து உள்நாக்கில் உள்ள அண்ணத் துளையை அடைத்து வைத்தல், 'தகைதல்' எனப்பட்டது.

இதனால் அந்தச் சகஸ்ரார அனுபவம் நெடிது நிலைத்திருக்கும். கண்டம், புருவமத்தி, பிரம்மரந்திரம் ஆகிய மூன்று ஆதாரங்களைக் கொண்ட சந்திர மண்டலத்தில் அமுதம் பெருக்கெடுத்து உடம்பு முழுவதும் பரவும்.

இந்த அனுபவம் இத்தகைய யோக நிலையிலிருந்து அனுபவித்து அறியத்தக்கதேயன்றி வாக்கினால் சொல்லிக் காட்டத் தக்கதன்று. ஆகவே யோகியர் பிறருக்குத் தெரிவிக்காது இருக்கின்றனர். மறைத்தற்குக்

காரணம் பிறருக்கு அறிவிக்கக் கூடாது என்னும் வஞ்சகத்தால் அன்று என்பது புலனாகும்.

அறிவிக்காதிருப்பதற்குப் பிறிதொரு காரணமும் காட்டப்படுகிறது. யோகியர் தம் அனுபவத்தை அறிவிக்கப் புகுந்தால் அதிலேயே காலம் கழிந்துவிடும். அது நிட்டையில் சூழ்ந்து நிற்பதற்கு இடையூறு ஆகும். பக்குவம் இல்லாதவர்களும் ஆசை மிகுதியாலோ, சோதனை செய்வதற்காகவோ தங்களுக்கு அறிவியுங்கள் என்று வேண்டுவர். அவர்களுக்கு அறிவிக்கப் புகுந்தால் அவர்கள் அறிந்து பயிற்சி செய்து பயன் பெற மாட்டார்கள்.

இக்காரணத்தினால் பழங் காலத்தில் யோகியர்களும், சித்தர்களும், மருத்துவர்களும் தாம் கண்ட உண்மையைப் பலரும் அறிய விரிவாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. தம்மை நாடி வருபவர்களின் பக்குவம் அறிந்து அல்லது அவர்களுக்குப் பக்குவம் வரும் வரை காத்திருந்து பின்னரே அறிவித்தனர். அப்போதும் வெளிப்படைச் சொற்களால் சொல்லாமல் குறிப்புச் சொற்களாலே - உருவகமாகவும், உவமையாகவும் - கூறினர்.

திருமந்திரம் மூன்றாம் தந்திரத்தில் அட்டாங்க யோகம் எனும் பகுதியில் மேலே சுட்டிய விவரங்களை அறியலாம்.

உள்ளுறை

யோகநெறியில் - குறிப்பாக வாசியோகப் பயிற்சியால் விளையும் பயன் இது என்பதும், யோகநெறியில்

64 | திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

கிடைக்கும் பயன்களை உலகப் பயன்கள் பெறப் பயன்படுத்தாமல் சிவபோகம் பெறவே பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதும் இப்பாடலால் உணர்த்தப் பட்டன.

ஒப்புநோக்கி நினைக்கத்தக்க பாடல்கள்

இப்பாடலுடன் ஒப்புநோக்கி கீழ்க்காணும் ஐந்து பாடல்களைக் காணலாம்.

பிராணன் மனத்தொடும் பேராது அடக்கிப்
பிராணன் இருக்கின் பிறப்பு இறப்பு இல்லை
பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சு அறிவித்துப்
பிராணன் நடைபேறு பெற்று உண்டு இரீர்.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - பிராணாயாமம் - 4)

புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட உள்ளே நின்மலம் ஆக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமம் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - பிராணாயாமம்-12)

மூலத் துவாரத்தை முக்காரம் இட்டிரு
மேலைத் துவாரத்தின் மேல்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லும் கருத்துஇது தானே.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - பிரத்யாகாரம்-6)

கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துள்
பண் ஆக்கி நின்ற பழம்பொருள் ஒன்றுண்டு
அண்ணாக்கின் உள்ளே அகண்ட ஒளிகாட்டிப்
பிண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - தியானம்-2)

மூலநாடி முகட்டுலகு உச்சியுள்
நாலுவாசல் நடுவுள் இருப்பீர்கள்
மேலைவாசல் வெளியிறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனாவிலும் இல்லையே.

(திருமந்திரம் - மூன்றாம் தந்திரம் - சமாதி-5)

முறையாகச் செய்தால் நல்ல விளைச்சல்

அரிக்கின்ற நாற்றங்கால் அல்லல் கழனி
 திரிக்கின்ற ஓட்டம் சிக்கெனக் கட்டி
 வரிக்கின்ற நல்லான் கறவையைப் பூட்டில்
 விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்தும் வித்தாமே.

12

வெளிப்படைப் பொருள்

நன்செய் நிலத்தில் உழவுத் தொழில் செய்யப்புகும் உழவன் முதலில் நாற்றங்கால் தயார் செய்ய வேண்டும். வயலுக்கு நீர் எடுத்துச் செல்லும் வாய்க்காலில் நீர் வரம்பினுள் நில்லாமல் வெளியே ஓடுவதற்கு ஏதுவாக உள்ள துளைகளை அடைத்தல் வேண்டும். பின்னர் எருதினையோ, எருமையையோ பூட்டி ஏரினை ஒழுங்கான வரிசையில் ஓட்டி உழவு செய்தல் வேண்டும். சீர்படுத்தப்பட்ட வயலில் நல்ல விதைகளை விதைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு முறையாகச் செய்தால் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும்.

புதிர்: நாற்றங்கால், கழனி, ஓட்டம், நல்லான், கறவை, வெள்ளரி - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

இப்பாடல் யோகப் பயிற்சியை உழவுத் தொழிலாக உருவகப்படுத்திக் காட்டுகிறது. உருவகங்களின் விளக்கங்கள் காண்போம்.

உடம்பு - வயலாக (கழனி) உருவகம்.

மூலாதாரம் - நாற்றங்காலாக உருவகம்.

இடகலை, பிங்கலை நாடிகள் - வாய்க்கால்களாக உருவகம்.

பிராணவாயு - வாய்க்காலில் ஓடும் நீராக உருவகம்.

பிராணவாயு வெளியே பன்னிரண்டு அங்குலம் ஓடுவதும், எட்டங்குலம் மட்டும் மீளுவதும், நாலங்குலம் இழப்பு ஆவதும் - திரிக்கின்ற ஓட்டமாக உருவகம்.

ரேசக, கும்பக, பூரகங்களாகப் பிராணாயாமம் செய்வது - சிக்கெனக் கட்டுவதாக உருவகம்.

மனம் - எருதாகவும் (நல்ஆன்) எருமையாகவும் (கறவை) உருவகம்.

விந்து (சுக்கிலம்) - வெள்ளரி வித்தாக உருவகம்.

விந்து காமத்தால் வீணே கழியாமல் புருவ மத்தியில் ஓஜஸாகத் திரளச் செய்வது - வித்தை விதைப்பதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

விந்து காமத்தால் வீணே கழியின் உடல்நலம் கெடும்; பிணி பல நலிய, மூப்பும் விரைவில் வரும். யோகப் பயிற்சியால் விந்து வீணே ஆவதைத் தடுத்து மேலேற்றிப் புருவ மத்தியில் ஓஜஸ் ஆகத் திரளச் செய்தால் உடம்பு பலம் பெறும். ஆகவே மக்கள் யோகம் பயின்று பயன் பெற வேண்டும் என்று இப்பாடல் அறிவுறுத்துகின்றது.

13

செந்நெல் சோறு உண்ண வேண்டுமா?

இடாக்கொண்டு தூவி எருவிட்டு வித்திக்
கிடாக் கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
மிடாக் கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கார்
கிடாக் கொண்டு செந்நெல் அறுக்கின்ற வாறே. 13

வேளிப்படைப் பொருள்

செந்நெல் வேண்டுமெனில் அதை விளைவிக்க வயல் வேண்டும். வயலை உழுது பண்படுத்தி, விதை விதைத்து, நீர்பாய்ச்சி, எருவிட்டு, களையெடுத்து முறையாக உழவுத் தொழில் செய்யின், செந்நெல் விளையும். விளைந்த செந்நெல்லை அறுவடை செய்து பக்குவமாய் வீட்டிற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

செந்நெல்லை அரிசியாக்கிப் பானையில் இட்டுச் சோறாக்கி, சோற்றினைப் பரபரப்பின்றி உண்ணுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு முறையாகச் செந்நெல் விளைவித்துச் சோறாக்கி உண்ணாமல், சிறிதும் பொருந்தாத செயல்களை மேற்கொண்டால், செந்நெல் சோறு உண்ணுதல் இயலுமோ? சிலர் அவ்வாறு பொருந்தாச் செயல்களையே செய்கின்றனர்!

இடா - கூடை, கிடா = எருது, மிடா = பானை, கிடா = அரிவாள்.

புதிர்: இடா, எரு,கிடா, மிடா, சோறு, கிடா, செந்நெல் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

சிவபோக விளைவினை உழவுத் தொழிலுடன் இணைத்து உருவகித்துக் காட்டுகிறது இப்பாடல். உழவுத் தொழிலின் சில அங்கங்கள் தெளிவாய் பாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளன; சில சொல்லப்படவில்லை. அவைகளை உழவுத் தொழிலுக்கு ஏற்பக் குறிப்பால் உருவகம் செய்து கூட்டி உரைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உருவக விளக்கங்கள் காண்போம்.

உயிரின் அறிவு - வயலாக உருவகம்.

அறநூல்கள், ஞான நூல்கள் - ஏரில் பூட்டும் எருதுகளாக உருவகம்.

கற்பிக்கும் போதக ஆசிரியர் - ஏராக உருவகம்.

உண்மை உரை நூல்கள் - எருவாக உருவகம்.

சத்குருவின் அருளுரை (உபதேசம்) - விதையாக உருவகம்.

அசத்குருவின் உபதேசமும், புறச்சமய நூல்களின் கருத்துகளும் - களையாக உருவகம்.

உயிர் - சோறு சமைக்கும் பாணையாக (மிடா) உருவகம்.

திருவருள் - சிவயோகம் (நின்மல துரியம்) - செந்நெல்லாக உருவகம்.

சிவபோகம் (நின்மல துரியாதீதம்) - சோறாக உருவகம்.

பிற சமயங்கள் கூறும் ஆன்ம லாபம் சிறந்ததா அல்லது இது சிறந்ததா என அங்குமிங்கும் அலைதலின்றி அமைதியாகவும், சிறிதும் சிந்திப் போகாமலும் சிவபோகத்தை முழுமையாக உண்ணுதல் - மெள்ள விழுங்குதலாக உருவகம்.

தொகுத்துக் காண்போம்:

- அருள் என்னும் செந்நெல் உயிரின் அறிவாகிய வயலில் விளையுமாறு முதலில் உழவுத் தொழி லாகிய முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- அதன்பொருட்டு அறநூல், ஞானநூல் என்னும் காளைகளை ஏரில் பூட்டி ஏர் உழுது பண்படுத்தல் வேண்டும்.
- அறநூல்களுக்கும் ஞான நூல்களுக்கும் எழுதப் பட்டுள்ள உண்மை உரையினை உணர்ந்து பின்பற்றுதலாகிய எருவினை இடுதல் வேண்டும்.
- பின்னர் சத்குரு உபதேசம் எனும் விதையினை விதைத்தல் வேண்டும்.
- பக்தி என்னும் நீரைப் பாய்ச்ச வேண்டும்.
- உண்மைக் குருவல்லாதார் தம்மைச் சத்குரு போல் காட்டி வஞ்சகமாக உபதேசிப்பதனால் வரும் புறச்சமய உணர்வுகளாகிய களைகளைப் பிடுங்கி எறிய வேண்டும்.

- இவ்வாறு முறையாக முயற்சி செய்தால் திருவருளாகிய செந்நெல் செழித்து வளர்ந்துவிடும்.
- திருவருளை உயிர் தன்னுள் கொண்டு சிவபோக மாகச் சமைத்துப் பரபரப்பில்லாமலும், சிறிதும் சிந்தாமலும் முழுவதுமாக விழுங்கும்.

இத்தகைய முயற்சியினை மேற்கொள்ளாதவர் திருவருளை விளைத்து, அறுவடை செய்து, சிவபோகம் ஆக்கி உண்பது எவ்வாறு?

உழுதல், விதைத்தல், எருவிடல், களை எடுத்தல் - முதலியன செய்யாமல் இவற்றுக்கு எதிரான செயல்களைச் செய்கின்றனர்! உழுது பண்படுத்தாத நிலத்தில் விதைத்தல், எருவிடாது விடுதல், நீர் பாய்ச்சாமை, உரிய சாலத்தில் களையெடுக்காது விடுதல் போன்ற பொருந்தாச் செயல்களைச் செய்கின்றனர்!

விதைக்கின்ற காலத்தில் விதைக்காமல், அறுவடை நாளில் அரிவாள் எடுத்துச் சென்றால் எதனை அறுவடை செய்தல் இயலும்? இவர் செயல் நகைப்பிற்குரியதே.

உள்ளுறை

ஞான வேட்கையும், அதன் வழியதாகிய ஞானம், பக்தி, பற்றுவிடல் போன்றனவும் இல்லாதார் வீட்டுநெறியில் நிற்பதாகக் கூறிக் கொள்ளுதல் போலியே என்பது இப்பாடலில் கூறப்பட்டது.

ஒப்புநோக்கி நினையத்தக்க திருமுறைப் பாடல்கள்:

“பத்திப்பேர் வித்திட்டே பரந்த ஐம்புலன்கள் வாய்ப்
பாலே போகா மேகாவாப் பகையறும் வகை நினையா
முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்கு முக்குணங்கள் வாய்
மூடாவுடா நாலந்தக் கரணமு மொரு நெறியாய்ச்
சித்திக்கே உய்த்திட்டுத் திகழ்ந்த மெய்ப்பரம்பொருள்
சேர்வார் தாமே தானாகச் செயமவ னுறையுமிடங்
கத்திட்டோர் சட்டங்கங் கலந்திலங்கு நற்பொருள்
காலேயோவா தார் மேவுங் கழுமல வள நகரே.”

(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் – திருக்கழுமலம்)

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்பராகிற் சிவகதி விளையுமன்றே.”

(திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் – தனித்திரு நேரிசை)

வினையும் விளைவும்

விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்து
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்து விளைந்து விளைந்த கொள்வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவும் முக்காதமே.

14

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் உழவன் உணவு வேண்டி வயலில் விளைவு செய்தான். அப்பருவத்தில் விளைந்ததில் பெரும்பகுதி உணவாகப் பயன்பட்டது; சிறு பகுதி விதை நெல்லாகச் சேமித்து வைக்கப்பட்டது. இப்பருவத்தில் விதைத்தது சென்ற பருவத்தில் சேமித்து வைத்த விதை நெல்லே. இவ்வாறு பருவந்தோறும் விளைந்தன எல்லாம் நான் செய்தேன் என்னும் முனைப்புடன் செய்து, பயனெல்லாம் என்னுடையது என அனுபவிக்கிற உழவனுக்கு முக்காலமும் பயன் விளைந்து கொண்டே இருந்தது.

புதிர்: விளைச்சல், வித்து - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடல் சித்தாந்த சைவ மெய்யியலின் வினைக் கொள்கையை விளக்குகிறது.

முந்தைய பிறப்பில் செய்த வினை வித்தாக உருவகம் செய்யப்பட்டது.

இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கும் போகம் விளைவாக உருவகம் செய்யப்பட்டது.

இப்பிறப்பில் விளைவு செய்து போகம் அனுபவிப்பதற்காகச் செய்யும் முயற்சி அடுத்த பிறப்பிற்குரிய வித்தாக உருவகம் செய்யப்பட்டது.

ஓர் உயிர் இந்தப் பிறப்பில் அனுபவிக்கும் வினைப் போகத்துக்கு முந்தைய பிறப்புகளில் செய்து சேர்த்து வைத்துள்ள பழவினையிலிருந்து பக்குவப்பட்ட வினையே விதையாக (நிகழ்வினை) வரும். இப்பிறப்பில் அந்த விதையை விதைத்து விளைவு செய்கிறது உயிர். இந்த விளைவு இந்தப் பிறப்பில் அனுபவிப்பதற்கும் ஆகும்; அடுத்த பிறப்பில் அனுபவித்தற்குரிய விதையாகவும் (வருவினை) ஆகும். இங்ஙனம் பிறப்புத் தோறும் செய்யும் வினைகள் சுவர்க்கம், நரகம், பூமி ஆகிய மூன்று உலகங்களிலும் உயிர்க்கு மூன்று வகையான அனுபவங்களாக வரும்.

இந்த வினைக்கொள்கையை விளக்கும் மெய்கண்ட நூல்களின் பாடல்களை இணைத்துச் சிந்திக்கலாம்.

“மேலைக்கு வித்துமாகி விளைந்தவை உணவுமாகி ஞாலத்து வருமாபோல நாம் செய்யும் வினைகள் எல்லாம் ஏலத்தான் பலமாச் செய்யும் இதம் அகிதங்கட்கு எல்லாம் மூலத்தது ஆகி என்றும் வந்திடும் முறைமை யோடே.”

(அருணந்திசிவம் - சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம்-102)

“பூதனா சரீரம் போனால் புரியட்ட ரூபம் தானே
யாதனா சரீரம் ஆகி இன்பத் துன்பங்கள் எல்லாம்
நாதனார் ஆணை உய்க்க நரகொடு சுவர்க்கம் துய்த்துத்
தீதிலா அணுவாய் யோனி சேர்ந்திடும் சீவன் எல்லாம்.”

(அருணந்தி சிவம் - சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம்-126)

உய்யும் வழி

வினையால் உடம்பு; உடம்பால் வினை எனும்
சுழலிலிருந்து (பிறப்பிறப்புச் சுழலிலிருந்து) விடுபட
உயிர் என்ன செய்ய வேண்டும்?

வினைகளையும் அவற்றின் பயனாக வரும் விளைவு
களையும் நான் செய்தேன் என்று முனைப்புடன்
செய்வார் பயன்கள் என்னுடையனவே என்று
அனுபவிப்பார். இங்ஙனமின்றி சிவத்தொடு ஏகனாகி
நின்று (வேறற நின்று), தான் செய்வதும் பிறர் தன்னை
நோக்கிச் செய்வதும் இறைவன் செயல் (இறைபணி)
எனக்கொண்டு நிற்பார்க்கு வினை விளைவு
உண்டாதல் இல்லை. வினைப் பயன்கள் ஆகிய இன்ப
துன்பங்கள் அந்த உயிரின் அனுபவம் ஆகாமல், அந்த
உயிர்க்குள்ள உடலின் அனுபவமாகக் கழியும்.

“அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி

ஏகன் ஆகி இறைபணி நிற்க

மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே.”

(மெய்கண்டார் - சிவஞானபோதம் - பத்தாம் நூற்பா)

“நாமல்ல இந்திரியம்; நம் வழியின் அல்ல; வழி

நாமல்ல; நாமும் அரனுடைமை - ஆம் என்னின்

எத்தனாவில் நின்றும் இறைபணியார்க்கு இல்லை வினை முற்செய் வினையும் தருவான் முன்.”

(மெய்கண்டார் - சிவஞானபோதம் - பத்தாம்நூற்பா - அதி-
2-எவெ-2)

“யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னது யான் என்னும்
இக்கோணை ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான் செவ்வே நின்றிட அத்தத்துவன் தான் நேரே
தனை அளித்து முன் நிற்கும் வினை ஒளித்திட்டு ஓடும்
நான் செய்தேன் எனும் அவர்க்குத் தான் அங்கு இன்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்கும் கன்மம்
ஊன் செய்யா ஞானம்தான் உதிப்பின் அல்லால்
ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாதன்றே.”
(அருணந்திசிவம் - சிவஞானசித்தியார் - சுபக்கம்-305)

இம்முன்று பாடல்களும் சேர்த்து எண்ணத்தக்கன.

உள்ளுறை

வினை விளைவாக வரும் பிறப்பிறப்புச் சுழலில்
இருந்து விடுபட வழி உயிர் ஏகனாகி இறைபணி
நிற்பதே என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

15

பயன் தராத களர்நில உழவு

களர் உருவார்கள் கருத்தை அறியோம்
 களர் உழவார்கள் கருதலும் இல்லை
 களர் உழவார்கள் களரின் முளைத்த
 வளர் இளவஞ்சியின் மாய்தலும் ஆமே.

15

வெளிப்படைப் பொருள்

சிலர் சாரமில்லாத மண்ணையுடைய நிலத்தில் உழவுத் தொழில் செய்வர். சில பயிர்கள் முளைவிட்டு வளர்ந்தாலும் விரைவில் வாடி உலர்ந்துவிடும். அவர்கள் ஏன் களர் நிலத்தை உழுகின்றார்கள் என்பது அவர்களுக்கும் தெரியாது. நாமும் அதனை அறியோம்! உழுதலின் பயன் ஏதும் பெறாமல் அவர்கள் அழிகின்றனர்.

புதிர்: களர்நிலம், இளவஞ்சி, உழவு ஆகியன குறிப்பன யாவை? களர் நிலத்தில் உழவு செய்வது ஏன்?

மறைபொருள்

இப்பாடலில் உள்ள உருவகங்களின் விளக்கம் காண்போம்.

சிவபோகத்தை விரும்பி அதற்கேற்ற முயற்சி செய்பவர் - உழவர்களாக உருவகம்.

அறநூல் பயிற்சி, ஞானநூல் பயிற்சி, சத்குரு உபதேசம் கேட்டல் போன்றன சாதனங்கள் அடங்கிய சிவநெறி - நன்னிலமாக (விளைநிலமாக) உருவகம்.

உலகியல் நூல்பயிற்சி, காமநூல் பயிற்சி ஆகியவை அடங்கிய உலகர் நெறி - களர் நிலமாக (விளைவு தாராத) உருவகம்.

சிவப்பேறு - நன்னிலத்தில் உழுபவர் பெறும் விளைச்சலாக உருவகம்.

உலகின்பத்தில் பட்டு அழிந்து போதல் - களர் நிலத்தில் உழுபவர் பெறும் சிறு விளைச்சலாக உருவகம்.

பயன் தருவது போல் காட்டி வஞ்சிக்கும் உலகின்பம் - களர் நிலத்தில் முளைத்து விரைவில் வாடிவிடும் வஞ்சிக்கொடியாக உருவகம்.

நல்ல விளைவை வேண்டுவோர் நன்கு சாரமுள்ள நிலத்தைப் பண்படுத்தி உழவுத் தொழில் செய்வர்; அவர்கள் நல்ல விளைச்சளைப் பெறுவர். சாரமற்ற களர் நிலத்தில் உழவு செய்வோர் சிறு விளைச்சலே பெறுவர். அதுவும் விரைவில் வாடி வஞ்சித்து விடும். உழுதவன் பயன் ஏதும் பெறாமல் வீணே அழிந்து விடுவான்.

சிவபோகத்தை வேண்டுவோர் அதற்கேற்ப அறநூல், ஞானநூல் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு, சத்குருவின் உபதேசம் பெற்று, முறையான சாதனத்தில் ஈடுபடுவர்; பெரும் பேறாகிய சிவப்பேறு பெறுவர். மாறாக

உலகியல் நூல்களும், காமநூல்களும் பயில்வோர், உலகின்பத்தில் ஈடுபட்டு, பயன் ஏதும் பெறாமல், உடம்பும் மனமும் சோர்ந்து இறந்துவிடுவர்.

உள்ளுறை

உலகர் வழிப்பட்டுக் குறிக்கோள் இலாது நாளைக் கழித்தல் பிழை என்பதும், களர்நிலத்தை உழுவார் போலச் சிலர் பயனற்ற செயல்களைச் செய்வதற்கு முன்னைத் தீவினைப் பயனே காரணம் என்பதும், அத்தீவினைப் பயனை நீக்கிக் கொள்வதற்கு அவர்கள் இறைவழிபாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

16

நரிக் கொட்டகையில் உதவும் ஓர் ஆயிழை

கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத்து
ஆப்பிடு பாசத்தை அங்கியுள் வைத்திட்டு
நாட்பட நின்று நலம் புகுந்து ஆயிழை
ஏற்பட இல்லத்து இனிதிருந்தாளே.

16

அருஞ்சொற்பொருள்

கூப்பிடு = கூவுதல், கொள்ளா = காதால் கேட்டு
ஏற்றுக் கொள்ளச் சகிக்காத நரி ஊளையிடும்
சத்தத்தைக் குறித்தது. ஆப்பு = யாப்பு. அங்கி = தீ.
ஆயிழை = ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட அணிகலன்
அணிந்தவள். ஏற்பட = துணையாக வந்து தோன்ற.

வெளிப்படைப் பொருள்

குறுநரிகளுக்கு இடமான கொட்டகையில் ஒருவன்
கட்டிவைத்து அடைக்கப்பட்டு விட்டான்.
கொட்டகையில் இருந்த நரிகள் தம் போக்கில்
ஊளையிட்டுக் கொண்டிருந்தன. கொட்டகையின் ஓர்
மூலையில் இருந்த நெருப்பின் உதவியால் அம்மனிதன்
தன்னைப் பிணித்திருந்த கயிற்றினை எரித்து விடுபட்டு
விட்டான். எனினும் அங்கேயே தொடர்ந்து இருந்தான்.
நரிகளின் ஊளையிடல் சற்றே குறைந்திருந்தது.
அப்போது ஒரு நல்ல பெண் அவனுக்குத் துணையாகத்
தோன்றினாள். அவளுடைய உதவியால் அவன்

கொட்டகையிலிருந்து வெளியேறி, இல்லம் சென்று இனிதாக வாழ்ந்தான்.

புதிர்: குறுநரி, கொட்டகம், அங்கி, ஆயிழை - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

உருவகங்களின் விளக்கங்கள் காண்போம்.

உயிர் - கொட்டகையில் அடைபட்டவனாக உருவகம்.

உடம்பு - குறுநரிக் கொட்டகமாக உருவகம். தத்துவக் கருவிகள் - குறுநரிக் கூட்டமாக உருவகம்.

கருவிகள் உயிரைத் தம் போக்கில் அலைத்துத் துன்புறுத்துவது - கூப்பிடு கொள்ளாமையாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி சத்தி - நெருப்பாக உருவகம்.

இடகலை பிங்கலை வாயுக்களால் குண்டலினியை எழுப்பிச் செய்யும் யோக முயற்சியால் வினை நாசம் அடைதல் - அங்கியுள் வைத்து எரிப்பதாக உருவகம்.

வினை நாசமடைவதால், புலனடக்கம் உண்டாகி அந்த உடம்பிலேயே சிவகாலம் இருத்தல் - நாட்பட நின்று நலம் புகுதலாக உருவகம்.

உயிர் உடம்பில் தங்கியிருப்பதற்கேதுவாகிய வினை - கயிறாக உருவகம்.

திரோதானசத்தி திருவருட் சத்தியாக உயிரின்
அறிவில் பதிதல் - ஆயிழை ஏற்படுதலாக உருவகம்.

திருவடி - இல்லமாக உருவகம்.

உயிர் திருவடியில் சிவானந்தம் நுகர்ந்து இருத்தல் -
இனிது இருத்தலாக உருவகம்.

உள்ளுறை

வினைத் தளையை நீக்கிச் சத்திநிபாதம் வருவித்துச்
சிவனை அடைவிப்பன சிவபுண்ணியங்களே என்பது
உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

17

மழையின் குளிர்ச்சியும், கனியின் சுவையும், அமுதின் பயனும்

மலைமேல் மழைபெய்ய, மான்கன்று துள்ளக்
குலைமேல் இருந்த கொழுங்கனி வீழ
உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமேல் அமிர்தம் பொழிய வைத்தானே.

17

வெளிப்படைப் பொருள்

மலை ஒன்றின்மேல் மழை பொழிந்தது. அங்கிருந்த மான்கள் மகிழ்ச்சியால் துள்ளின. மழைநீர் அருவியாக ஓடியது. அருவியின் கரைகளில் பழமரங்கள் இருந்தன. அவற்றில் கனிந்த பழங்கள் வீழ்ந்தன. அங்கே ஒரு கொல்லன் இருந்தான். அவனுடைய உலையில் வைக்கப்பட்ட இரும்பு வெப்பத்தினால் இளகி ஓடுவது போல, ஒரு பெண்ணின் மார்பகத்தில் இருந்து அமுதம் பொழியுமாறு செய்தான்.

புதிர்: மலை, மழை, மான், அருவி, கனி, உலை, கொல்லன், அமிர்தம் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இப்பாடலில் உள்ள உருவகங்களைக் காண்போம்.

சுழுமுனை நாடியின் உச்சி - மலைமேல் என உருவகம்.

மதிமண்டலத்திலிருந்து அமுதகலை பொழிதல் - மழை பெய்தலாக உருவகம்.

உயிர் - மான் கன்றாக உருவகம்.

அமுதகலை பொழிவதால் உயிர் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தல் - மழையின் குளிர்ச்சியால் மான் கன்று துள்ளுதலாக உருவகம்.

திருவருட்சத்தி - குலை மேல் இருந்த கொழுங்கனியாக உருவகம். உயிரிடத்து திருவருட்சத்தி பதிதல் - கொழுங்கனி வீழ்தலாக உருவகம்.

மதிமண்டலத்திலிருந்து பெருகும் அமுததாரை உடம்பு முழுதும் வழிதல் - அருவியாக உருவகம்.

மூலாதாரம் - கொல்லன் உலையாக உருவகம்.

பிராணவாயுவை இடகலை பிங்கலைகளாக மாற்றி மாற்றி இயக்கும் யோகி - துருத்தி ஊதி உலையினில் நெருப்பை எழுப்பும் கொல்லனாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி - உலையில் உள்ள இரும்பாக உருவகம்.

திருவருள் சத்தி உயிர்க்குத் திருவருள் சொரிதல் - உலையில் இரும்பு உருகி வழிவதாக உருவகம்.

யோகப் பயிற்சியால் - இடகலை பிங்கலை என்னும் வாயுக்களை இயக்குவதால் - மூலாதாரத்தில் வன்மையாகக் கிடந்த குண்டலினி அக்கினி எழுப்பப்படும்.

மழையின் குளிர்ச்சியும், கனியின் சுவையும், அமுதின் பயனும் | 85

இம்மூலக்கனல் சுழுமுனை நாடி வழியாய் அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம் என்னும் பகுதிகளைக் கடந்து போய் மேலே உள்ள மதிமண்டலத்தினை இளகச்செய்து அமுததாரை பொழியச் செய்யும் - இதனை உலைமேல் இருந்த உறுப்பென முலைமேல் அமிர்தம் பொழிய வைத்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

உயிரிடத்து திருவருட்சத்தி பதிதல் மழை பெய்தலாகவும், கொழுங்கனி வீழ்வதாகவும், உலையில் இரும்பு உருகி வழிவதாகவும் காட்டப்பட்டது.

யோகிக்கு மழையின் குளிர்ச்சியும், கனியின் சுவையும், அமுதத்தின் பயனும் அனுபவமாகக் கிடைத்தன என்று கூறப்பட்டது.

உள்ளுறை

யோகப் பயிற்சியால் மனம் அடங்குதல் முதலிய வற்றால் இருவினை ஒப்பு வாய்ப்பதனால் உயிர் களிதத்து திருவருட்சத்தி பதியும் என்பது உள்ளுறையாகும்.

□□□

18

பார்ப்பான் வீட்டுப் பசுக்கட்கு மேய்ப்பான் வேண்டும்

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துண்டு;
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன;
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
பார்ப்பான் பசு ஐந்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே.

18

வேளிப்படைப் பொருள்

பார்ப்பான் ஒருவன் தன் வீட்டில் பால் தரத்தக்க ஐந்து பசுக்களை வைத்திருந்தான். ஆனால் அவைகளை அவனால் மேய்க்க இயலவில்லை; மேய்ப்பதற்கென்று ஆட்களையும் அமர்த்தவில்லை. அதனால் அப்பசுக்கள் தாம் வேண்டியவாறே மயக்கம் உடையனவாய் அங்குமிங்கும் திரிந்தன. மாடு மேய்ப்பவன் ஒருவன் இருந்து, மாடுகளும் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரியாமல், மயக்கம் ஒழிந்தால், அப்பார்ப்பானுக்கு மிகுதியான பாலினைப் பொழிந்து கொடுக்கும்.

புதிர்: பார்ப்பான், பாற்பசுக்கள் ஐந்து, மேய்ப்பான் - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

உருவகங்களின் விளக்கங்கள் காண்போம்.

உயிர் - பார்ப்பானாக உருவகம். உயிர் உலகையும், இறைவனையும் பார்க்கும் இயல்பினது ஆதலின் 'பார்ப்பான்' எனப்பட்டது.

அதம் - உடம்பாக உருவகம்.

கண், காது, நாக்கு, மூக்கு, மெய் என்னும் ஐம்பொறிகள் - ஐந்து பசுக்களாக உருவகம்.

குரு காட்டிய வழியில் நின்று ஐம்பொறிகளை அடங்கச் செய்யும் மனம் - மேய்ப்பானாக உருவகம்.

சத்குரு வாய்க்காமையால் மனம் ஐம்பொறிகளை அடக்காமை - மேய்ப்பவன் முறையாகச் செயல் படாமையாலோ, மேய்ப்பானே இல்லாமையாலோ மாடுகள் தம் போக்கில் திரிவனவாக உருவகம்.

சத்குருவும் வாய்த்து, மனமும் அலையாமல் நின்று ஐம்பொறிகளை அடக்கியாள்வதால் நன்னெறியில் நிற்கும் உயிர் - நல்ல மேய்ப்பான் அமைந்ததால் மாடுகள் தம்போக்கில் திரியாமல் அடங்கி நிற்கும் பயன் தரும் பசுக்களாக உருவகம்.

உயிர் இம்மை மறுமைப் பயனுக்கும், வீடு பேற்றுக்கும் இறைவனை வழிபட்டு வாழ்வதற்குரியது. அவ்வழிபாட்டுக்குத் துணை செய்வனவாக உயிர்க்கு மனமும், ஐம்பொறிகளும் தரப்பட்டுள்ளன. அறநூல்கள், மெய்யியல் நூல்கள் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும் குருவும், உண்மை ஞான உபதேசம் செய்யும் குருவும் அவனுக்குத் தேவை. அத்தகைய குருமார்கள் கிடைத்தால், அவனுடைய மனமும் ஐம்பொறிகளும் அடங்கி நின்று அவனுடைய வழிபாட்டுக்குத் துணை

செய்யும். அத்தகைய குரு வாய்க்காவிடின மனம் ஐம்பொறிகளைத் தாம் அவாவிய வழியில் செலுத்தி நிற்கும். அதனால் உயிர்க்குத் துன்பங்களே மிகுதியாக உண்டாகும்.

உள்ளுறை

குரு உபதேசம் பெற்றார் நன்னெறியில் நின்று முத்திப்பேறு பெறுவர் என்பதும் குரு உபதேசம் பெறாதார் நன்னெறியில் நில்லாது அல்லல் உறுவர் என்பதும் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டன.

குதிரையா? எருமையா?

ஆமாக்கள் ஐந்தும் அரி ஒன்றும் முப்பதும்
தேமா இரண்டொடு தீப்புலி ஒன்பதும்
தாமாக் குரங்கொளின் தம் மனத்துள்ளன
மூவாக் கடாவிடின் மூட்டுகின்றாரே.

19

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு காட்டில் ஐந்து காட்டுப் பசுக்களும், முப்பத்தொரு சிங்கங்களும், இரண்டு குதிரைகளும், ஒன்பது புலிகளும், ஓர் எருமைக்கடாவும் இருந்தன. அந்தக் காட்டு வழியே சென்ற ஒருவன் இவ்விலங்குகளைப் பார்த்தான். குதிரைகளைத் தன் வசப்படுத்தி அவற்றில் ஏறிச் செலுத்தினால், ஏனைய விலங்குகள் எல்லாம் அவன் நினைத்தபடி அவனுக்கு அடங்கி நிற்கும். அங்ஙனமின்றி எருமைக்கடாவின் மேல் ஏறிச் செலுத்தினால் ஏனைய விலங்குகள் எல்லாம் அவனுடன் கலகம் மூட்டித் துன்பம் செய்யும்.

(ஆமா = காட்டுப்பசு, தேமா = இனிய குதிரை, தீப்புலி = தீயபுலி, தாமா = தாவிச்செல்லும் குதிரை, குரங்கொள்ளுதல் = நடத்துதல், மூவாக்கடா = இளமையும் வலிமையும் உடைய எருமை.)

புதிர்: ஆமா, தேமா, தாமா, தீப்புலி, மூவாக்கடா என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

புதிரை விடுவிக்க உருவக விளக்கங்கள் காண்போம்.

உயிர் தங்கியிருக்கும் உடம்பு - காடாக உருவகம்.

உடம்பில் உள்ள கருவிகள் (தத்துவங்கள்) காட்டு விலங்குகளாக உருவகம்.

ஐந்து சுத்த தத்துவங்கள் - காட்டுப் பசுக்களாக உருவகம். இவை ஏனைய தத்துவங்களைச் செலுத்தும் வகையில் உயிர்க்கு நன்மை பயப்பனவாயினும் திரோதானம் காரணமாக உயிரை மாயை கன்மங்களின் வழி இயங்கச் செய்தலின் காட்டுப்பசுக்களாக உருவகம் செய்யப்பட்டன.

முப்பத்தொரு அசுத்த தத்துவங்கள் = சிங்கங்களாக உருவகம்.

சாத்தவிகம், ராசசம், தாமதம் போன்ற ஒன்பது குணபேதங்கள் - புலிகளாக உருவகம்.

ஆணவமலம் - எருமைக்கடாவாக உருவகம்.

பிராணாயாமம் செய்தல் - குதிரைகளை அடக்கிப் பழகுதலாக உருவகம்.

காட்டுவழிச் செல்பவன் குதிரைகள் மீது ஏறி நடத்துவதற்குப் பழகிக் கொள்வானாயின் காட்டில் உள்ள ஏனைய விலங்குகள் அவனுக்கு அடங்கி நிற்கும். அதற்கு மாறாக எருமைக்கிடா மீது ஏறிச் சவாரி செய்வானாயின் ஏனைய விலங்குகளுடன் அவன் சண்டை செய்ய நேரிடும்.

உயிர் இடகலை, பிங்கலை நாடிகளைக் கட்டுப் படுத்தி இயக்கினால் (பிராணாயாமம் செய்தால்) மனம் அடங்கும்; பிற தத்துவங்கள் எல்லாம் நல்ல வழியில்

குதிரையா ? எருமையா ?

நிற்கும்; உயிர்க்கு நன்மை உண்டாகும்; உடம்பும் நீடித்து நிற்கும்.

அவ்வாறின்றி ஆணவமலத்தின் அதோநியாமிகா சத்தி செலுத்தும் வழியிலேயே உயிர் உடலில் உள்ள கருவிகளைச் செல்ல விடுமாயின், உடம்பு விரைந்து அழிவதோடு, நரகத் துன்பமும் உண்டாகும்.

பிராணாயாமத்தின் பயனைக் காட்டும் பாடல்கள்

ஐவர்க்கு நாயகன் அவ்வூர்த் தலைமகன்
உய்யக்கொண்டு ஏறும் குதிரை மற்று ஒன்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்கும் கொடாது போய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடும் தானே.

ஆரியன் அல்லன் குதிரை இரண்டுள
வீசிப்பிடிக்கும் விரகு அறிவாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள் பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படும் தானே.

(திருமூலர் திருமந்திரம் - 3ஆம் தந்திரம் - பிராணாயாமம் 1,2)

உள்ளுறை

யோகம் பயில்வார்க்கு அவரது கருவி கரணங்கள் அவர் வழிப்பட்டனவாய் இருக்கின்றன; பயனாக முத்திப்பேறு பெறுகின்றனர். யோகம் பயிலாதார்க்கு அவை தம் இயல்பில் செல்கின்றன; பயன் ஏதும் வினைவதில்லை.

(18வது பாடலில் ஐந்து அறிகருவிகள் மட்டுமே கூறப்பட்டன. இப்பாடலில் அனைத்துக் கருவிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.)

20

புதிர்களாகக் காணப்படும் நான்கு பொருட்கள்

எழுதாத புத்தகத்து ஏட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந்து ஒத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணம் உண்டவாறே.

20

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு வீட்டில் ஒரு புத்தகம் இருந்தது. அப்புத்
தகத்தின் ஏடுகளில் எழுத்து எதுவும் இல்லை. ஆனால்,
அதில் பொருள் இருந்தது! கல்வித் தெளிவடையாத
ஒருத்தி அப்பொருளைத் தெளிந்து அப்புத்தகத்தில்
உள்ளவற்றைப் பிறர் அறியுமாறு அமைதியாக ஒரு
பக்கம் இருந்து ஒதிக் கொண்டிருந்தாள்! மற்றொரு
புறம் மலராத பூ ஒன்றிருந்தது. ஆனால், அதில்
மணத்துடன் கூடிய தேன் இருந்தது! அந்த மணமுள்ள
தேனைப் பிறந்து வளராத ஒரு வண்டு நுகர்ந்து
மகிழ்ந்தது!

இப்பாடல் நான்கு வியப்புகளை (பேரதிசயங்களை)
அடுக்கிக் கூறுகிறது.

புதிர்:

- எழுத்தே இல்லாத ஏட்டில் பொருள் இருத்தல்.
- தெருளாத கன்னி தெளிந்து ஒதுதல்.

□ மலராத பூவில் மணக்கும் தேன் இருத்தல்.

□ பிறந்து வளராத வண்டு தேனை நுகர்தல்.

- இந்த நான்கு வியப்புகள்தாம் இப்பாடலில் உள்ள புதிர்.

மறைபொருள்

உவமை மட்டுமே பாட்டில் உள்ளது. அதற்குரிய பொருளைக் காண்போம்; வியப்புகளை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தூமாயை - யாராலும் எழுதி வைக்கப்படாத புத்தகமாக உருவகம். இப்புத்தகத்தில் வாக்குகள் ஒலிவடிவில் அடங்கியுள்ளன.

மந்திரம் - ஏட்டின் பொருளாக உருவகம். நாதமே பிரணவமாக, திருவைந்தெழுத்தாக, அம்சமந்திரமாக விரிகின்றது. சாதாக்கிய தத்துவத்தில் எழுத்துப் பிரிந்து தோன்றி வேதாகமங்களையும், மெய்ப்பொருள் உணர்த்தும் நூல்களாகவும் நாதமே விரிந்து உயிர்களுக்கு ஞானம் உண்டாக உதவுகிறது.

அருட்சத்தி - தெருளாத கன்னியாக உருவகம். அக்கன்னியே தானும் தெளிந்து, குருவடிவில் நின்று உயிர்க்கு உபதேசிக்கின்றது.

சிவம் - மலராத பூவாக உருவகம்.

சிவானந்தம் - மலரின் மணம் மிக்க மதுவாக உருவகம்.

உயிர் - பிறவாத வண்டாக உருவகம்.

குரு உபதேசத்தால் உயிர் உண்மைஞானம் உணர்ந்து சிவத்தை அடைந்து சிவானந்தம் அனுபவித்தல் - வண்டு மணம் மிக்க மதுவை உண்பதாக உருவகம்.

வியப்புகள் பற்றிய விளக்கங்கள்

1. எழுதாத புத்தகம் - மாயை அநாதி, நித்தியப் பொருள். அதில் மந்திரங்கள் நாத வடிவில் அநாதியே அமைந்து கிடத்தலின், அவை அம்மாயையில் யாராலும் எழுதி வைக்கப்படாமல் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன. நாத வடிவில் உள்ள மந்திரங்களிலேயே இறை, சத்தி, பாசம், மாயை, உயிர் என்னும் பொருட்கள் பற்றிய உண்மைகள் அவ்வேட்டின் பொருளாக அமைந்துள்ளன.

2. தெருளாத கன்னி - ஒரு பொருளை அறிந்து தெளிய வேண்டுமாயின், யாருக்கும் அத்தெளிவு கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல் என்னும் படிமுறையில் நிகழ்தல் வேண்டும். ஆனால், சிவசக்தி அங்ஙனம் தெளிதல் இல்லை. இயல்பிலேயே ஞான மயமாக இருப்பதாதலின் சிவசக்தி தெருளாத கன்னி எனப் பட்டது. இச்சிவசக்தியே குரு வடிவில் வந்து உயிரின் பக்குவம் அறிந்து உபதேச வாயிலாக உண்மைப் பொருளை உணர்த்தும்.

3. மலராத பூ - ஒரு மலர் தோன்ற வேண்டுமாயின் அது ஒரு செடியில் குக்குமமாக இருந்து பின் பருவம் வாய்த்து அரும்பாக ஆகிப் பின்னர் மலரும். சிவம் அங்ஙனம் தோன்றாமல் இயல்பாகவே அநாதி

நித்தியமாக வியாபகமாக உள்ளது. ஆதலின் அது மலராத பூ எனப்பட்டது.

4. பிறவாத வண்டு - உயிர் சிவம் போன்றே அநாதி நித்தியமாக உள்ள பொருள்; அது ஒன்றிலிருந்து தோன்றிய பொருள் அன்று. ஆதலின் அது பிறவாத வண்டு எனப்பட்டது. இது பற்றிச் சிறிது ஆழமாக ஆராய்வோம்.

பிறக்கும் பொழுது புழுவாய்ப் பிறந்து பின்பு அப்புழு வண்டாக மாறுகின்றது. பிற உயிர்கட்கு இந்த உவமை பொருந்தும். ஆனால், முற்பிறவிகளில் மெய்ந்நெறியில் நின்று பல படிநிலைகளைக் கடந்து, பக்குவப்பட்டு, எஞ்சி நிற்கும் சில வினைகளைக் கழிப்பதற்காகப் பிறக்கும்போதே சித்தாந்த சைவ மரபில் பிறந்த உயிர்க்கு இதுவே கடைசிப் பிறவி. சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெற்ற இவ்வுயிரைப் பிறவாத உயிர் - பிறவாத வண்டு - எனல் பொருந்தும்.

சிவஞான சித்தியார் பாடல் இங்கு எண்ணத்தக்கது:

“புறச்சமய நெறி நின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்

புகல் மிருதி வழி உழன்றும் புகலும் ஆச்சிரமம்

அறத்துறைகள் அவை அடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்

சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத

சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்

திறத்து அடைவர் இதில் சரியை கிரியா யோகம்

செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.”

(சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம் - 263)

நன்னெறியில் நிற்கும் நல்லுயிர்க்குத் திருவருள் குருவடிவில் வந்து அருளுரை நல்குவதால், அவ்வுயிர் சிவஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவன் திருவடியில் இருந்து அந்தமில் ஆனந்தத்தை அனுபவித்திருக்கும்.

உள்ளுறை

உயிர்க்கு ஞானம் நிகழும் முறையும், பிறக்கும் போதே சில உயிர்கள் ஞானத்திற்கு உரியராகப் பிறந்து, மீண்டும் பிறவாத உயிராக மலர்வதன் சிறப்பும் இப்பாட்டில் கூறப்பட்டன.

வியப்பு - பொய்

இப்பாடலில் உள்ள நான்கு வியப்புகளைக் கொண்டு, உயிர்க்கு ஞானம் நிகழும் முறை உடன்பாடாக விரிக்கப்பட்டது. இதையே எதிர்மறையாகவும் விளக்குவதும் உண்டு.

எழுதாத ஏடு, எழுத்தறிவில்லாத பெண், மலராத பூ, பிறவாத வண்டு - ஆகியவைகளைப் பொய்கள் எனக்கொண்டு பொருள் கூறுதல் உண்டு.

எழுத்தறிவற்ற பெண் மெய்ப் பொருளைத் தெளிவாக விளக்குகிறேன் என்பது பொய். பிறவாத வண்டு மலராத பூவின் தேனை உண்கிறது என்பதும் பொய்.

இவ்விரண்டும் எவ்வாறு பொய்யோ, அவ்வாறே மெய்க்குரவனுடைய அருள் பெறாத ஒருவன் மெய் உணர்ந்தேன் என்பதும், பேரின்பம் துய்த்தேன் என்பதும் பொய்களேயாகும்.

திருவருளின் துணையின்றி உயிர் சிவஞானம் பெறுவதோ, சிவபோகம் துய்ப்பதோ இயலாது எனும் உண்மை வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது.

“ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு அந்நியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.”

(சிவஞானபோதம் – எட்டாம் நூற்பா)

□□□

21

அழியும் வீட்டில் வாழும் ஐவர்

போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்தும்
கூகின்ற நாவலின் கூழைத் தருங்கனி
ஆகின்ற பெங்கூழ் அவை உண்ணும் ஐவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்தி பெற்றாரே.

21

அருஞ்சொற்பொருள்

கூகின்ற = கூவுகின்ற பறவைகளின் ஒலியைக் குறித்தது. கூழைத் தரும் கனி = உணவைத் தருகின்ற பழம், பைங்கூழ் = பசுமையான பயிர் - பயிரில் விளைந்த தானியத்தைக் குறித்தது. விருத்தி = உடல் ஒம்புதற்கான உணவு.

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு சிறிய வீட்டில் ஐவர் குடியிருந்தனர். நாவல் கனியையும் தானியங்களையும் உண்டு வாழ்ந்தனர். ஆனால், அந்த வீடோ விரைந்து வெந்து அழிவதாய் இருந்தது. அவ்வீட்டைப் பற்றி எண்ணாமல் ஐவரும் செழித்து இருந்தனர்!

புதிர்: போகின்ற பொய், புகுகின்ற பொய்வித்து, நாவற்பழம், பைங்கூழ் ஐவர், கூரை - ஆகிய தொடர்கள் குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

புதிரை விடுவிக்க உருவகங்களின் விளக்கங்கள் காணவேண்டும்.

உயிர் நிற்கும் உடம்பு - வேகின்ற கூரையாக உருவகம்.

ஐம்பொறிகள் - கூரையின் கீழ் வாழும் ஐவராக உருவகம்.

பிராணவாயுவின் இயக்கம் - நாவற் கனியாக உருவகம்.

பிராணவாயு நன்கு இயங்கினால்தான் உடம்பில் உள்ள பொறிகள் கிளர்ச்சியுடன் தொழில் செய்யும். பழத்தின் சதைப்பகுதி உணவாகின்றது. வித்தை (கொட்டையை) உண்பதில்லை. நாவற்பழத்தை சிறந்தெடுத்துக் கூறியது, இக்கனியை உண்பார் நல்ல உடல் நலத்துடன் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருப்பர் என்னும் கருத்துப் பற்றியே. அவ்வைப் பாட்டிக்கு அதியமான் நெல்லிக்கனி அளித்ததை எண்ணுக.

செயற்கருவிகளைக் கொண்டு செய்யப்படும் வினைகள் - உணவாகப் பயன்படும் தானியங்களாக உருவகம்.

இவ்வுணவு தந்தால்தான் ஐம்பொறிகளும் சோர்வின்றித் தத்தம் தொழில்களைக் கிளர்ச்சியுடன் செய்யும். தானியங்களில் விதைகளையே உண்கிறோம்.

நுகர்ச்சியால் அழிவதாகிய நிகழ்வினை (பிரார்த்தம்) போகின்ற வித்தாக உருவகம்.

நுகர்ச்சி பற்றி மேல் வந்து விளையும் வருவினை (ஆகாமியம்) புகுகின்ற வித்தாக உருவகம்.

நாவற்கனியும், தானியங்களும் அழிந்துபோகும் வித்துகளையும் புதிதாக வந்து சேரும் வித்துகளையும் உடையனவாக இருந்தன என அவ்வுணவுப் பொருட்களின் தன்மைகள் உணர்த்தப்பட்டன.

இவ்வுடம்பில் இருக்கும் ஐம்பொறிகள் செழித்துத் தழைத்தன. ஆனால் தம்மைச் செலுத்தும் தலைவன் ஒருவன் உள்ளான் என்பதையும், அவன் தழைப்பதற்குரிய உணவினை நம் வழியாக அவன் பெறுதல் வேண்டும் என்பதையும் ஐம்பொறிகள் உணராமல் இருந்தன. அதனால் தலைவன் தனக்குரிய பயனைப் பெறாமலே அவ்வீட்டை விட்டு வெளியேறினான்.

கருத்து

இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியை உடையதும் வினையைச் செய்வதும் உயிரே. எனினும் அவ்வுயிர் தன்னை உடம்பிற்கும் ஐம்பொறிகட்கும் வேறாக உணராமையால், நுகர்ச்சியினையும் உடம்பையும் தொடர்ந்து பெற்று வருகிறது. தன்னை வேறாக உணரின் உயிர் வினை செய்தலின்றித் திருவடி கூடும் என்பது கருத்தாகும்.

உள்ளுறை

உயிர் செழிப்பதற்குரிய சிவயோகம், சிவபுண்ணியம் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படாமல் ஐம்பொறிகள் தமக்கு வேண்டிய உணவுகளைப் பெற்றுச் செழித்திருப்பது

பயனற்றது என்பதும் ஐம்பொறிகட்கு வேண்டிய உணவினையே தருபவர் பிறவிப் பயனை இழந்தவராவர் என்பதும் உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டன.

சுவாசத்தை யோக நெறியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவர் நிகழ்வினையை நுகர்ந்து மறைந்து போகின்றனர் என்பதும் அவர்கள் நிலை வருந்தத் தக்கது என்பதும் இப்பாடல் காட்டும் உண்மைகளாகும்.

“மேலைக்கு வித்தும் ஆகி விளைந்தவை உணவும் ஆகி ஞாலத்து வருமாபோல நாம் செய்யும் வினைகள் எல்லாம் ஏலத்தான் பலமாச் செய்யும் இதம் அகிதங்கட்கெல்லாம் மூலத்தது ஆகி என்றும் வித்திடும் முறைமையோடே.”

- என்னும் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கச் செய்யுள் (எண்.238) நோக்குக.

22

மூங்கிலும், வேம்பும், பனையும், பாம்பும்

மூங்கில் முளையில் எழுந்ததோர் வேம்புண்டு
வேம்பினிற் சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர்
பாம்புண்டு பாம்பைத் துரத்தித் தின்பாரின்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே.

22

வெளிப்படைப் பொருள்

மூங்கில் ஒன்று முளைவிட்டு வளர்ந்திருந்தது. அந்த முளையிலிருந்து ஒரு வேம்பு எழுந்தது. வேம்பினை ஒட்டி ஒரு பனைமரம் கிடந்தது. பனைமரத்தில் ஒரு பாம்பு இருந்தது. பாம்பைத் துரத்திவிட்டு வேம்பினைத் தின்பார் யாரும் இல்லை. அதனால் அந்த வேம்பு வெறிதே கிடந்து, வெடித்து வீணாயிற்று. பாம்பினைத் துரத்தினால் வேம்பினைச் சுவைக்கலாம். வேம்பினைச் சுவைத்தால் நோய் தீரும். எனினும் பாம்பினைத் துரத்தி வேம்பினைச் சுவைக்க வேண்டும் என்னும் விருப்பம் ஒருவருக்கும் இல்லை!

புதிர்: மூங்கில், வேம்பு, பனை, பாம்பு - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

உருவகங்களைக் காண்போம்.

உடம்பில் உள்ள முதுகுத் தண்டு - மூங்கிலாக உருவகம்.

தண்டின் கீழ் உள்ள மூலாதாரம் - மூங்கில் தூறாக உருவகம்.

முதுகுத் தண்டினுள் செல்லும் சுழுமுனை நாடி - மூங்கிலினுள் எழுந்த வேம்பாக உருவகம்.

மூங்கில் முனையிலிருந்து மூங்கில் மேலெழாமல் வேம்பு எழுந்தது என்பது வியப்பு. சுழுமுனை நாடி மேலெழுந்து பிரமரந்திரம் வரையில் செல்லுதல் ஞானத்திற்குக் காரணமாய் நின்று பிறப்பினை அறுப்பதாகலின், அது நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகிய வேம்பு எனக் குறிக்கப்பட்டது.

சுழுமுனை நாடியுடன் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாகச் சொருகிக் கிடக்கும் வக்கிர நாடியும், சித்திர நாடியும், இடநாடி, வலநாடிகளும் - பனைத் தூறுகளாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தின் நடுவில் எழுச்சியின்றிக் கிடக்கும் குண்டலினி சத்தி - பாம்பாக உருவகம்.

குண்டலினி சத்தியை எழுப்பிச் சுழுமுனை நாடியில் செலுத்திப் பயன் கொள்வது - பாம்பைத் துரத்துவதாக உருவகம்.

இடநாடி வலநாடிகளின் வழியாக மட்டும் முச்சை இயக்கும் திறம் அறிந்தவர்க்கும் அதனை நடுநாடி வழியாகப் பிரம்மரந்திரம் வரையிலும் கொண்டு சென்று நிறுத்துவது மிகமிக அரிது. அவ்வாறு

செய்பவர் பலர் இன்மை - பாம்பைத் துரத்துவார்
இன்மையாகக் குறிக்கப்பட்டது.

சுழுமுனை நாடி பயனின்றிக் கிடப்பது - வேம்பு
கிடந்து வெடிப்பதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

குண்டலினி சத்தி துயில்வதால் நல்லுணர்வு
உண்டாகவில்லை. அதனை எழுப்பின் நல்லுணர்வு
உண்டாகும். குண்டலினி சத்தியை எழுப்பிச்
சுழுமுனை நாடியுடன் மேல் நோக்கிச் செலுத்திப் பயன்
கொள்ளும் முறை அறியாமையால் சுழுமுனை நாடி
பயனின்றிக் கிடக்கிறது என்பதும், யோகம் பயிலாதார்
சுவாசம் வீணாய் அழிகின்றமையால் அவர் நிலை
இரங்கத் தக்கது என்பதும் உள்ளுறையாக
உணர்த்தப்பட்டன.

மூங்கில் முளையைப் பராசத்தி என்றும், வேம்பைத்
திரோதான சத்தி என்றும், பனையை மாயை கன்மம்
என்றும், பாம்பைச் சுத்த மாயை ஆகிய குண்டலினி
என்றும் சிலர் பொருள் கொள்வதும் பொருத்த
மானதே.

□□□

23

பருஷடம்பில் உள்ள அறுபது பொருட்கள்

பத்துப் பரும்புலி யானை பதினைந்து
 வித்தகர் ஐவர் வினோதகர் ஈரெண்மர்
 அத்தகு மூவர் அறுவர் மருத்துவர்
 அத்தலை ஐவர் அமர்ந்து நின்றாரே.

23

வெளிப்படைப் பொருள்

பத்து புலிகள், பதினைந்து யானைகள், ஐந்து சாமர்த்தியசாலிகள், வேடிக்கையாகப் பேசுவோர் பதினாறு பேர், ஒன்பது மருத்துவர்கள் ஆகியோருடன் மேலும் ஐவர் கூடி, இவ்வறு பதின்மரும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்துள்ளனர்.

புதிர்: புலி, யானை, வித்தகர், வினோதகர், மருத்துவர் ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இப்பாடலில் தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் கூறப் பட்டுள்ளன.

உயிர் வாழ்வதற்குரிய இடமாகிய உடம்பு கலை முதல் நிலம் ஈறாக உள்ள முப்பத்தொரு தத்துவங்களாலும், தத்துவங்களின் காரியங்களாகிய அறுபது தாத்துவிகங்களாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உயிர் தங்கி வாழ்வதற்குரிய உடம்பு - அந்த இடம் (அத்தலை) என உருவகம்.

வாயுவின் காரியங்களாகிய தசவாயுக்கள் பத்து - பத்து புலிகளாக உருவகம்.

நிலம், நீர், தீ ஆகிய முப்பூதங்களின் காரியங்கள் பதினைந்து - யானைகளாக உருவகம்.

ஆகாயத்தின் காரியங்களாகிய தசநாடிகள் பத்தும் காமம் முதலாக குற்றங்கள் ஆறும் பதினாறு (ஈரெண்மர்) வினோதகர்களாக உருவகம்.

அறிகருவிகள், செயற்கருவிகள் ஆகியவற்றின் விடயங்கள் - ஐந்து வித்தகர்களாக உருவகம்.

குணங்கள் மூன்றும் அவற்றின் விரிவுகள் ஆறும் - ஒன்பது மருத்துவர்களாக உருவகம்.

உயிர்க்கு மலப்பிணியினின்றும் நீங்குதற்கு உதவும் அத்துவாக்களை (எழுத்து, சொல், மறைபொழி, கலை, தத்துவம், புவனம்) மருத்துவர்களாக உருவகம் எனலும் பொருந்தும்.

காரிய அவத்தைகள் (நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப் படக்கம்) ஐந்தும் - அத்தலை ஐவர் என உருவகம்.

இவ்வாறு அறுபது தாத்துவிகங்களும் உயிர் வாழ்வதை விரும்பி உடம்பில் நிலைத்து நிற்கின்றன. பிரார்த்த வினை கழியும் வரை இத்தாத்துவிகங்கள் உடம்பில் இருக்கும்.

உள்ளுறை

தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்பவர் பருவுடம்பின் இயல்பினை ஊன்றி உணர்தல் வேண்டும் என்பது உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

24

இரண்டு கடாக்கள் ஒரு கடா ஆகும்!

இரண்டு கடாக்கள் உண்டு இவ்வூரினுள்ளே
 இரண்டு கடாக்கட்கு ஒருவன் தொழும்பன்
 இரண்டு கடாவும் இருத்திப் பிடிக்கின்
 இரண்டு கடாவும் ஒருகடா ஆமே.

24

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் ஊரில் இரண்டு கடாக்கள் இருந்தன. அவைகளை மேய்ப்பதற்கு ஒருவன் மட்டுமே இருந்தான். அவன் அவ்விரு கடாக்களும் அலைந்து திரியவிடாமல் ஓரிடத்தில் பிடித்து வைத்தால், அவ்விரு கடாக்களும் ஒரு கடா ஆகிவிடும்.

(கடா = எருமை. பிராணனை எருமையாக உருவகம் செய்கிறது இப்பாடல். பிராணனைக் குதிரையாக உருவகம் செய்கிறது 19 ஆம் பாடல்)

புதிர்: ஊர், கடாக்கள், தொழும்பன் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உடம்பு - (உயிர் தங்கி இருக்கும் உடம்பு) - ஊராக உருவகம்

உயிர் - எசமானனாக உருவகம்.

இடகலை, பிங்கலை வழியாக இயங்கும் பிராணன் - இரண்டு கடாக்களாக உருவகம்.

பிராணனை இயக்கும் ஆங்கார தத்துவம் - தொழும்பனாக உருவகம்.

பிராணனை வெளியில் விடாமல் கும்பகம் செய்தல் - இருத்திப் பிடித்தலாக உருவகம்.

சுழுமுனை என்னும் ஒருநாடி வழி இயங்கும் பிராணன் - ஒரு கடாவாக உருவகம்.

ஓடும் கடா, மீளும் கடா என இரண்டு கடாக்களாகக் கூறப்படாமல் ஓரிடத்தில் அமைந்து நிற்கும் கடா ஒரு கடாவாகவே ஆகிவிடும்.

உடம்பில் பிராணன் இடகலை, பிங்கலை நாடிகளின் வழியே உள்ளே வருவதும் வெளியே செல்வதுமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பிராணனை இயக்குவது ஆங்கார தத்துவம். ஆங்கார தத்துவத்தால் பிராணன் இயக்கப்படாமல், உயிர் தன் அறிவால் பிராணனை உள்ளே அடக்கிச் சுழுமுனை நாடியில் செலுத்தினால், இரு நாடிகளின் வழியே இயங்குதலின்றி ஒரு நாடியின் வழியே இயங்குவதாக அமைந்து விடும்.

சுழுமுனை நாடி வழியாக இயங்குதலாவது மூலாதாரத்தில் இருந்து பிரம்மரந்திரம் வரையிலும் மேல்நோக்கிச் செல்லுதலும், பின்னர் மூலாதாரம் வரையிலும் இறங்கி வருதலுமாக இயங்குதல். இது சிவஞானத்திற்கு வழி வகுக்கும்.

உள்ளுறை

சுழுமுனை நாடிவழி சுவாசத்தை நிறுத்தினால் (கும்பகத்தால்) பல பயன்கள் விளைவதால் அதனைச் செய்க என்று உணர்த்துகிறது இப்பாடல்.

25

உழுவின் பயனைச் சூதாடி இழத்தல்

ஒத்த மனக் கொல்லை உள்ளே சமன் கட்டிப்
பத்தி வலையில் பருத்தி நிறுத்தலால்
முத்தக் கவறாக மூவர்கள் ஊரின்
நித்தம் பொருது நிரம்பி நின்றார்களே.

25

அருஞ்சொற்பொருள்

பத்தி வலை - வலை = தடுப்பு - இங்கு வரப்பினை
உணர்த்திற்று. பருத்தி - பருமனாக, கனமாக, உயரமாக
என்னும் பொருளில் வந்தது. பொருது = போரிட்டு -
இங்கு சூதாடுதலைக் குறித்தது. நிரம்புதல் = வயிறு
வளர்த்தல்.

வெளிப்படைப் பொருள்

மேடு பள்ளம் இல்லாமல் நிலத்தைச் சமன்
செய்து, வரிசை வரிசையாக எல்லை வைத்து, நீரைப்
பெருக்கி நிறுத்தினமையால் விளைந்த தானியங்களை
மூவர் ஊரின் கொண்டுபோய் நாள்தோறும் சூதாடித்
தங்கள் வயிற்றை நிரப்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்
கிறார்கள்!

புதிர்: கொல்லை, முத்தம், பொருதல் - குறிப்பன
யாவை?

மறைபொருள்

மனம் - வயலாக (கொல்லை) உருவகம்.

மனதில் எழும் தீய எண்ணங்கள் போன்ற குற்றங்களைப் போக்குதல் - வயலைச் சமன் செய்தலாக உருவகம்.

பக்தியினால் திருவருளை மனதிலிருந்து நீங்காது நிறுத்துதல் - பத்தி வலையாகவும் அதில் பெருமளவு நீரை நிறுத்துதலாகவும் உருவகம்.

திருவருளை நிறுத்துதலால் விளைந்த ஆனந்தம் - தூய்மையும் திரட்சியும் உடைய முத்துக்களாக உருவகம்.

உடம்பினுள்ளே அமைந்த முக்குணங்கள் - முத்துக்களைக் கவர்ந்து செல்பவர்களாக உருவகம்.

விளைந்த சிவானந்தத்தை மேலும் மேலும் பெருகச் செய்துகொள்ளாமல் மற்றவர்களை வஞ்சனையால் மயக்கிப் பொருளீட்டி, வயிறு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்துதல் - சூதாடி வயிறு வளர்ப்பதாக உருவகம்.

மக்கள் சிவானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுதற்குக் கருவியாக மனதைக் குற்றங்களில்லாமல் சமநிலையில் வைத்து, பக்தி எனும் வலை அமைத்து, அதில் திருவருள் நிரம்ப நிலைபெற நிறுத்தியதனால் விளைந்த சிவனாந்தமாகிய முத்துக்களை உடம்பில் உள்ள முக்குணங்கள் கவர்ந்து சென்று பிறருடன் சூதாடி வென்று பொருளீட்டி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன!

உள்ளுறை

யோக நெறி நின்று உயிர் பெற்ற பயனாகிய திருவருட்பேற்றினை உயிர் உய்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதும் பிறரை மருட்டிப் பொருள் சேர்க்கப் பயன்படுத்தல் பெருந்தவறு என்பதும் இப்பாடலால் உணர்த்தப்படுகிறது.

வேண்டுதல் வேண்டாமை விட்டு சிவபக்தியுடன் சிவயோகம் செய்தால் முக்குண விகாரம் நீங்கும்.

இன்று உலகில் பலர் யோக நெறியில் நின்று பெற்ற பயனைப் பொருளும், புகழும், பதவிகளும் பெறப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்! அவர்கள் நிலை இரங்கத் தக்கதே!

26

நாகையை நோக்கிச் செல்லும் கூகை

கூகையும் பாம்பும் கிளியொடு பூஞ்சூழும்
நாகையும் பூழும் நடுவில் உறைவன
நாகையைக் கூகை நணுகல் உறுதலும்
கூகையைக் கண்டு எலி கூப்பிடுமாறே.

26

(நாகை = நாகணவாய்ப்புள், கூகை = ஆந்தை, பூஞ்சூழ = பூனை. பூழ் = குறும்பூழ்ப்பறவை = காடை)

வெளிப்படைப் பொருள்

மரம், செடி, கொடிகள் அடர்ந்த ஒரு பொதும்பரில் ஆந்தை, பாம்பு, கிளி, பூனை, நாகண வாய்ப்புள், காடை, எலி போன்ற உயிரினங்கள் வாழ்ந்தன. ஆந்தையும் பாம்பும் ஒன்றுக்கொன்று பகை. கிளியும் பூனையும் ஒன்றுக்கொன்று பகை. நாகணவாய்ப்புள் புள்ளும் கடையும் பறவை என்னும் ஓரினத்தன. ஒரு நாள் ஆந்தை நாகணவாய்ப்புள்ளைக் காணச் சென்றது. அதனைப் பார்த்த எலி “அங்கே போகாதே; என்னிடம் வா” என்று அழைத்தது.

புதிர்: கூகை, பாம்பு, கிளி, பூனை, நாகை, பூழ், எலி - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உடம்பு - தத்துவ தாத்துவிகங்களாகிய மரம், செடி, கொடிகள் அடர்ந்த பொதும்பராக உருவகம்.

உடம்பில் வாழும் உயிர் - ஆந்தையாக உருவகம். ஆந்தை பகற்குருடு. உயிர் சகலத்திற்கு வந்த பின்னும் உண்மையறிவு விளங்குதல் இன்றி மயங்கி நின்றலின் அது பகற்குருடு எனப்படும்.

உயிருடன் இருக்கும் ஆணவமலம் - பாம்பாக உருவகம்.

உயிர் பேசுந் தன்மையுடையதாய் இருத்தல் - கிளியாக உருவகம். கிளி பேசும் ஆற்றல் உடையது; ஆனால் பேசப்பழக்கினால் மட்டுமே பேசும்; தானே பேசாது. அந்தப் பேச்சும் தன் பகையைக் கண்டால் மறந்துபோகும்.

உயிர் பரம்பொருளைப் பேசாமல் அஞ்சிக் கிடக்குமாறு செய்யும் தாத்துவிகங்கள் - பூனையாக உருவகம். பூனை பார்வைக்குச் சாதுவாக இருக்கும். ஆனால், எலி முதலியவற்றைக் கண்டால் பாய்ந்து, கொண்டு உண்டுவிடும். வீட்டில் உள்ள பால் முதலியவற்றைத் திருட்டுத்தனமாக உண்டு செல்லும். பிறர் ஏமாந்திருக்கும் நேரம் பார்த்துத் தன் திருட்டுத் தனத்தை வெளிப்படுத்தும்.

உயிர்க்கு சிவபரம்பொருளைப் பக்தியுடன் பாடி மகிழ வேண்டும் என்னும் விருப்பம் (சிவராகம்) - நாகணவாய்ப் புள்ளாக உருவகம். நாகணவாய்ப்புள் பார்க்க அழகாக இருக்கும்; பேசுந்திறன் உடையதாக இருக்கும்.

114 | திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

எந்த உணர்வும் இன்றி நானும் இருக்கிறேன் என்னும் அளவில் உள்ள தத்துவங்கள் - ஒரு சிறப்பும் இன்றி இரை தேடி உண்டு, பிறர்க்கு இரையாகும் சிறு பறவையாகிய காடையாக உருவகம். காடை வேடுவர் கண்ணிகளில் அகப்பட்டு, அவர்களால் பிறர்க்கு விற்கப்படும்; வாங்கியோர்க்கு உணவாக ஆகும்.

உயிர் இறைவனைப் பாடவேண்டும் என்னும் ஆசையுடையதாய் இருப்பது - ஆந்தை நாகையை நணுகுதலாக உருவகம்.

உயிர் இறைவனை அணுக விரும்புவதைக் கண்ட வஞ்சக எண்ணம் அதனைத் தடுக்க முயல்தல் - எலி கூகையைத் தன்னிடம் கூப்பிடுவதாக உருவகம். எலி மறைந்து வாழ்வது; திருட்டுக்குணம் உடையது; பிறர்க்குரிய பொருளைத் திருட்டுத் தனமாகக் கவர்ந்து சென்று தன் வளையில் சேர்த்து வைத்து உண்பது; தேவை இருந்தாலும் இல்லாவிடினும், எப்போதும் ஏதாவது ஒரு பொருளைக் கடித்துச் சிதைத்துவிடும் குணம் உடையது.

வஞ்சக எண்ணத்தை அழித்து உயிர் இறைவனைப் பாடிப்பத்தி செய்தல் - கூப்பிடும் எலியைக் கண்ட வுடன் ஆந்தை அதனைக் கொண்டு தன் உணவாக்கிக் கொள்வதாக உருவகம்.

அழகும் பேசுந்திறனும் கொண்ட நாகையை நோக்கி அழகற்ற பகற்குருடான ஆந்தை செல்கிறது. அதைக் காணும் வஞ்சக எண்ணம் கொண்ட எலி அங்கே போகாதே என்று தடுக்கிறது. எலியின் வஞ்சகத்தை

அறிந்த ஆந்தை எலியைக் கொன்று தன் உணவாக்கிக் கொள்கிறது.

முற்றறிவுடைய இறைவனை நோக்கிச் சிற்றறிவுடைய உயிர் செல்ல முற்படுவதைக் காணும் தத்துவ தாத்துவிகங்கள் தடுக்க முயல்கின்றன. உயிர் அத்தத்துவ தாத்துவிகங்களினின்றும் நீங்கி (தத்துவ சுத்தி) இறையைச் சேர வேண்டும் என்பது கருத்து.

உள்ளுறை

உயிர் விழைவு, சினம், அறம், பாவம், அறிவு, அறியாமை ஆகியவற்றின் நடுவில் இருந்து வாழ்கிறது. தனக்குரிய சிவபோகத்தை விரும்பாது உயிர் மேற்சொல்லிய உணர்வுகளின் வசப்பட்டு நிற்கிறது. அவ்வுணர்வுகளின் நீங்கி உயிர் சிவத்தை அடைய முயலவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

27

கொல்லனும் மூன்று எலிகளும்

குலைக்கின்ற நன்னகையான் கொங்கு உழக்கின்
நிலைக்கின்ற வெள்ளெலி மூன்று கொணர்ந்தான்
உலைக்குப் புறம் எனில் ஓடும் இருக்கும்
புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாதே.

27

அருஞ்சொற்பொருள்

குலைத்தல் = நிலைகுலையச் செய்தல்.
நன்னகையான் = மகிழ்ச்சிகரமான முகங்கொண்டவன்.
குறிப்பு மொழியாக தீயவன் எனும் பொருளில் வந்தது.
கொங்கு = குழிந்த. கொங்கு உழக்கு = கொங்குநாட்டில்
வழங்கும் முகத்தல் அளவை. புலைக்குப் பிறந்தவை =
புலைத் தன்மைக்கு உரியனவாகிய பிறவிகள் எலிகளை
உணர்த்திற்று.

வெளிப்படைப் பொருள்

கொல்லன் ஒருவன் சிறிய உழக்கிலே மூன்று
வெள்ளெலிகளைப் பிடித்து அடக்கிக் கொண்டு
வந்தான். அவைகளைச் சுட்டுப் பக்குவப்படுத்தி
உண்ணலாம் என்று உலைக்குப் பக்கத்தில் வைத்தான்.
இரண்டு எலிகள் உலைக்கு வெளியே இருந்தன. ஓர் எலி
உலைக்கு நடுவே இருந்தது. வெளியே இருந்த எலிகள்
ஓடுவனவாக இருந்தன. நடுவே இருந்த எலி இருப்பதாக
ஆயிற்று.

புதிர்: நன்னகையான் யார்? - வெள்ளெலி யாவை?

மறைபொருள்

உயிர் - நன்னகையான் (கொல்லன்) என உருவகம்.

உயிரின் சுவாச கோசம் - சிறிய உழக்காக உருவகம்.

இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை நாடிகளின் வழியாக மூன்று விதமான முச்சுக் காற்றுகள் - மூன்று எலிகளாக உருவகம்.

மூலாதாரம் - உலைக்களமாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தின் கீழ் மூலைகள் இரண்டிலிருந்து வெளியே செல்வதும் உள்ளே வருவதுமாக இடகலை, பிங்கலை நாடிகள் வழி இயங்கும் வாயுக்கள் - உலைக்கு வெளியே இருக்கும் இரு எலிகளாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தின் நடுவிலிருந்து மேல்மூலை வழியாகச் சுழுமுனை நாடியில் இயங்கும் வாயு - வெளியே செல்லாமல் உலைக்கு நடுவே அடங்கி இருக்கும் எலியாக உருவகம்.

மேல்நிலைக்கு உயர்வதற்குரிய தன்னை மேல் நிலைக்கு உயர்த்திக் கொள்ளாமல் மிக்க மகிழ்ச்சியால் உலக போகங்களை அனுபவித்து, அதன் விளைவாக பிறப்பிறப்பில் அழுந்தும் உயிர் கொல்லனாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வெளியே ஓடும் இரு எலிகளையும் ஓடவிடாமல் தடுத்து உள்ளே அடங்கியிருக்கும் எலியுடன் சேர்த்து அடக்கி வைத்தால் அவை உணவாகப் பயன்படும்;

அடக்காவிடின் அவ்விரு எலிகளும் பயன்படாமற் போகும்.

உள்ளுறை

வாசியோகப் பயிற்சியால் சுழுமுனை நாடி வழியாக சுவாசம் இயங்கச் செய்தால் ஞானம் பிறக்கும் என்பதும், ஞானத்தால் உயிர் பிறப்பிறப்புச் சுழலில் இருந்து விடுபடும் என்பதும் உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டன.

□□□

28

காடு புகுதலும், கடுவெளி சேர்தலும்

காடு புக்கார் இனிக் காணார் கடுவெளி
கூடு புக்கானது ஐந்து குதிரையும்
மூடு புக்கானது ஆறுள ஒட்டகம்
மூடு புகாவிடின் மூவணையாகும்.

28

வெளிப்படைப் பொருள்

காட்டின் உள்ளே புகுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டவர் காட்டினைக் கடந்து வெட்டவெளியைக் காண மாட்டாதவராய்விடுவர். ஏனெனில் காட்டின் மறைவிடங்களில் ஐந்து குதிரைகளும், ஆறு ஒட்டகங்களும் உள்ளன. இவ்விலங்குகள் காட்டின் உள்ளே புகுந்தவர்களை வெளியே செல்ல முடியாதபடி அச்சுறுத்தித் தடுத்துவிடும். காட்டினுள் சென்றவர் விலங்குகள் தங்கியுள்ள மறைவிடங்களைத் தவிர்த்தால் மூன்று அரியணைகள் பெற்று, அவற்றில் அமர்ந்து இன்புறுவர்.

புதிர்: காடு, கடுவெளி, குதிரை, ஒட்டகம், மூவணை - என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் உடம்பெடுத்துப் பிறத்தல் - காடு புகுதலாக உருவகம்.

பிறப்பினைக் கடந்து பரவெளியில் சிவத்துடன் கலத்தல் - கடுவெளியாக உருவகம்.

இந்திரியங்களும், மனதில் உள்ள குற்றங்களும் - ஐந்து குதிரைகளாகவும் ஆறு ஒட்டகங்களாகவும் உருவகம்.

-(ஐந்து அறிகருவிகள், காமம் முதலிய அறு குண வகைகள்)

தூல உடம்பில் உள்ள உறுப்புகளும் மனமும் - கூடு, மூடு எனப்படும் மறைவிடங்களாக உருவகம்.

இந்திரியச் சேட்டைகட்கும் மனக்குற்றங்கட்கும் அகப்படாமல், பிறப்பிறப்பு ஆகிய காட்டினைக் கடந்து செல்பவர்கள் பதமுத்தி, அபரமுத்தி, பரமுத்தி என்னும் சிறப்பினைப் பெறுதல் மூன்று அரியணைகளைப் பெறுதலாக உருவகம்.

உள்ளுறை

இரு வினைகள் வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும் காடு போல் உள்ளன. அவற்றிற்குள்ளே அகப்பட்டு அடங்காது நிற்கின்றன பஞ்சேந்திரியங்கள். மேலும் காமம் முதலிய அறுபகைகளும் துன்பம் விளைவிக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து நீங்கினாலே இன்பம் உளதாகும்.

29

வெளுக்கப்பட்ட ஆடை சேற்றில் விழுந்தது!

கூறையும் சோறும் குழாய்கத்து எண்ணெயும்
காறையும் நாணும் வளையலும் கண்டவர்
பாறையின் உற்றுப் பறக்கின்ற சீலைபோல்
ஆறைக் குழியில் அழுந்துகின் றாரே.

29

(கூறை = ஆடை, சோறு = சோறால் வளர்க்கப்பட்ட உடம்பு. குழாய் = புட்டில், காறை = கழுத்தணி நாண் = பொன்னால் ஆன அணி.)

வெளிப்படைப் பொருள்

நல்ல உணவினால் வளர்க்கப்பட்ட வளமான உடம்பும், எண்ணெய் பூசி நன்கு வாரப்பட்ட மணக்கும் கூந்தலும், தோளிலும் கழுத்திலும் பொன் நகைகளும், கைகளில் வளையலும் அணிந்த மகளிர்களைக் கண்டு மயங்கி அழிவர் சிலர். அவர்கள் நன்கு வெளுக்கப்பட்டுப் பாறையில் உலர்த்தப்பட்ட ஆடை விரைவில் ஈரம் உலர்ந்தபின், காற்றில் பறந்தோடி சேற்றுக்குழியில் விழுந்து கெட்டுப் போவதை ஒப்பர்.

புதிர்: பாறையின் உற்றுப் பறக்கின்ற சீலை ஆறைக்குழியில் அழுந்துதல் எதைக் குறிக்கின்றது?

மறைபொருள்

மாயாகாரியமான உலகம் - காரிகையிடம்

காணப்படும் மயக்கும் அழகுகளாக உருவகம் (உடல், ஆடை, அணிகள், கூந்தல், வளையல் போன்றன)

தூயதாக இருந்த அறிவு - அழுக்கு நீக்கப்பட்ட ஆடையாக உருவகம்.

அறிவுகெட்ட உடம்பு வற்றுதல் - பாறையில் உலர்த்தப்பட்ட சீலை ஈரம் புலர்தலாக உருவகம்.

மகளிர் மயக்கில் பட்டவர்கள் அதன் காரணமாகப் பல பாவங்களைச் செய்து நரகத்தில் அழுந்துதல் - உலர்த்தப்பட்ட ஆடை காற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டுச் சேறு நிறைந்த குட்டையில் விழுந்து அழுக்காவதாக உருவகம்.

மயக்கத்தைச் செய்யும் புற அழகுகளை உடைய மாதர்களைக் கண்டு, காம மயக்கம் கொண்டு அதன் காரணமாகப் பிறனில் விழைதல், பொது குலத்தார் புன்னலம் தோய்தல் போன்ற பாவங்களைச் செய்பவர் துவைத்து வெளுக்கப்பட்டுப் பாறையில் உலர்த்தப் பட்ட ஆடை காற்றால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு சேற்றுக்குழியில் விழுந்து கெடுவதைப் போன்று இழிநிலையில் விழுந்து துன்புறுவர்.

உள்ளுறை

உலகியலில் பரத்தையர் மோகம் நோய், வறுமை போன்ற பெருந்துன்பங்களைத் தருதல் போல, மெய்ந்நெறியில் உடல் மோகம் பிறவித் துன்பத்தைப் பயக்கும்.

30

தடுக்கும் ஒருத்தி யார்?

துருத்தியுள் அக்கரை தோன்றும் மலைமேல்
விருத்தி கண்காணிக்கப் போவார் முப்போதும்
வருத்தி உள்நின்ற மலையைத் தவிர்ப்பாள்
ஒருத்தி உள்ளாள் அவள் ஊர் அறியோமே.

30

(துருத்தி = ஆற்றிடைக்குறை. விருத்தி = விளைவு)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஆற்றிடைக்குறை ஒன்றில் நின்று பார்த்தால் அக்கரையில் ஒரு மலை தெரிகின்றது. ஒருவர் நாள்தோறும் காலை, நண்பகல், மாலை எனும் மூன்று காலத்திலும் அம்மலைமேல் ஏறி, தமக்குரிய உணவுப் பொருள் முதலிய செல்வ வளங்களைக் கண்டு பராமரிப்பதற்காகச் செல்வார். ஆனால், அவர் அவ்வாறு செல்வதை ஒருத்தி மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுத்துத் தடுக்கிறாள்! அவள் யார் என்பதையோ, அவள் ஊர் எது என்பதையோ நாம் அறியோம்.

புதிர்: ஒருத்தி யார்? அவள் வாழும் ஊர் எது?

மறைபொருள்

உயிர் - கண்காணிக்கப் போகும் ஒருவர் என உருவகம்.

மூலாதாரம் - துருத்தி என உருவகம்.

புருவமத்தி - அக்கரை என உருவகம்.

பிரம்மரந்திரம் - அக்கரையில் உள்ள மலையாக உருவகம்.

உயிர்மூலாதாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு யோகநெறியில் சுழுமுனை நாடி வழியாகப் புருவ மத்தியை அடைந்து, அதன்மேல் பிரம்மரந்திரத்தினை அடைதல் - கண்காணிக்கப் போவார் ஆற்றிடைக் குறையைக் கடந்து, கரைக்கு அருகில் உள்ள மலைக்குச் செல்வதாக உருவகம்.

காலை, நண்பகல் மாலை எனும் மூன்று காலத்தினும் பிரம்மரந்திரத்தை அடைதல் - முக்காலத்தும் மலைக்குச் செல்வதாக உருவகம்.

பிரம்ம ரந்திரத்தை அடைந்தவர் அங்கிருந்து துவாதசாந்தத் தலத்தை அடைந்து சிவபோகம் அனுபவித்தல் - விருத்தியாக உருவகம்.

விருத்தியின் பொருட்டு நாள்தோறும் முப்போதும் யோகப் பயிற்சியில் முயலுதல் - விருத்தி கண்காணிப்பதாக உருவகம்.

பிராரத்த கன்ம போகம் முற்றாக அனுபவித்து முடிக்கும் வரையிலும் அவர் அம்மலைக்குச் சென்று தமக்குரிய விருத்தியைக் கண்காணிக்காதவாறு தவிர்த்து நிற்கும் திரோதான சத்தி - ஒருத்தியாக உருவகம்.

திரோதான சத்தி வெளிப்படாது மறைந்து, உயிரின் அறிவுக்குள் இருந்து தடைசெய்து நிற்பது - அவள் ஊர் அறியப் படாமையாக உருவகம்.

மலை உச்சிக்குச் சென்று கண்காணிக்க முயல்வார்க்கு உடல் வருத்தம், நினைத்த செயல் நினைத்தபடி நடவாததால் மனவருத்தம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, அவருள்ளத்தே நிலைத்து நின்று, கண்காணிப்பதற்காக மலைக்குச் செல்வதைத் தடுத்து நிற்கிறாள் ஒருத்தி.

ஒருத்தி தடுத்து நிற்கிறாள் என்பது மட்டும் தெரிகின்றது. ஆனால், அவள் யார்? அவள் எவ்வூரினள்? நம்மிடம் எப்போது வந்தாள்? நம்மை ஏன் மலைக்குச் செல்லாதவாறு தடுக்கிறாள்? - என்பன நம்மால் அறியப்படுவனவாக இல்லை. - இவைதாம் புதிர்களாக உள்ளன.

விளக்கம்

புதிர் விளக்கம் காண்போம்:

- தடுக்கும் ஒருத்தி திரோதான சத்தி.
- அவர் இருக்கும் ஊர் சிவம்.
- சிவத்துடன் பிரியாதிருக்கும் திருவருள் சத்தியே சிவத்தினுடைய ஏவலால் உயிர் பிராரத்தை அனுபவித்துத் தொலைக்கும் வரை உயிரின் அறிவு சிவத்தை அறியாதபடி மறைத்து நிற்கிறாள்.
- திரோதான சத்தி சிவத்தினுடனே உயிரினிடத்தில்

நின்று ஐந்தொழிலில் ஒன்றாகிய மறைப்பினைச் செய்து வருகின்றது.

உள்ளுறை

எவ்வளவுதான் யோகப் பயிற்சி செய்தாலும், திரோதான சத்தி திருவருள் சத்தியாக உயிரில் பதிந்து நின்று (சத்தி நிபாதம்), குரு வடிவில் வெளிப்பட்டு வந்து உபதேச வகையில் ஞானத்தை உணர்த்த, உணர்ந்த உயிர் ஞான நெறியில் நின்றால் மட்டுமே சிவபோகத்தைத் தடையறப் பெற்று உயிர் அனுபவிக்கும்.

31

பிணியை இன்பமாகக் கருதும் பேதமை

பருந்தும் கிளியும் படுபறை கொட்டத்
திருந்திய மாதர் திருமணப் பட்டார்
பெருந்தவப் பூதம் பெறல் உருவாகும்
இருந்திய பேற்றினில் இன்புறுவாரே.

31

(இருந்திய - இருந்த; இருந்திய பேறு - தனக்கென வாய்த்திருந்த மகப்பேறு முதலியன.)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு காட்டில் தகுதி வாய்ந்த ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்தின் போது பருந்து, கிளி ஆகியவற்றின் குரலோசைகள் திருமண இசையாக அமைந்தன. அப்பெண்ணுக்கு மிகப்பெரிய பூதங்களே பிள்ளைகளாகப் பிறந்தன. எனினும் அந்த இல்வாழ்க்கையினையும், மகப்பேற்றினையும் துன்பமாகக் கருதாமல் இன்பமாகக் கருதியே அப்பெண் வாழ்ந்தாள்.

புதிர்: பருந்து, கிளி, திருமணம், பூதம் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உலகு - காடாக உருவகம்.

உலகில் பிறப்பெடுத்த உயிர் - காட்டில் வாழும் பெண்ணாக உருவகம்.

உயிருடன் கூட்டப்பட்ட உடல் - கணவனாக உருவகம்.

உடலுடன் உயிர் கூடுதல் - திருமணமாக உருவகம்.

உடலுடன் உயிர் கூடுதற்குக் காரணமான நல்வினை தீவினைகள் - திருமண இசையாக உருவகம்.

நல்வினை கிளி எனும் மென்பறவையாகவும், தீவினை பருந்து எனும் வன்பறவையாகவும் குறிக்கப்பட்டன. (பிராரத்த வினை பிறவிக்குக் காரணம்)

உயிர் உடலுடன் கூடிவாழும் காலத்தில் (பிரார்த்த வினை நுகரும் காலத்தில்) செய்த நல்வினை, தீவினைகள் - ஆகாமிய வினை) - மகப்பேறாக உருவகம்.

வினை காரணமாகப் பிறந்ததையோ, பிறந்தபின் வினைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டதையோ துன்பமாகக் கருதாமல் இன்பமாகக் கருதி உயிர் அவ்வுடலுடன் கூடியிருத்தல் - காட்டில் வாழும் அப்பெண் தன் கணவனுடனும், மக்களுடனும் இன்புற்று வாழ்வதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

வினையால் உடலும், உடலால் வினையும் தொடர்ந்து வருவதைப் பிணியாகக் கருதாமல் இன்பமாக உயிர் கருதுகின்ற பேதமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது இப்பாடல்.

□□□

32

பறவையா? வேள்வித் தீயா?

கூடு பறவைஇரை கொத்தி மற்றுஅதன்
ஊடு புக்கு உண்டி அறுக்குறில் என்ஆக்கும்
சூடு எறி நெய்யுண்டு மை கான்றிடுகின்ற
பாடு அறிவார்க்குப் பயன் எளிதாமே.

32

(அறுக்குறில் - அறச் செய்தால் - அறச்செய்தல் -
சீரணிக்குச் செய்தல். அருந்தியது அற்றது போற்றி
உணின் - திருக்குறள் மருந்து-2)

வெளிப்படைப் பொருள்

பறவை ஒன்று கூட்டிலிருந்து வெளியே சென்று
இரையை அலகால் கவ்விக் கொண்டு வந்து தனது
கூட்டினுள் வைத்து உண்கின்றது; செரிக்கச்
செய்கின்றது. இவ்வாறே நாள்தோறும் செய்து
அப்பறவை இறந்துவிடுகின்றது. உடம்புடன் சில
காலம் வாழ்ந்தது என்பதன்றி வேறு பயன் எதுவும்
அப்பறவைக்கு விளைவதில்லை. சிலர் இப்பறவை
போலவே வாழ்ந்து கெடுவர்.

ஓமகுண்டத்தில் உள்ள தீ நெய்யை உண்டு நெருப்புச்
சுவாலையுடன் புகையை வெளிவிடுகின்றது. வேள்வித்தீ
புனிதமானது; உலகுக்கு மழைவளம் உண்டாகக்
காரணமாக இருப்பது; எல்லோராலும் வணங்கப்
படுகிறது. இந்தத் தீயைப் போல மக்களுள் சிலர் தாமும்

பயனடைவர்; பிறர்க்கும் பயன்படுவர்.

புதிர்: பறவை, நெய் - எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

முதலிரண்டு அடிகளின் விளக்கம்

உயிர் - பறவையாக உருவகம்.

உடம்பு - கூடாக உருவகம்.

உயிர் பொறிகளின் வழி வெளியே சென்று விடயங்களை நுகர்ந்து மீள்வது - பறவை இரை கொத்திக் கொண்டு வந்து மீண்டும் கூட்டை அடைவதாக உருவகம்.

விடயத்தை அனுபவித்து மீண்ட உயிர் மீண்டும் அவ்விடயங்களையே சிந்தித்து, அவற்றில் லயித்துக் கிடப்பது - பறவை தான் கொண்டு வந்த இரையை உண்டு சீரணிக்கச் செய்வதாக உருவகம்.

பின்னிரண்டு அடிகளின் விளக்கம்

உயிர் - வேள்வித் தீயாக உருவகம்.

உயிர் தத்துவ ஞானத்தையும் பக்தியையும் ஊட்டும் நூல்களைப் பயில்தல் - வேள்வித் தீ குண்டத்தில் சொரியப்படும் நெய்யினை உண்ணுதலாக உருவகம்.

ஞான நூற் பயிற்சியால் பெற்ற அறிவு கொண்டு உயிர் இறைவனைப் பாடிப் பரவில் பணிதல் - நெய்யுண்ட தீ சுவாலையுடன் புகையினை வெளிவிடுவதாக உருவகம்.

உயிர் தானும் சிறப்புப் பெற்றுப் பிறரையும் தத்துவ ஞானத்தையும் பக்தி அனுபவத்தையும் பெறுமாறு தூண்டுதல் - வேள்வித் தீயினால் உளவாகும் பயன்களாக உருவகம்.

நாள்தோறும் இரைதேடி உண்டு, சில காலம் வாழ்ந்து மறையும் பறவைக்குப் பெரும்பயன் ஏதும் விளைவதில்லை. சிலர் இப்பறவை போல உணவு தேடி, உண்டு, சில காலம் வாழ்ந்து மறைகின்றனர். இவர்கள் தமக்கும் பெரும்பயன் தேடிக் கொள்வது இல்லை; பிறர்க்கும் பயன்படுவதில்லை.

வேள்வித் தீ நெய்யுண்டு ஓங்கி எரிவதோடு, பயன்தரும் நறும் புகையையும் வெளிவிட்டுப் பல வகையில் பலர்க்கும் பயன்படுகின்றது. அத்தீயைப் போல் மக்களில் சிலர் தத்துவ ஞானத்தையும் பக்தியையும் ஊட்டும் நூல்களைக் கற்றுப் பெற்ற மெய்யறிவால் இறைவனைப் பாடிப் பரவிப் பெரும்பேறு பெறுவதோடு, பிறரையும் தம் போலவே தத்துவஞானமும், பக்தி அனுபவமும் பெறுமாறு தூண்டுகின்றனர்.

உள்ளுறை

மக்கள் உணவைத் தேடி உண்டு உடம்பை வளர்ப்பதால் மட்டும் எந்தப் பயனும் இல்லை. மெய்யறிவை வளர்த்து, அதற்கேற்ற செயல்களையும் உடையராதல் வேண்டும் என்று உணர்த்தப்பட்டது.

ஆறு அதிசயப் பூஞ்செடிகள்

இலை இல்லை பூவுண்டு இனவண்டு இங்கில்லை
தலை இல்லை வேர் உண்டு தாள் இல்லை பூவின்
குலை இல்லை கொய்யும் மலர் உண்டு சூடும்
தலை இல்லை தாழ்ந்த கிளை புலராதே.

33

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு பூந்தோட்டத்தில் அதிசயமான சில செடிகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒரு செடிக்கு வேர் இருக்கிறது; ஆனால் அடித்தண்டு இல்லை. மற்றொரு செடிக்கு வேரும் தண்டும் உள்ளன; ஆனால், உச்சிக் கிளையோ, பக்கக் கிளைகளோ இல்லை. பிறிதோர் செடியில் கிளைகள் இருந்தும் இலைகள் இல்லை. மற்றொரு செடியில் கொய்வதற்குரிய தனி மலர்கள் உள்ளன; ஆனால், பூங்கொத்துகள் இல்லை. மலர்கள் இருந்தும் அவைகளைச் சூடிக் கொள்வார் இல்லை. வேறொர் செடியில் பூக்கள் இருந்தும், அப்பூக்களில் தேன் நுகர வரும் வண்டுகள் இல்லை.

புதிர்: ஒரு பூந்தோட்டத்தில் ஆறு வகையான அதிசயப் பூஞ்செடிகள் உள்ளன.

1. வேர் இருந்தும் அடித்தண்டு இல்லாதன.
2. வேர், அடித்தண்டு ஆகியன இருந்தும், கிளைகள் இல்லாதன.
3. வேர், அடித்தண்டு, கிளைகள், இலைகள் ஆகியன இருந்தும் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்காமல் தனித்தனி மலர்களாகப் பூப்பன.

4. மலர்கள் இருந்தும் அவைகளைத் தேடி மகரந்தம் நுகர வரும் வண்டுகள் இல்லாதன.

5. சில செடிகளில் மலர் கொய்வார் இருந்தும் சூடிக்கொள்வார் இல்லை.

6. ஒருவகைச் செடியில் மட்டும் வேர், தண்டு, கிளைகள், மலர்கள் ஆகியன உள்ளன; மலர்களைக் கொய்யுமாறு கிளைகள் தாழ்ந்துள்ளன. அச்செடி வற்றி வாடுதல் இல்லை.

ஆறுவகைச் செடிகள் எவற்றைக் குறிக்கின்றன என்பதுதான் புதிர்.

மறைபொருள்

தத்துவஞான ஆராய்ச்சியாளர் நிறைந்த இவ் வுலகம் ஒரு பூந்தோட்டமாக உருவகம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

தத்துவஞான ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆராய்ந்து முடிவு செய்த கொள்கைகள் (சமயங்கள்) பூந்தோட்டத்தில் வளர்ந்திருக்கும் செடிகளாக உருவகம்.

ஆறு வகையான செடிகள் காட்டப்படுகின்றன. அச்செடிகள் ஆறு வகையான சமயங்களைக் குறிக்கின்றன. அவற்றின் விவரங்களைக் காண்போம்.

1. திருவருளை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் தன்முனைப்பான ஆன்ம அறிவையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் - வேர் இருந்தும் அடித்தண்டு இல்லாத செடிகளாக உருவகம்.

2. திருவருளையும் தனது அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தும் சாதனங்களோ, சாதனங்களை மேற்கொள்வதற்குரிய வழிகளோ இல்லாத சமயங்கள் - வேரும் தண்டும் இருந்தும், கிளைகளோ இலைகளோ இல்லாத செடிகளாக உருவகம்.

3. சாதனங்களும், அவற்றை மேற்கொள்வதற்குரிய வழிகளும் இருந்தும், அவை முறையற்றனவாய் அமைந்துள்ள காரணத்தால் பெரும் பயனைத் தாராமல் சிறுசிறு பயன்களையே தரும் சமயங்கள் - வேர், தண்டு, கிளைகள், இலைகள் இருந்தும் கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்காமல் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாய்ச் சிறுசிறு பூக்களைப் பூக்கின்ற செடிகளாக உருவகம்.

4. சாதனங்கள் இருந்தும், அவற்றை மேற்கொள்ளும் வழிகள் இருந்தும், அவை தத்துவஞான நெறியில் நிற்பதற்கு வருபவர்களால் விரும்பப்படாத சமயங்கள் - வேர், தண்டு, கிளைகள், இலைகள் ஆகியவற்றுடன் கொத்துக் கொத்தாக மலர்கள் இருந்தும் பறித்துச் சூடிக் கொள்ள வருபவர் இல்லாத செடிகளாக உருவகம்.

5. சாதனங்களும் முறையானவழிகளும் இருந்தும், மக்களைத் தம்பால் ஈர்க்கும் நெறிகள் இல்லாத சமயங்கள் - வேர், தண்டு, கிளைகள், இலைகள், கொத்துக் கொத்தாக மலர்கள் இருந்தும், வண்டுகளைத் தம்பால் ஈர்க்கும் தன்மையில்லாத செடிகளாக உருவகம்.

6. திருவருட்சார்பு, உயிர் விளக்கம், சாதனங்கள், சாதனங்களை மேற்கொள்வதற்குரிய முறையான

வழிகள், மக்களைத் தம்பால் ஈர்க்கும் தன்மை ஆகிய அனைத்தையும் கொண்டுள்ள ஒரு சமயம் - வேர், தண்டு, கிளைகள், இலைகள், பூங்கொத்துகள், வண்ணத்தாலும் மணத்தாலும் வண்டுகளைத் தம்பால் ஈர்க்கும் தன்மை, மலர்களைப் பறித்துச் சூடிக் கொள்ளும் வகையில் கிளைகள் பல பக்கங்களிலும் தாழ்வாகவும், வாடாமலும் இருத்தல் - ஆகிய பல தன்மைகளைக் கொண்ட ஒரு செடியாக உருவகம்.

புறப்புறம், புறம், அகப்புறம் ஆகிய முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்கள் முதல் ஐந்து வகைச் செடிகளாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. சித்தாந்த சைவம் அனைத்துச் சிறப்புகளும் கொண்ட ஒரு செடியாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சமயம் என்பது இறைவன், இறைவன் இயம்பு நூல், அளவை, பொருளியல்பு, செய்தி முறைமை, பெத்தம், முத்தி என்பனவற்றை முன்னுக்குப்பின் முரண் இன்றிக் கூறி முடிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும் எனும் இலக்கணத்திற்கு முற்றாகப் பொருந்தும் வகையில் சித்தாந்த சைவம் விளங்குகின்றது என்பது கூறப் பட்டது.

உள்ளுறை

சித்தாந்த சைவத்தின் சிறப்பும், பிற சமயங்களின் சிறப்பின்மையும் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டன.

ஒப்புநோக்கி நினையத்தக்க பாடல்கள்

1. சித்தாந்த சைவத் தத்துவ ஞானத்தை ஒரு மரமாக உருவகித்து, அச்சமயத்தை ஆராய்ந்து பயன்

கொள்பவர் அம்மரத்தின் அனைத்து உறுப்புகளின் பயன்களையும் கொள்வர் என்றும் காட்டி, உண்மைப் பயன் கொள்பவர் சித்தாந்த சைவர்களே என்பதை விளக்கும் குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடல்.

“பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பயன்கொண்டு உய்க என
நல்லருள் திறத்தால் நம்பி நீயே
குடிலை என்னும் தடவயல் நாப்பண்
அருள் வித்திட்டுக் கருணை நீர்பாய்ச்சி
வேதம் என்னும் பாதவம் வளர்த்தனை
பாதவம் அதனில் படுபயன் பலவே
அவற்றுள் இலை கொண்டு உவந்தனர் பலரே
தளிர் ஓரீஇ அரும்பொடு மலர் பிஞ்சு
அருங்காய் என்றிவை விரும்பினர்
கொண்டு கொண்டு உவந்தனர் பலரே
அவ்வாறு உறுப்பும் இவ்வாறு பயப்ப
ஓரும் வேதாந்தத்து உச்சியிற் பழுத்த
ஆராஇன்ப அருங்கனி பிழிந்து
சாரம் கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்
தேனமுது அருந்தினர் சிலரே.”

(பண்டாரம் மணிக்கோவை 22-35)

2. உமாபதி சிவம் அருளியுள்ள சங்கற்ப நிவாகரணப் பாடல்.

“பெருங்கடல் உதவும் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத்து அமைந்த அந்தமில் கடவுள்
பாலனை உணர்த்தும் மேலவர் போலக்
கேட்போர் அளவைக் கோட்படு பொருளாய்
அருளிய கலைகள் அலகிலவால்
அவை பலபல சமயப் பான்மைத்தன்றே.

அஃதால் அந்நூல் தனிமை உன்னிய மாந்தர்
இதுவே பொருள் என்று அதன் நிலை அறைதலின்
வேற்றோர் புலவர் ஏற்றோர்க்கு இசையா
மாறுபாடு கூறுவர் அதனால்
புறச்சமயங்கள் சிறப்பிலவாகி
அருளில் மாந்தரை வெருள் உறமயக்கி
அலகைத் தேரில் நிலையில் தீரும்.”

— சங்கற்ப நிராகரணப் பாயிரம் (1-13)

3. அருணநிதி சிவம் அருளியுள்ள சித்தியார் -
சுபக்கம்.

ஒதுசமயங்கள் பொருள் உணரும் நூல்கள்
ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் இவற்றுள்
யாது சமயம் பொருள் நூல்யாது இங்குஎன்னின்
இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கதின்றி
நீதியினால் இவை எல்லாம் ஓர் இடத்தே காண
நின்றது யாது ஒருசமயம் அதுசமயம் பொருள்நூல்
ஆதலினால் இவை எல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே
அடங்கியிடும் இவை இரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்.

— (சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம் 265)

4. சுத்த வடிவு இயல்பாக உடைய சோதி
சொல்லிய ஆகமங்கள் எலாம் சூழப் போயும்
ஒத்து முடியும் கூட ஓர் இடத்தே ஒரு பதிக்குப்
பலநெறிகள் உள ஆனாற்போல்
பித்தர் குணம் அதுபோல ஒருகால் உண்டாய்ப்பின்
ஒருகால் அறிவின்றிப் பேதையோராய்க்
கத்திடும் ஆன்மாக்கள் உரைக்கட்டில் பட்டோர்
கனகவரை குறித்துப் போய்க் கடற்கே வீழ்வார்.

(சிசிபரபக்கம்-9, அருணந்திசிவம்)

34

பக்குவம் அற்றவரும் மிக்கவரும்

அக்கரை நின்றதோர் ஆலமரம் கண்டு
நக்கரை வாழ்த்தி நடுவே பயன் கொள்வர்
மிக்கவர் அஞ்சு துயரமும் கண்டு போய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே.

34

வேளிப்படைப் பொருள்

ஓர் ஆற்றின் கரையில் ஆலமரம் ஒன்றுள்ளது. ஆலமரத்தின் நிழலில் ஆடை அணியாத ஒருவர் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். பக்குவம் உடையவராய் உயர்ந்து நிற்பவர் ஆலமரத்தையும் அதன் நிழலில் யோகத்தில் அமர்ந்திருப்பவரையும் கண்டு பக்தியுடன் வணங்கி வாழ்த்தினர். அதன் பயனாய் அவர்கள் அந்நக்கரால் காப்பாற்றப்பட்டனர்; கரை சேர்ந்தனர். பக்குவம் இல்லாதவர்கள் அந்த ஆற்று நீரில் அமிழ்ந்து கிடந்து வருந்துபவராய் இருந்தனர். அவர்கள் நிலை இரங்கத் தக்கது.

புதிர்: ஆறு, கரை, நக்கர், மிக்கவர், தக்கவர் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

பிறப்பு இறப்புகளும் வினைச்சுழலும் உடைய உலக வாழ்க்கை - ஆறாய் உருவகம்.

திருவடி அடைதல் - கரை ஏறுவதாக உருவகம்.

பசு புண்ணியம், சிவபுண்ணியம் ஆகியவைச் செய்து, வினைச்சமம் வாய்த்து, குரு உபதேசம் பெற்றுத் திருவடி அடையும் பக்குவம் உடையவர் - மிக்கவர் எனப்பட்டனர்.

இனி வருங்காலத்தில் அத்தகைய பக்குவம் பெற இருப்பவர் - தக்கவர் எனப்பட்டனர்.

மிக்கவர் இவ்வுலக வாழ்வில் நின்றே திருவடி அடைதலாகிய பயனைப் பெறுதல் - ஆற்றின் நடுப்பாகத்தில் செல்லும்போதே அக்கரை சேரும் பயனைப் பெற்று விட்டனர் எனப்பட்டது.

கயிலைத் தாழ்வரையில் சிவபரம் பொருள் யோக நிலையில் அமர்ந்திருந்த கல்லாலமரம் - இங்கு ஆலமரம் எனப்பட்டது. ஆலமரம் அகன்று விரிந்து பல விழுதுகள் உடையதாய் இருக்கிறது; ஆற்று நீரால் வேர் அரிக்கப்பட்டு வீழ்ந்து விடாமல் நிலைத்து நிற்கிறது. ஆலமரம் என்பது சுத்த மாயையைக் குறிக்கிறது. ஆலமரத்தில் இருந்து பல விழுதுகள் தோன்றுவது போல் சுத்த மாயையில் இருந்து அசுத்த மாலை, பிரகிருதியை என்பன உயிர்கள் பக்குவ மடைதற் பொருட்டுத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

கல்லால மரம் சுத்த மாயை ஆதலினாலும், அதன் நிழலில் யோக நெறியினை மேற்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவம் தத்துவ ஞானத்தைச் சின்முத்திரையால் மோன நிலையில் இருந்து உணர்த்துவதனாலும் அக்கல்லாலமரம் பெருஞ்சிறப்புடையதா

யிற்று - எனவே ஓர் ஆலமரம் எனப்பட்டது. இக்கல்லால மரம் நம்மைப் பிறவி ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப் படாமல் காப்பாற்றிக் கரை சேர்க்கவல்லது என்பதறிக.

கல்லால மர நிழலில் இருந்து சின்முத்திரை காட்டித் தத்துவ ஞான உபதேசம் மோன நிலையில் இருந்தே உணர்த்தும் பெருமான் நக்கர் எனப்பட்டார். நக்கரை வாழ்த்துவோர் (பாடிப் பரவி வழிபாடு செய்பவர்) உலக வாழ்க்கையில் இருக்கும்போதே திருவடிசேர் பயனைப் பெறுவர் - இதுவே மிக்கவர் நடுவே பயன் கொளல் எனப்பட்டது.

(நக்கர் = ஆடையில்லாதவர் = திசைகளையே ஆடையாக உடையவர்)

பக்குவம் பெறாது ஐம்பொறிகளால் விளையும் துன்பங்களில் அகப்பட்டு வினையைப் பெருக்கி மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிறப்புகளில் உழல்பவர் - துன்பம் உடையவராய் ஆற்றில் அமிழ்ந்து கரை சேர மாட்டாதவர்களாக உருவகம்.

உள்ளுறை

பக்குவம் மிக்கவர் திருவடி சேர் பயன் கொள்வதும் பக்குவம் அற்றவர் பிறப்பிறப்புகளில் அழுந்தித் துன்புறுவதும் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

௩௩

இரு காடுகளும் ஒரு வீடும்

கூப்பிடும் ஆற்றிலே வன்காடு இரு காதம்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்து நின்றார் உளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளர் தொடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிடு மீண்டதோர் கூரை கொண்டாரே.

35

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒவ்வொன்றும் ஒரு காத நீள அகலம் உடைய இரு காடுகள் உள்ளன. அக்காடுகளில் செல்பவரை அங்கங்கே களவு செய்து காவலில் வைக்கும் கள்வர் ஐவர் உள்ளனர். அவர்களை விட்டு வெளியே நிற்பவராகிய ஒருவர் அக்கள்வர்களைத் தொடர்ந்து சென்றே ஓர் உபாயத்தால் காட்டை விட்டு வெளியே வந்து ஒப்பற்ற வீட்டைத் தனக்குரிய வீடாகக் கொண்டு தங்கி இருந்தார்.

புதிர்: வன்காடு, கள்ளர், வெள்ளர், கூரை - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் இயங்கும் வழியான உடம்பு - காடாக உருவகம். கேவல அவத்தையும், சகலாவத்தையும் - இரு காடுகளில் உயிர் இயங்குவதாக உருவகம்.

உயிர் இயங்கும் வழியில் அங்கங்கே அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் அவத்தைத் தானங்கள் - கள்ளர்களாக உருவகம்.

உயிர் அத்தானங்களில் தங்குதல் - கள்ளர்களால் சிறைப்படுத்தப்படுவதாக உருவகம்.

அவத்தைகளில் கலந்து நிற்கும் உயிர் - வெள்ளறிவுடையராக உருவகம்.

உயிர் இவ்வாறு அவத்தைப் படுவதிலிருந்து மீண்டு பிரம்மரந்திரத்தில் போய் நின்றல் - குவிந்ததோர் கூரையைப் பெற்று நின்றலாக உருவகம்.

(காதம் - கூப்பிடுதாரம். இக்காலத்தில் ஒரு காதம் 16 கி.மீ. எனப்படுகிறது.)

கூப்பிடுதல் - முதலடியில் - ஒருவர் மற்றவரை உரக்கக் குரல் எடுத்து அழைத்தல் எனும் பொருளில் வந்தது.

நான்காம் அடியில் - குவியச் செய்யும் எனும் பொருளில் வந்தது.

உள்ளுறை

திருவருளால் உயிர் புருவ நடுவிற்கும் மேலே செலுத்தப்படுமாயின் துவாதசாந்தப் பெருவெளியை அடைதலாகிய யோகாவத்தையையும், அதனையும் கடந்து அகண்டாகாரமாய் நிகழும் ஞானாவத்தையையும் எய்தும் என்பதும் அவ்வாய்ப்பினைப் பெறாத உயிர்கள் சகல கேவலங்களில் நின்று புருவ நடுவையே மேல் நிலையாகக் கொண்டு இருட்டறையில் கிடக்கும் என்பதும் உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டன.

வாழை இருக்க எட்டிக்கு ஏங்குதல்

கொட்டியும் ஆம்பலும் பூத்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பும் இனியதோர் வாழையும்
கட்டியும் தேனும் கலந்துண்ண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்துக்கு இளைக்கின்றவாறே.

36

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு குளத்தில் கொட்டிச் செடியும் ஆம்பற்
கொடியும் உள்ளன. அக்குளத்தின் பக்கத்தில் எட்டி,
வேம்பு, வாழை ஆகிய மரங்கள் உள்ளன. அக்குளத்தின்
அருகில் வாழ்வார் வேம்பினுடன் கருப்பங்கட்டியைக்
கலந்து உண்டால் அவர்கட்கு வந்த நோயைப்
போக்கிக் கொள்ளலாம்; வாழைப் பழத்துடன் தேன்
கலந்து உண்டால் உடம்பு நன்கு செழித்து நிலைத்து
நிற்கும். இவ்வாறு உண்ணும் அறிவில்லாத சிலர் நச்சுத்
தன்மையை உடைய எட்டிக் கனியை விரும்பி, அது
கிடைக்காமையால் மனம் வருந்திக் கிடக்கின்றனர்!
இதுதான் உலகியல்பு என்று காட்டுகிறது இப்பாடல்.

புதிர்: குளம், கொட்டி, ஆம்பல், எட்டி, வேம்பு,
வாழை, கட்டி, தேன் என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

சிறியவும், பெரியவும், அழகானதும், அழகற்றதும்,
நோய் நீக்குவதும், உடம்பைப் பேணி வளர்ப்பதுமாகிய

பல வகைப் பொருட்களும் கலந்துள்ள உலகம் - குளமாக உருவகம்.

சுவர்க்கம் முதலிய சிறிய பலன்களைத் தரும் பசு புண்ணியம் போன்ற செயல்கள் - கொட்டி என்னும் நீர்வாழ் சிறு செடியாக உருவகம். இச்செடியின் சிறிய கிழங்கு மட்டுமே பயன்படுகின்றது.

சத்திநிபாதம் போன்ற பெரும் பயன்களைத் தரும் பதிபுண்ணியம் போன்ற செயல்கள் - ஆம்பல் என்னும் நீரில் வளரும் பெரிய கொடியாக உருவகம். ஆம்பற் கொடியின் இலை, பூவிதழ், பூவின் தண்டு ஆகியன பயன்படக் கூடியவை.

சிறியோரும் பெரியோரும் கூடிவாழ்ந்து, இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்கு கொண்டு, வாழ்விலும் தாழ்விலும் நீங்காத உறவு உடையாராய் இருப்பது - சிறிய செடியாகிய கொட்டியும், பெரியதும் அழகியதுமாகிய ஆம்பலும் இணைந்து குளத்தில் பூத்துச் செழித்திருப்பதாக உருவகம். ஒட்டிய உறவுக்கு உவமையாகக் கொட்டியும் ஆம்பலும் காட்டப்படுகின்றன.

“கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போல
ஒட்டி உறவார் உறவு” - நல்வழி.

முதலில் இன்பம் தருவதுபோல் தோன்றி அறிவை மயக்கிப் பின் வறுமை, நோய், சாக்காடு போன்ற வற்றைத் தரும் கள், களவு, காமம் முதலியவை - எட்டியாக உருவகம்.

அழகுடையனவாய் இருந்தும் தீமை மயக்கும் பொருட்களுக்கு எட்டி உவமையாக வந்தது.

எட்டிப்பழம் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருக்கும். ஆனால், இப்பழம் உண்டாரைக் கொல்லும் நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது. பிறர்க்குப் பயன் படாதது மட்டுமே அன்றித் தீமை பயப்பதுமாகும். 'எட்டி பழுத்தென்ன?' எனும் உலக வழக்கு இப்பழத்தின் பயனின்மையைக் காட்டும்.

முதலில் கசப்பாகத் தோன்றிப் பின்னர் உறுதிப் பொருளாகிய பயனை விளைக்கும் கல்வி, ஆன்றோர் அறிவுரை முதலியன - சிறியதாய் இருந்தும் நோய் நீக்கும் தன்மையுடைய பொருட்கள் - வேம்பாக உருவகம்.

வேப்ப மரத்தின் இலை, பழம், பட்டை ஆகியன கசப்புச் சுவை உடையனவாயினும் மருந்தாகப் பயன் படுவன. கல்வி, ஆன்றோர் அறிவுரை போன்றவற்றுக்கு வேம்பு எடுத்துக்காட்டாக வந்தது.

“தொடங்குங்கால் துன்பமாய் பின் இன்பம் பயக்கும்
மடங்கொன்று அறிவிகற்றும் கல்வி” - நாலடியார்.

“மூத்தோர் சொல்லும் முதுநெல்லிக்காயும்
முன்னே கசக்கும் பின்னே இனிக்கும்.”

- ஆகிய பாடல்கள் இணைத்து எண்ணத்தக்கன.

கல்வியையும், ஆன்றோர்கள் அறிவுரையையும் உவமை, உருவகம், புராணக் கதைகள் முதலியவற்றுடன் கூட்டிக் கற்றலும், கேட்டலும் - கசப்புப் பொருளை இனிமையாக்கி உண்ணும் முறையாக வேம்பினைக் கருப்புக்கட்டி சேர்த்து உண்ணுதலாக உருவகம்.

தத்துவ ஞானக்கல்வி, குரு உபதேசம் போன்றவை - வாழைப்பழமாக உருவகம். வாழை பிற மரங்கள் போன்று வயிரம் பாய்ந்ததன்று. எனினும் அதன் மட்டை, இலை, பூ, காய், கனி ஆகிய எல்லாம் பயன்படுவன. வாழைப்பழம் இனிய சுவையுடையது; உண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியும் உடல் வளமும் தருவது; சிறப்புடைய முக்கனிகளுள் ஒன்று.

தத்துவ ஞானத்தையும் குரு உபதேசத்தையும் பக்திப் பனுவல்களுடன் சிவபூஜை, சிவத்தியானம், சிவ மந்திரம் செபித்தல் போன்றவற்றுடன் சேர்த்து அனுபவிப்பது - இனிய பொருளை மேலும் சுவையுடையதாக்கி உண்ணும் முறையாகிய வாழைப் பழத்தைத் தேன் சேர்த்து உண்பதாக உருவகம்.

வேம்பாகிய மருந்தினை உண்பவர் கசப்புச் சுவையைக் குறைப்பதற்காக வெல்லம் கலந்து உண்பர். வாழைப்பழம் உண்பவர் இனிப்புச் சுவையை மிகுவிப்பதற்காகத் தேன் கூட்டி உண்பர்.

கல்வி, கேள்விகளினால் பண்படுத்தப்பட்ட அறிவுடன் தத்துவஞான நூற்பயிற்சி, பக்தி நூற்பயிற்சி, சிவபூசை செய்தல், பண்ணிசைத்தல் போன்றவற்றில் முயற்சி இல்லாதவர் - வேம்பு, வாழை ஆகியவற்றுடன் கருப்புக் கட்டி, தேன் போன்றவற்றைக் கலந்துண்ண வேண்டும் என்னும் அறிவும் ஆற்றலும் இல்லாதவராக உருவகம். கல்வி கேள்வியினால் அறிவு பெறுதல் பெரும்பாலோருக்கு இயையும். இவற்றுடன் தத்துவஞான நூற்பயிற்சி மிகச் சிலர்க்கே அமையும்.

புறஅழகை மட்டுமே நோக்கி, அதனை நுகர்ந்து தமது உயிர்க்கு இறுதி தேடிக் கொள்பவர்கள் - புறத்தோற்றத்தால் மயங்கிக் கொல்கின்ற எட்டிப் பழத்தைப் பெறுவதற்கு முயன்று, அது கிடைக்காமையால் மனம் ஏங்கித் தவித்து வருந்துகின்றவராக உருவகம்.

எட்டிப் பழத்துக்கு ஏங்குவார் தன்மை இரங்கத் தக்கது. வாழையினையும், வேம்பினையும் தேனும் கட்டியும் கலந்துண்பார் தன்மை பாராட்டத்தக்கது.

உள்ளுறை

நன்மையும் தீமையும் கலந்துள்ள இவ்வுலகில் அறிவுடையோர் தீமையை விலக்கி நன்மையைப் பொருந்தி இன்புறுவர்; அறிவிலார் நன்மையை விலக்கித் தீமையைப் பொருத்தித் துன்புறுவர் - என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

37

கடை வண்டும் பெடை வண்டும்

பெடை வண்டும் ஆண் வண்டும் பீடிகை வண்ணக்
குடை கொண்ட பாசத்துக் கோலம் உண்டானும்
கடை வண்டு தான் உண்ணும் கண் கலந்திட்ட
பெடை வண்டு தான் பெற்றது இன்பமும் ஆமே.

37

(உண்டானும் = உண்டாயினும்.)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு நந்தவனத்தில் உள்ள குளத்தில் தாமரை மலர்ந்திருந்தது. நீரில் வளரும் சிலவகைச் செடிகளும் அக்குளத்தில் இருந்தன. அவற்றில் சிறுசிறு மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. வண்டுகளில் உயர்ந்த இனமான அரசவண்டுகள் ஆணும் பெண்ணுமாகத் தாமரை மலரை ஆசனமாகவும், தாமரை இலையைக் குடையாகவும் கொண்டு தங்கியிருந்து தேனுண்டு மகிழ்ந்திருந்தன. அக்குளத்தில் வேறு வகையான சிறு வண்டுகளும் இருந்தன. அவையும் ஆணும் பெண்ணுமாகக் கண்ணில் கண்ட மலர்களில் எல்லாம் சென்று சென்று தேனுண்டு மகிழ்ந்திருந்தன.

அரசவண்டு தாமரைப் பூவில் மட்டுமே தேனுண்டு மகிழும்; பிற மலர்களை நாடா. பிற வண்டுகள் பார்த்த மலர்களில் எல்லாம் தேனுண்டு மகிழும். இவை தாழ்ந்த

இனமாதலால் அரசு வண்டுக்குரிய சிறப்பு இவ்வண்டு களுக்கு இல்லை.

புதிர்: பெடை வண்டு, ஆண் வண்டு, கடை வண்டு - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

சிவலோகம் - தடாகமாக உருவகம்.

திருவருள் - தாமரையாகிய பீடமாக உருவகம்.

திருவருளைப் பீடமாகக் கொண்டிருக்கும் சிவம் - ஆண் வண்டாக உருவகம்.

சிவத்தைச் சேரும் சுத்தான்மாக்கள் (சிவனடியார்கள்) - பெண் வண்டாக உருவகம்.

சிவத்துக்கும் உயிர்க்கும் உள்ள அத்துவிதப் பிணைப்பு - ஆண் வண்டும் பெண் வண்டும் தம்முள் கொண்ட அன்புப் பிணைப்பாக உருவகம்.

சிவானந்தம் - தேனாக உருவகம்.

உயிர் சிவத்தைக் கூடி அனுபவித்தல் - பெண் வண்டு தாமரை இலையான குடையின் நிழலில் ஆண் வண்டினைக் கூடி அனுபவித்தலாக உருவகம்.

ஒரு கால் உலக வாழ்க்கையிலும் ஒரு கால் ஆன்ம வர்க்கத்தினராகிய பிற கடவுளர்களிடத்தும் பக்தி செய்து சிறுசிறு பயன்களைப் பெற்று மகிழ்கின்ற உயிர்கள் - கடைவண்டாக உருவகம். கடைவண்டு கீழ்மைக் குணமுடைய வண்டு. இது பெத்தான் பாக்களைக் குறித்தது.

ஆன்ம வர்க்கத்தினராகிய கடவுளார்கள் - சிறு சிறு மலர்களாக உருவகம்.

கடவுள் என்ற பெயரால் சிவமும் ஏனைத் தெய்வங்களும் ஒத்தனர். சிவத்தை அடைந்து வாழும் உயிர்களும், பிற கடவுளர்களை அடைந்து வாழும் உயிர்களும் பெண்வண்டு என்பதனால் ஒத்தனர். எனினும் சிவத்தால் வரும் ஆனந்தமும் பிற கடவுளர்களால் வரும் ஆனந்தமும் ஒத்தல் இல்லை. சிவத்தால் வரும் ஆனந்தம் நிலையானது; மீண்டும் பிறவாமையைத் தருவதாகிய பேரானந்தம். பிற கடவுளர்களால் வரும் ஆனந்தம் நிலையற்றது; மீண்டும் பிறப்பைத் தருவது.

இவற்றின் வேற்றுமை உணர்ந்து, சிவத்தை அடைந்து, சிவானந்தத்தில் திளைத்தலே உயிர்கள் செய்யத்தக்கது என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

“தினைத்தனை உள்ள தோர் பூவினில் தேன் உண்ணாதே நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும் அனைத்தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன் சொரியும் குனிப்புடையானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.”

எனும் திருவாசகம் (திருக்கோத்தும்பி-3) நினையத் தக்கது.

உள்ளுறை

சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

38

காட்டுப் பசுக்களை வீட்டுப் பசுக்களாக மாற்றுதல்

கொல்லையில் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவன்
எல்லை கடப்பித்து இறையடிக் கூட்டியே
வல்ல செய்தால் தன் மதிப்பின் அல்லது
கொல்லை செய் நெஞ்சம் குறியறி யாதே.

38

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு கொல்லையில் சில பசுக்கள் தம் விருப்பப்படி
மேய்ந்து திரிகின்றன. எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இன்றி
மேய்ந்து திரியும் இப்பசுக்களை எப்படித் திருத்துவது?
கொல்லையில் மேயும் நிலையை மாற்றி மேச்சல்
வெளியில் மேயும் பசுக்களாக ஆக்கி, எசமான்
விசுவாசம், கட்டுக்கடங்கி நின்றல் முதலிய தன்மை
களை வரச் செய்து, நல்ல தீவனங்களை அளித்து
வளர்த்தால், அப்பசுக்கள் வீட்டுப் பசுக்களாக மாறி
மிகுதியான அளவில் பாலைப் பொழிந்து பயன்தரும்.

புதிர்: கொல்லை, பசுக்கள், எல்லை - ஆகியன
எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர்கள் - பசுக்களாக உருவகம்.

ஐம்புலன்கள் - கொல்லையாக உருவகம்.

நெஞ்சு எனப்படும் அகக்கருவியைச் சார்ந்து ஒன்றி நின்று நுகர்ந்து வரும் உயிர்கள் - கொல்லையில் விருப்பம் போல மேயும் பசுக்களாக உருவகம்.

திருவருள் உடனாக இருந்து உயிரின் சுட்டறிவின் எல்லையைக் கடக்கச் செய்து தம்மையும் தலைவனையும் உணரச் செய்தல் - மேய்ப்பவன் பசுக்களைக் கொல்லையிலிருந்து வெளியேற்றி மேய்ச்சல் நிலங்களில் மேயவிட்டு, கட்டுக்கடங்கி நிற்கச் செய்து நல்ல தீவனங்களைக் கொடுத்து வளர்த்தலாக உருவகம்.

தம்மையும் தலைவனையும் உணர்ந்த உயிர் தலைவனது பேரின்ப சத்தி எனப்படும் திருவடியை அடைதல் - வீட்டுப்பசுக்களாக மாறிய காட்டுப் பசுக்கள் மிகுந்த அளவில் பாலைச் சொரிந்து பயன் தருவதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

மனம் போனபடி சென்று விடய போகங்களை அனுபவித்துத் திரியும் உயிர்கள் மெய்ந்நூற் கேள்வியால் உணர்ந்தாலன்றி தம்மையும், தலைவனையும், வாழ்க்கையின் குறிக்கோளையும் உணர மாட்டா என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

39

தாமரையும் குவளையும்

தட்டத்து நீரில் தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீரில் குவளை பூத்தது
விட்டத்தின் உள்ளே விளங்க வல்லார்கட்குக்
குட்டத்தில் இட்டதோர் கொம்மட்டியாமே.

39

வெளிப்படைப் பொருள்

இரு நீர் நிலைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று ஆழமின்றி அகலமாக உள்ளது; மற்றொன்று அகலமின்றி ஆழமாக உள்ளது. ஆழமில்லாத நீர்நிலையில் தாமரை மலர்ந்தது. ஆழமான நீர்நிலையில் குவளை மலர்ந்தது. இவ்விரு நீர் நிலைகளின் குறுக்காக அருகேயுள்ள மரத்தின் கிளையொன்று விட்டம் போல் இருந்தது. அந்த விட்டத்தில் அமர்ந்து அவ்விரு நீர் நிலைகளையும் அவற்றில் மலர்ந்திருந்த பூக்களையும் ஆராய்ந்து விளங்கிக் கொள்ள வல்லவர்களுக்கு ஆழமான நீர்நிலையில் உள்ள குவளை கொம்மட்டிக்காய் போல பயன்படுத்தத் தகாதது ஆகும்.

புதிர்: தட்டம், குட்டம், விட்டம், கொம்மட்டி, தாமரை, குவளை - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

துவாதசாந்தத்துக்கு மேல் உள்ள சிவலோகம் - ஆழமில்லாமல் அகன்றிருக்கும் நீர் நிலையாக உருவகம்.

சிவலோகத்தில் சத்தியுடன் கூடிய சிவம் எழுந்தருளியிருத்தல் - ஆழமற்ற நீர்நிலையில் மலர்ந்துள்ள தாமரையாக உருவகம். இது பிரம்மரத்திரத்தில் உள்ள ஆயிரம் இதழ்களையுடைய பெரிய தாமரையைக் குறித்தது.

மூலாதாரத்தில் மலர்ந்திருக்கும் நான்கு இதழ்த்தாமரை - ஆழமான நீர் நிலையில் மலர்ந்திருக்கும் குவளையாக உருவகம்.

மூலாதாரத்தில் இருந்து தோன்றி பிரம்மரந்திரம் அளவு செல்லும் சுழுமுனை நாடி - விட்டமாக உருவகம்.

சுழுமுனை நாடி வழியாக பிரம்மரந்திரம் வரை செல்லும் வழியில் உள்ள ஆதாரங்களும், அவற்றில் மலர்ந்திருக்கும் தாமரைகளும் அவற்றில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திகளையும் வழிபட்டுச் செல்லுதல் - அவற்றை ஆராய்ந்து விளங்கிக் கொள்வதாக உருவகம். இது ஆதார யோகத்தைக் குறித்தது.

ஆதாரயோகம் பயின்றார் 'விளங்க வல்லார்' எனப்பட்டனர்.

மீண்டும் மூலாதாரத்துக்கு இறங்காமல் பிரம்மரந்தரத்துக்கு மேலே உள்ள துவாதசாந்தத் தலத்தில் சத்தியுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவத்தைத் தரிசித்து

நிற்றல் மூலாதாரத்துக்கு மேல் உள்ள மலர்கள் முதலியன கொம்மட்டிக் காய்களைப் போல் கழிக்கப் படுவதாக உருவகம்.

கொம்மட்டிக்காய் - சாதனை நெறியில் நிற்பவர்கள். உணவாகக் கொள்ளத் தகாத பொருள் என விலக்கப்படுவது.

மூலாதாரத்தில் உள்ள தாமரை - குட்டத்தில் இட்டது - தள்ளப்படும்.

பிரம்மரந்திரத்தில் உள்ள தாமரை - தட்டத்தில் இட்டது - கொள்ளப்படும்.

உள்ளுறை

ஆதாரயோகம் மேற்கொள்பவர் மூலாதாரத்துடன் நின்று விடாமல் மேல் மேல் உள்ள ஆதாரங்களைத் தரிசித்து, பிரம்மரந்திரம் வரை சென்று அங்குள்ள ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையில் இருக்கும் சதாசிவ மூர்த்தியைத் தரிசித்து, அதன் மேலே துவாதசாந்தம் வரை சென்று, அங்கு சத்தியுடன் கூடிய சிவத்தைத் தரிசித்து நிட்டைகூடி நிற்க வேண்டுமேயன்றிக் கீழிறங்குதல் தக்கதன்று என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

“ஆய மலரின் அணிமலர் மேலது
ஆய இதழும் பதினாறும் அங்குள்
தூய அறிவு சிவானந்தமாகிப்போய்
மேய அறிவால் விளைந்தது தானே.”

(திருமந்திரம் - ஏழாம் தந்திரம் - ஆறாதாரம்-8)

எனும் திருமந்திரப் பாடல் நினையத் தக்கது.

ஆறு பறவைகளும் நூறு பறவைகளும்

ஆறு பறவைகள் ஐந்தகத்து உள்ளன
நூறு பறவை நுனிக் கொம்பின் மேலன
ஏறு பெரும்பதி ஏழும் கடந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனை புகலாமே.

40

வெளிப்படைப் பொருள்

ஐந்து பொருட்களால் ஆகிய வீடு ஒன்று உள்ளது. அந்த வீட்டில் ஒரு கொம்பு உள்ளது. கொம்பின் அடிப்பகுதியில் ஆறு பறவைகளும் நுனிப்பகுதியில் நூறு பறவைகளும் உள்ளன. அந்த வீடு தங்கியிருப்பனுக்கு உரியதன்று. சில காலம் அதில் தங்கியிருப்பவன் தனக்குரிய வீட்டிற்குச் சென்று நிலையாகத் தங்கி இருக்க வேண்டின், பல ஊர்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு சென்றால், அவ்வீட்டை அடைந்து, அதிலேயே நிலைத்து வாழலாம்.

புதிர்: ஐந்தகம், ஆறு பறவை, நூறு பறவை, கொம்பு, மனை - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் தங்கியிருக்கும் ஐம்பூதங்களால் ஆகிய பருவுடல் - ஐந்தகம் (ஐந்தினாலாகிய வீடு) என உருவகம்.

பருவுடம்பினுள் இருக்கும் ஐந்து தன்மாத்திரைகளால் ஆன நுண்ணுடல் - மலர்க்கொம்பாக உருவகம். மலர்க்கொம்பு அந்தக்கரணங்களைக் குறித்தது.

நுண்ணுடலில் உள்ள மனம் - மலர்க்கொம்பின் அடிப்பகுதியாக உருவகம்.

மனதில் நிகழும் அறுவகைக் குற்றங்கள் (காமம் முதலியன) அடிப்பகுதியில் உள்ள ஆறு பறவைகளாக உருவகம்.

நுண்ணுடலில் உள்ள புத்தி தத்துவம் - மலர்க்கொம்பின் நுனிப் பகுதியாக உருவகம்.

புத்தி தத்துவத்தில் நிகழும் குணபாவகங்கள் - நுனிப்பகுதியில் வாழும் நூறு பறவைகளாக உருவகம். நூறு என்பது எண்ணற்றன எனும் பொருளில் வந்தது. குணபாவகங்கள் - தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசவரியம், அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைசுவரியம் ஆகிய எட்டின் பாவகங்கள் 436 என விரியும்.

இவை பற்றிய விவரங்களை சிவஞான மாபாடியம் நூலில் (நூற்பா 2, அதிகரணம் 2 - புத்திகுணபாவகங்கள் காண்க.)

மூலாதாரம் முதல் பிரம்மரந்திரம் வரை உள்ள ஏழு ஆதாரங்கள் - ஒவ்வொன்றாகக் கடந்து முன்னேறிச் செல்லும் வழியில் உள்ள ஏழு பெரிய ஊர்களாக உருவகம்.

ஏழாதாரங்களையும் கடந்து துவாதசாந்தத்தில்

சென்று, சிவத்தின் திருவடியை அடைந்து அங்கு நிலையாக இருத்தல் - ஏழு ஊர்களையும் கடந்து சென்று தனக்குரிய வீட்டில் புகுந்து இன்புற்றிருத்தலாக உருவகம்.

அடிக்கடி மாறிமாறிப் பிறவிதோறும் உயிர் பெறும் பருவுடல் ஐந்தகம் எனப்பட்டது. இது மாறக்கூடியது. உயிர் ஒரு பருவுடலை விட்டு மற்றொரு பருவுடலுக்குச் செல்லும்போது நுண்ணுடலோடேயே செல்லும். திருவடியைச் சேரும்போது உயிர் நுண்ணுடல், பரஉடல் ஆகியவற்றை விட்டுச் செல்லும். திருவடி அடைந்த உயிர் வேறு உடம்பு எடுத்துப் பிறக்க வேண்டியதில்லை. எனவே திருவடி அடைதல் மாறுதலின்றி 'மனைபுகல்' எனப்பட்டது.

உள்ளுறை

ஆதார, நிராதார யோகங்களில் நிற்பின் காமம் முதலிய அகப்பகையும், புத்திகுண பாவங்களும் நீங்கிச் சிவத்தைத் தலைப்படுதல் கூடும் - என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

“புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு”

- எனும் திருக்குறளும் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

41

தெளிநீர் வேண்டிக் கிணறு தோண்டுதல்

கொட்டனம் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவி வந்து ஊறிடும்
கட்டனம் செய்து கயிற்றால் தொழுமி உள்
ஒட்டனம் செய் தெளி யாவர்க்கும் ஆமே.

41

(கொட்டனம் = கொட்டுதல், வட்டனம் = வட்டம்,
கட்டனம் = கட்டுதல், தொழுமி = வளைவு, ஒட்டனம்
= ஒட்டுதல், தெளி = தெளிந்த நீர்.)

வேளிப்படைப் பொருள்

ஒருவன் குளிப்பதற்காக மணலைத் தோண்டி ஒரு
கிணறு அமைக்க முயன்றான். வட்ட வடிவில்
தோண்டும்போது பக்கவாட்டில் மணலுடன் கலந்த நீர்
ஊறி வந்து கிணறு தோண்டும் வேலைக்கு இடையூறு
செய்தது. பலகைக் கற்களால் கட்டடம் செய்து,
அதைக் கயிற்றால் பிணித்துக் கட்டிப் பக்கவாட்டில்
ஒட்டி நிற்குமாறு செய்தான். அதனால் மணல் சரிந்து
விழாமல் தடுக்கப்பட்டது. கிணற்றை ஆழமாகத்
தோண்ட முடிந்தது. கிணற்றின் அடிப்பாகத்தில்
தெளிந்த நீர் ஊறியது. அந்நீர் அவனுக்கு மட்டுமன்றி
எல்லோருக்கும் பயன்படுவதாயிற்று.

புதிர்: கூவல், கட்டனம், கயிறு, ஒட்டனம், தெளிநீர் -
ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

உயிர் சிவானந்தத்தில் மூழ்குவதற்காக மல மாயை கன்மங்களை வேருடன் அகழ்ந்து எறிதல் - குளிக்க நீர் வேண்டும் ஒருவன் கிணறு தோண்டுவதாக உருவகம்.

மலமாயைகளை அகழ்ந்தெறியும் முயற்சியில் மேலும் மேலும் கன்மமும், அது காரணமாக மாயையும் தொடர்ந்து வருதலும், அதனுடன் ஆணவ மலமும் கலந்து நின்றலும் - கிணறு தோண்டும்போது பக்கங்களில் இருந்து மணல் நீருடன் கலந்து ஊற்றெடுத்து வருவதாக உருவகம்.

(ஆணவம் மணலாகவும், மாயை கன்மங்கள் நீராகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.)

இது வட்டனப் பூமி மருவி வந்து ஊறிடும் எனப்பட்டது. (பூமி = மணல்). மணல் நீருடன் சரிவதால் கிணற்றை ஆழப்படுத்த முடியவில்லை.

குரு உபதேசித்த வழியில் நின்றல், இறைவனிடத்தும் அடியாரிடத்தும் பக்தி செய்தல் ஆகிய ஞான சாதனங்களை மேற்கொள்வது - பலகைக் கற்களால் கட்டடம் செய்து, கயிற்றால் பிணித்து உட்பக்க வளைவில் ஒட்டிவைப்பதாக உருவகம். இதனால் மணல் நீருடன் சரிந்து விழுவது தடுக்கப்பட்டுக் கிணற்றினை ஆழப்படுத்த இயலும்.

ஞான சாதனைகளால் மலமாயை கன்மங்கள் நீங்கித் தூயதாகிய உயிரிடத்து சிவானந்தம் பெருக்கெடுத்தல் - கட்டடம் செய்து உள் ஒட்டனம் செய்யப்பட்ட

கிணற்றின் அடிப்பாகத்தில் தெளிந்த நீர் ஊறுவதாக உருவகம்.

கிணறு தோண்டுதலின் நோக்கம் தெளிந்த நீர் பெறுவது. ஞான சாதனைகள் மேற்கொள்வதன் நோக்கம் சிவானந்தம் பெறுவது.

சிவானந்தம் சாதகனால் அனுபவிக்கப்படுவ தோடன்றிப் பிறரும் அவனைப் பின்பற்றி அவ்வானந்தத்தைப் பெறத் தூண்டுவது - கிணற்றின் தெளிந்த நீர் தோண்டியவனுக்கு மட்டும் அல்லாமல் அனைவர்க்கும் பயன்படுவதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

சிவானுபவத்தைப் பெறுதற்காக மலமாயை கன்மங் களைக் களைய முற்படும்போது, அப்பாசங்களால் - வாசனைகளால் - தாக்கப்படுதலும் நேரும். குரு உபதேசித்த நெறியில் நின்றல், சிவவழிபாடு செய்தல், திருவைந்தெழுந்து செபித்தல், ஆலய வழிபாடு, அடியார் கூட்டம் ஆகிய பாதுகாப்புகளைச் செய்து கொண்டால் பாசவாசனை தாக்காது ஒழியும்; சிவானந்தம் கிட்டும்; அது மேன்மேலும் பெருகும் - என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

42

உலகும் உடலும் திருக்கோயில்களாகும்

ஏழு வளைகடல் எட்டுக்குலவரை
ஆழும் விசம்பினில் அங்கி மழைவளி
தாழும் இருநிலம் தன்மையது கண்டு
வாழ நினைக்கின் அது ஆலயம் ஆமே.

42

வெளிப்படைப் பொருள்

அண்டத்தில் ஏழு தீவுகள் உள்ளன. அவற்றை வளைத்து ஏழு கடல்கள் உள்ளன; சுற்றிலும் எட்டு மலைகளும் உள்ளன. இவைகளிடையே வெளி, வளி, தீ, நீர், நிலம் எனும் ஐம்பூதங்கள் இருக்கின்றன. ஆராய்ந்தால் இறைவன் கோயில்களாக இவை அமைந்திருத்தல் புலனாகும்.

புதிர்: ஏழுகடல், எட்டு மலை, ஆலயம், வாழ நினைத்தல் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

அண்டத்தின் உலகங்கள் ஏழையும் தனித்தனியே வளைத்து நிற்கும் ஏழு கடல்கள், ஏழு உலகங்களின் நிலப்பரப்புகளை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஓங்கி உயர்ந்த எட்டு மலைகள் உள்ளன. இவற்றின் இடையே வெளி, வளி, தீ, நீர், மண் ஆகிய ஐம்பூதங்களும் உள்ளன.

அண்டத்தில் உள்ளது போலவே பிண்டத்திலும் உள்ளன. அண்டத்தையும் (உலகத்தையும்) பிண்டத்தையும் (உடலையும்) அருளால் பொருளாய்வின் வழிக் காணுதல் வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியால் ஐம்பூதச் சேர்க்கையால் ஆகிய உலகமும், உடலும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்களாக அமைந்திருத்தல் புலனாகும். சிவத்தை உயிர் அடைவதற்கு உலகமும், உடலும் துணைக் கருவிகள் என்பதும் தெளிவாகும். அதனால் உலகையும் உடலையும் முறைப்படி ஓம்ப வேண்டும் எனும் எண்ணம் எழும். அந்த எண்ணமே வாழ நினைக்கின்ற வழி என்பதும் தெளிவாகும்.

உள்ளுறை

உலகையும் உடலையும் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்களாக உணர்ந்து அகத்தும் புறத்தும் இறைவனை வழிபட்டு உயிர் நலம் பெற வேண்டும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

43

திருவருளால் உயிர் பெருநெறியில் செல்லும்

ஆலிங்கனம் செய்து அகஞ்சுடர் சூலத்துச்
சால் இங்கு அமைத்துத் தலைமை தவிர்த்தனர்
கோல் இங்கு அமைத்தபின் கூபப் பறவைகள்
மால் இங்ஙன் வைத்து அது முன்பின் வழியே.

43

(கூபம் = கூவல் = கிணறு. மால் = மயக்கம்.)

வெளிப்படைப் பொருள்

பெருங்காதலுடன் ஆணும் பெண்ணும் கலந்து
மகிழ்ந்தனர்; அகம் குடு உண்டாக மருவினர். அதனால்
கரு உண்டாயிற்று. கரு உடலோடு உலகில்
தோன்றும்படி செய்து, அக்குழந்தையைத் தாய்
தந்தையரிடம் ஒப்படைத்தான் இறைவன். அவர்கள்
இல்லற வாழ்க்கையை முறையாகச் செய்தனர்.

உடம்பில் உள்ள பொறிகள் உயிரை மயக்கி,
அவ்வுயிர் முற்பிறப்பில் செய்த வினைக்கீடாக
நெறியல்லா நெறியில் உயிரைச் செலுத்தும். அதனால்
முன்பின் வழிகளாகிய பிறப்பு இறப்புகளில் உயிர்
செல்லும்.

அங்ஙனம் நேரின் திருவருளால் அவ்வுயிர்
பொறிகளின் பின் செல்லாது நெறிமுறையே சென்று
நிலைபெறும்.

புதிர்: இப்பாடலில் புதிர் ஏதும் இல்லை. வெளிப் படையாகவே எல்லாம் சொல்லப்பட்டுள்ளன. உடம்பு கிணறு எனவும் பொறிகள் பறவைகள் எனவும் சுட்டப்பட்டுள்ளது மட்டுமே மறைபொருள் எனலாம்.

உள்ளுறை

பிறப்பின் இயல்பை நன்குணர்ந்து, அவற்றைக் கடக்க முயலுதல் வேண்டும் என்பதும், அங்ஙனம் முயலுதல் தவத்தினர்க்கே கூடுவது என்பதும் உணர்த்தப்பட்டன.

44

ஆணவம் கெட மிக வலிய கருவி திருவருளே

கொட்டுக் குந்தாலி இரண்டே இரண்டுக்கும்
கொட்டுக் குந்தாலிக்கும் பாரை வலிது என்பர்
கொட்டுக் குந்தாலிக்கும் பாரைக்கும் மூன்றுக்கும்
இட்டம் வலிதென்பர் ஈசன் அருளே.

44

(கொட்டு = மண்வெட்டி, குந்தாலி = கோடரி, பாரை
= கடப்பாரை, இட்டம் = விருப்பம்.)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஆழமாக வேர்விட்டு எழுந்து மேலே உயர்ந்து
கிளை பரப்பித் தழைத்து வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு
கொடிய நச்சுமரத்தை ஒருவன் அடிவேரோடு
களைந்தெறிய விரும்பினான். மண்வெட்டி, கோடரி,
கடப்பாரை என்னும் மூன்று கருவிகள் அவனிடம்
இருந்தன. முதலிரண்டு கருவிகளையும் பயன்படுத்து
வது எளிதாக இருந்தது.

ஆனால், அவற்றால் மட்டும் அந்த மரத்தைக்
களைந்தெறிவது எளிதாக இல்லை. கடப்பாரை சற்று
வலியதாயினும், அதைப் பயன்படுத்துவது எளிதாக
இல்லை. இம்மூன்று கருவிகளைக் காட்டிலும்
இறைவனுடைய விருப்பம் என்னும் திருவருள் மிக
வலியது ஆகும்.

புதிர்: கொட்டு, குந்தாலி, பாரை, இட்டம் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடலில் உயிரை - அநாதியே பற்றி நிற்கும் ஆணவமல நீக்கத்திற்குரிய நான்கு கருவிகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. உயிரின் அறிவில் கலந்து, அதனை மறைத்தும் மேற்கதிக்குச் செல்லவிடாமல் கீழ்க்கதியில் செல்லுமாறு திரிவுபடுத்தியும் நிற்கும் ஆணவ மல சத்தி - நச்சுமரமாக உருவகம்.

ஆணவ மலத்தைக் களைவதற்கு யோகமார்க்கம் கருவியாக உருவகம்.

இடகலை நாடி வழியாகச் சுவாசத்தைச் செலுத்து தல் = மண்வெட்டி எனும் கருவியைப் பயன்படுத்துவதாக உருவகம்.

பிங்கலை நாடி வழியாகச் சுவாசத்தைச் செலுத்துதல் - கோடரி எனும் கருவியைப் பயன்படுத்துவதாக உருவகம்.

மண்வெட்டியானது அடிமரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் மண்ணைப் பெயர்தெடுப்பதற்குப் பயன்படும். கோடரி அடிமரத்தையும் பக்கவாட்டில் ஓடும் வேர்களையும் வெட்டுவதற்குப் பயன்படும். ஆனால், இவ்விரு கருவிகளும் அடிவேர் வரை ஆழமாகத் தோண்டுவதற்குப் பயன்படா.

சுழுமுனை நாடி வழியாகச் சுவாசத்தைச் செலுத்து தல் - கடப்பாரை எனும் கருவியைப் பயன்படுத்துவதாக

உருவகம். கடப்பாரை அடிவேரைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைத் தோண்டி, அடிவேரை அசைத்துக் களைந்து எறிவதற்குப் பயன்படும். எனவே மண் வெட்டி, கோடரி ஆகியவைக் காட்டிலும் கடப்பாரை வலியது எனப்பட்டது.

இடகலை, பிங்கலை நாடிகள் வழி சுவாசத்தைச் செலுத்துதல் எனிய முயற்சியாகவும். சுழுமுனை நாடி வழி சுவாசத்தைச் செலுத்துதல் அரிய முயற்சியாகவும் காட்டப்படுகின்றன.

யோக நெறியின் மூன்று முயற்சிகளைவிட, ஆணவ மலத்தினை வேருடன் களைத்தெறிய இறைவன் திருவருளே மிக வலிய கருவி எனத் திருவருள் நெறியில் நிறகும் மேலோர் சொல்வர்.

ஆணவமலம்

இறைவன் தான் வேண்டியவாறு உயிர்களை ஆணவமலத்தில் சுட்டுப்படுத்துவதில்லை. அதனைக் களைந்து எறிதற்பொருட்டு மாயை கன்மங்களைக் கூட்டுவதே அவனுடைய திருவருள். அதன்பின் உயிர்கள் செய்து கொள்ளும் கன்மத்துக்கேற்ப அவன் அவற்றை ஆணவ மலத்தைக் களைந்தெறிவதற்குரிய முயற்சியில் செலுத்துகின்றான். ஆதலின் இறைவனைப் பக்தியுடன் வழிபட்டு, அவனருளைப் பெற்று, அதன் துணையால் ஆணவமல சத்தியை வாசனையுமின்றி நீக்கிக் கொள்ளுதல் இயலும்.

உள்ளுறை

ஆவண மல சத்தியை வாசனையுமின்றிக் களைய வாசியோகத்தைவிடப் பக்தி வலிய கருவி என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

“அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்தெடுக்கும் தொழும்பர்” என்னும் குமரகுருபர சுவாமிகள் வாக்கு (மீனாட்சி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ் - வருகைப்பருவம் -9) ஆணவமல சத்தியை வேருடன் (வாசனையும் இல்லாத படி) களைந்து எறிய வேண்டும் என்று காட்டுகிறது.

45

கயல் காண்பாரும் முயல் பிடிப்பாரும்

கயல் ஒன்று கண்டவர் கண்டே இருப்பர்
முயல் ஒன்று கண்டவர் மூவரும் உய்வர்
பறை ஒன்று பூசல் பிடிப்பான் ஒருவன்

மறை ஒன்று கண்டது உருவம் பொன் ஆமே.

45

வெளிப்படைப் பொருள்

சிலர் குளக்கரையில் அமர்ந்து குளத்தில் துள்ளி விளையாடும் மீன்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து, அம்மகிழ்ச்சியிலேயே பொழுதுபோக்கி நிற்பர். இம்மகிழ்ச்சியால் வேறு பெரும் பயன் ஏதுமில்லை. சிலர் தரையில் அமர்ந்து அங்கே ஓடி விளையாடும் முயலைக் கண்டு அதனைப் பிடிக்க முயல்வர். அம்முயலோ ஒரு புதரில் ஓடி மறையும். முயலைத் தொடர்ந்து அப்புதரில் மறைந்து கிடக்கும் பொருளைப் பெற்றுப் பயனடைவர். மறைவில் கண்ட பொருள் பொன் எனப்படும். வேறு சிலர் வாய்ப்பறை அறைந்து ஆரவாரம் செய்து ஒரு பயனும் அடைவதில்லை.

புதிர்: கயல், முயல், மூவர், மறை, பொன் - ஆகியன குறிப்பன யாவை?

மறைபொருள்

உலகியல் நெறி - குளமாக உருவகம்.

உலகியல் நெறியில் காணப்படும் ஐம்புல விடயங்கள் - குளத்தில் வாழும் மீன்களாக உருவகம்.

உலகியல் விடய இன்பங்களில் அழுந்தி உறுதிப் பயன் ஏதும் பெறாது கழிபவர்கள் - கயல் களைக் கண்டுகொண்டே இருப்பதாக உருவகம்.

சரியை, கிரியை, யோக நெறிகளை அறிந்த மூவகையினர் - முயல் கண்டவராக உருவகம்.

அந்நெறிகளில் முயல்பவர் - முயலைத் தொடர்ந்து ஓடுபவராக உருவகம்.

அந்நெறிகள் அவர்களை ஞானத்தில் கொண்டு செலுத்துதல் - முயல் ஓடிச் சென்று புதரில் மறைவதாக உருவகம்.

ஞானத்தால் அவர்கள் அடையும் சிவம் - புதரில் காணப்பட்ட பொன் என்னும் பொருளாக உருவகம்.

மூவகை நெறிகளில் முயலாது வீண் பேச்சுப் பேசித் திரிந்து தாங்களும் உறுதிப் பொருளைத் தேடி அடைபவராகத் தங்களைக் கூறிக் கொள்வது - பறை அறைவது போன்ற வெறும் ஆரவாரப் பேச்சாக உருவகம்.

உள்ளுறை

உலக நெறியில் நிற்பார் உலக இன்பத்தைப் பெறுகின்றனர். தவ நெறியில் நிற்பார் வீட்டின்பம் பெறுகின்றனர். யாதொரு நெறியிலும் நில்லாது வாய்ப்பறை சாற்றுவார் யாதும் பெறுவதில்லை!

வாய்ப்பறை சாற்றுவாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

46

கோரையும், ஆரையும், நாரையும்

கோரை எழுந்து கிடந்த குளத்தினில்
ஆரை படர்ந்து தொடர்ந்து கிடந்தது
நாரை படிகின்றாற்போல் நல்ல நாதனார்
பாரை கிடக்கப் படிகின்ற வாறே.

46

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு குளத்தில் கோரைப்புல் உயரமாய் வளர்ந்து இருந்தது; ஆரைக் கொடியும் படர்ந்து கிடந்தது. அக்குளத்துக்கு உரியவன் நாரை எனும் நீர்ப்பறவை போல முழுக நினைத்தான். அவன் எவ்வாறு முழுகுவான்? கோரையினையும் ஆரையினையும் விலக்கியே முழுகுவான்.

புதிர்: கோரை, ஆரை, நாரை பாரை - என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - குளமாக உருவகம்.

உயிர் அறிவு - குளத்து நீராக உருவகம்.

உயிர் அறிவில் வலிமையாகக் கலந்துள்ள ஆணவமலம் - கோரைப் புல்லாக உருவகம்.

ஆணவ மலத்துடன் கலந்திருக்கும் மாயை கன்மங்கள் - ஆரைக் கொடியாக உருவகம்.

உயிரை உடைமையாகக் கொண்ட இறைவன் - குளத்திற்கு உரியவனாக உருவகம்.

இறைவன் உயிர் அறிவில் முழுதுமாக விளங்கித் தோன்றுதல் - குளத்திற்குரியவன் குளத்தின் அடிப்பாகம் வரையிலும் சென்று முழுகுவதாக உருவகம்.

உயிர், மாயை கன்மங்களுக்கிடையே இருந்து கொண்டு சிறுசிறு விடய இன்பங்களை அனுபவித்தல் கோரை, ஆரை ஆகியவற்றின் இடையே புகுந்து நாரை நீரில் மூழ்கி மீன் முதலிய சிறுசிறு உயிர்களை உணவாகப் பெற்று மகிழ்தலாக உருவகம்.

மலமாயை கன்மங்கள் மிக்கு நிற்கும் உடம்பில் உயிர் விடயானந்தத்தை அனுபவிக்கும் - மலமாயை கன்மங்கள் அகன்ற சுத்த தேகத்தில் உயிர் சிவானந்தத்தை அனுபவிக்கும்.

உள்ளுறை

வலிய மூலமலமாகிய ஆணவ பந்தமும், ஆகந்துக மலங்களாகிய மாயாகன்ம பந்தங்களும் உள்ள வரையில் சிவ விளக்கம் ஆன்ம அறிவில் முழுமையாக உண்டாதல் இயலாது என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

47

காட்டுக்கு வழியும் வீட்டுக்கு வழியும்

கொல்லை முக்காதமும் காடு அரைக்காதமும்
எல்லை மயங்கிக் கிடந்த இருநெறி
எல்லை மயங்காது இயங்க வல்லார்க்கு
ஒல்லை கடந்து சென்று ஊர் புகலாமே.

47

(கொல்லை = சிறுதானியங்கள் விளையும் முல்லை நிலம். காடு = பெரு மரக்காடு நிறைந்த குறிஞ்சி நிலம். ஊர் = மக்கள் பலர் கூடி மகிழ்ந்து வாழும் பகுதி - மருதநிலம்.)

வேளிப்படைப் பொருள்

மருதவளம் நிறைந்த ஒரு பேருருக்குச் செல்ல ஒருவன் விரும்பினான். அவ்வூர் நீண்ட வழியைக் கடந்து சென்று அடைய வேண்டியதாக இருந்தது. அவ்வழியில் மூன்று காத தூரத்தில் ஒரு கொல்லையும், அரைக் காத தூரத்தில் ஒரு காடும் இருந்தன. பேருருக்குச் செல்ல விரும்புவன் கொல்லையையோ, காட்டையோ அடைய விரும்பாமல் நீண்டு கிடக்கும் வழியாகச் சென்றால்தான் மருதவளம் மிக்க ஊரை அடையலாம்.

புதிர்: கொல்லை, காடு, ஊர், இருநெறி - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

சிவலோகம் - வளமான ஊர் என உருவகம்.

சிவலோகத்தைச் சென்றடைவதற்கான ஞானநெறி - பெருநெறியாக உருவகம்.

பதமுத்திகள் - கொல்லையாக (முல்லை நிலமாக) உருவகம்.

பதமுத்திகட்கு இட்டுச் செல்லும் சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய மூன்று வழிகள் - மூன்று காத அளவுள்ள வழியாக உருவகம்.

மூவகை நெறியில் நின்றல் (தவநெறியில் நின்றல்) அருமை நோக்கி முக்காதம் எனப்பட்டது.

நரகம், சுவர்க்கம் - காடாக (குறிஞ்சி நிலம்) உருவகம்.

நல்வினை, தீவினை விளைவாக நரகத்திற்கோ, சுவர்க்கத்திற்கோ இட்டுச்செல்லும் நெறி - அரைக்காத அளவுள்ள நெறியாக உருவகம். தீவினைகளும், தீவினைகளோடு கலந்து நல்வினைகளும் செய்வதால் நரகமோ, சுவர்க்கமோ எய்துதல் எளிதாகலின், அவ்விடங்கட்குச் செலுத்தும் நெறி எளிமை நோக்கி அரைக் காதம் எனப்பட்டது.

பதமுத்திகளை அடையச் செய்யும் தவநெறியும், சுவர்க்க நரகங்கட்கு இட்டுச் செல்லும் வினைநெறியும் தனித்தனியாக இல்லாமல் சிவலோகத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் ஞான நெறியில் கலந்து கிடந்தமை - முக்காத அளவுள்ள நெறியும், அரைக் காத அளவுள்ள நெறியும் தனித்தனியே இல்லாமல் பேருருக்குச் செல்லும்

பெருநெறியிலேயே ஒன்றோடொன்று கலந்து
கிடப்பதாக உருவகம்.

இந்நெறிகளின் எல்லைகளை மயங்கி உணராமல்
தெளியக் கண்டு ஞான நெறியில் நடக்கவல்லார்கள்
விரைவில் சிவலோகம் அடைதல் - கொல்லைக்குச்
செலுத்தும் முக்காத நெறியும், காட்டுக்குச் செலுத்தும்
அரைக் காத நெறியும் பேருருக்குச் செலுத்தும்
பெருநெறியும் ஒன்றோடொன்று கலந்து கிடப்பதை
உணர்ந்து அவற்றில் செல்லாமல் பெருநெறியில்
சென்று பேரூர் அடைதலாக உருவகம்.

அறநூல்களைக் கற்றால் பாவ புண்ணியங்கள்
விளங்கும். மெய்ந்நூல்கள் கற்றுத் தெளிந்தால் தவநெறி
தெளிவர்.

பாவபுண்ணியங்களைச் செய்து நரகத்திற்கும்
சுவர்க்கத்திற்கும் சென்று, மீண்டும் பிறவியில் வந்து
புகாமல், சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்து
பதமுத்திகளும், அதன் மேல் ஞான நெறியில் சென்று
வீடுபேற்றினையும் பெறுவதற்கு முயல வேண்டும்
என்பது கருத்து.

உள்ளுறை

உலகர் அவநெறி சென்று பிறவியை அடைய,
பெரியோர் தவநெறி சென்று வீடு பெறுதல்
உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

48

பொழியத் தவறாத மேகம் இறைவன்

உழவு ஒன்றுவித்து ஒருங்கிய காலத்து
எழும் மழை பெய்யாது இருநிலம் செவ்வி
தழுவி வினை சென்று தான் பயவாது
வழுவாது போவன் வளர்ச்சடையானே.

48

(செவ்வி = பக்குவம். மழை = சிவனது அருள்.)

வெளிப்படைப் பொருள்

உழவுத் தொழில் செம்மையாக நடந்து
உழவனுக்குப் பயன் தரவேண்டும் எனில், உரிய
காலத்தில் மழை பெய்ய வேண்டும். மழை இன்றேல்
உழவுக்குரிய கருவிகளும், விதைகளும் இருந்தாலும்
நிலம் பயன் தராது. மேகம் ஒரு காலத்தில் மழை
பெய்யாது போகலாம். சிவனது திருவருளாகிய மேகம்
எக்காலத்தும் மழை பெய்தலில் தவறாது.

புதிர்: உழவு, வித்து, மழை - ஆகியன எவற்றைக்
குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - உழவனாக உருவகம்.

உயிர்க்குக் கூட்டப்பட்டுள்ள தத்துவக் கருவிகள் -
உழவுத் தொழிற் கருவிகளாக உருவகம்.

சஞ்சித கன்மம் - விதைகளாக உருவகம்.

பிராரத்த கன்மத்தை அனுபவிப்பதற்கு உயிர் செய்யும் முயற்சி - உழவுத் தொழிலாக உருவகம்.

வினைப்பயன் விளைவதற்கும், வினைப்பயனை அனுபவித்தற்கும், புதிய வினைகள் உருவாவதற்கும் உதவி செய்வது திரோதான சத்தி. இங்கு நிகழ்வது உலகியல் தொழிலாகவே அமையும்; விளைவது வினைப்போகம் எனப்படும்.

உயிர் பசு புண்ணியம். பதி புண்ணியங்களைச் செய்வதால் இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் என்பன நிகழும். அதனால் திருவருள் குருவடிவில் வந்து உண்மை ஞானத்தை உபதேசிக்கும். இதனால் உயிர் சிவநெறியில் முயலும். இதனால் விளைவது சிவபோகம் எனப்படும்.

உள்ளுறை

வினைப்போகம் விளைவதற்கும், சிவபோகம் விளைதற்கும் இறைவனுடைய சத்தி திரோதான மாகவும், திருவருளாகவும் நின்று உயிர்க்கு உதவுகின்றது என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

“கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமன் நின்றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால்தான் எண்ணி வேள் மதனை ஏவ எளிவிழித்து இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்த தோரார்.”

எனும் சிவஞான சித்தியார் (சுபக்கம் - சூ1-53) பாடல் நினையத் தக்கது.

49

காட்டு வழியும் கடற்கரை வழியும்

பதுங்கினும் பாய்புலி பன்னிரு காதம்
ஒதுங்கிய தண்கடல் ஒதம் உலவ
அதுங்கிய ஆர்கலி ஆரமுது ஊறப்
பொதுங்கிய ஐவரைப் போய் வளைத்தானே.

49

வெளிப்படைப் பொருள்

புலி வந்து தாக்குமோ என்று பதுங்கிப் பதுங்கி ஒருவன் காட்டு வழியில் மெதுவே சென்றான். ஆனாலும் புலி வந்து தாக்கியதால் அவன் துன்புற்றான். மற்றொருவன் காட்டுவழியில் செல்லாமல் கடற்கரை வழியில் சென்றான். அவ்வழியில் குளிர்ந்த காற்று வீசியது. கடலில் இருந்து அமுதம் திரண்டு வந்தது. அவன் அதனை உண்ணப்புகுந்தபோது ஐந்து முரடர்கள் வந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு அமுதத்தை உண்ணவிடாமல் தடுத்தனர். ஆனால், அவனோ அந்த முரடர்களுடன் போரிட்டுத் துரத்திவிட்டு அமுதத்தை உண்டு மகிழ்ந்திருந்தான்.

புதிர்: காட்டுவழி, கடல்வழி, அமுதம், புலி, ஐவர் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

மாயா காரியமாகிய தேகத்தில் பரபரப்புடனும் அச்சத்துடனும் வாழ்தல் - காட்டு வழியே செல்வதாக உருவகம்.

பன்னிரண்டு விரற்கடை வெளியே செல்லும் பிராணவாயு - பன்னிரண்டு காதம் பாயும் ஆற்றலுடைய புலியாக உருவகம்.

உடம்பில் பற்றுக் கொண்டு அஞ்சியஞ்சி வாழ்ந்தாலும், பன்னிரண்டு விரற்கடை அளவு பிராணவாயு வெளியே செல்வதும், எட்டு விரற்கடை அளவே மீள்வதும், நான்கு விரற்கடை அளவு வீணாவதும், தொடர்ந்து நிகழ்வதால் வாழ்நாள் குறைதலும், உடம்பு பலவீனப்பட்டு நோய்க்கு இடமாகத் துன்பம் விளைதலும் - புலியால் தாக்கப்பட்டுத் துன்பம் உறுவதாக உருவகம்.

உலகப் பற்றுக்களை விட்டு, அருளில் அடங்கிப் பரபரப்பின்றி வாழ்தல் - காட்டுவழி தவிர்த்து கடற்கரை வழியில் மெதுவாக நடப்பதாக உருவகம்.

அருள்வழியில் நின்றலால் விளையும் மகிழ்ச்சியான சிவானந்த அனுபவம் - கடற்கரை வழியில் குளிர்காற்று வீசுவதாகவும், அமுதம் ஊறுவதாகவும் உருவகம்.

அருள்வழியில் நிற்கும் போதும் பழக்கம் காரணமாக சிவானந்த அனுபவத்துக்கு இடையூறு செய்யும் ஐம்புலன்கள் - குளிர்காற்றையும், அமுதத்தையும் அனுபவிக்க விடாமல் தடுக்கும் முரடர்களாக உருவகம்.

ஐம்புலன்களை வென்று சிவானந்தம் அனுபவித்தல்
- ஐந்து முரடர்களை அடக்கி மகிழ்வதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

நிலையாத பொருட்களில் பற்றுக்கொண்டு வாழ்வதால் உயிர் துன்பம் அடைகின்றது. நிலையான திருவருளைப் பற்றி நின்று வாழ்வதால் உயிர் சிவானந்தம் பெறுகின்றது. ஆனால் திருவருளில் நின்று வாழும்போதும் பழக்கம் காரணமாக ஐம்புலன்கள் சிவானந்த அனுபவத்துக்கு இடையூறு செய்கின்றன. அவற்றை வென்றால் உயிர் சிவானந்தம் அனுபவிக்கலாம் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

“தொண்டர் அஞ்சு களிறுமடக்கி”,

“மன்றுளார் அடியார்க்கு

என்றும் வழிப்பகை களிறேயன்றோ?”

- ஆகிய திருமுறைத் தொடர்கள் நினைக்கத்தக்கன.
(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், பெரியபுராணம் -
எறிபத்த நாயனார் புராணம்)

50

அறத்தால் ஆக்கமும் ஆசையால் கேடும்

தோணி ஒன்று ஏறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபம் செய்து வழங்கி வளர்மகன்
நீலிக்கு இறைக்குமேல் நெஞ்சின் நிலைதளர்ந்து
ஆலிப்பழம் போல் அளிகின்ற அப்பே.

50

(நீலி = பரத்தையர், அளிதல் = பதன் அழிதல், ஆலி = ஆலங்கட்டி மழை, அப்பு = நீர்)

வெளிப்படைப் பொருள்

வணிகன் ஒருவன் தோணியில் ஏறிச் சரக்குகளையும் உடன்கொண்டு பலமுறை கடல்வழியில் சென்று வாணிபம் செய்து பொருள் ஈட்டினான்; ஈட்டிய பொருளைத் தகுதியுடையார்க்கு வழங்கினான். அதனால் அவன் தலைநிமிர்ந்து நின்றான். ஆனால், அவனே அப்பொருளை நீலி வேடமிடும் பரத்தையர்க்குக் கொடுத்தால் அவன் மனங்கலங்கி நிலை தளர்ந்து போவான். அவன் தேடிய செல்வமும் ஆலங்கட்டி மழை போல் திரட்சி உடையதாகத் தோன்றினாலும் விரைவில் கரைந்துவிடும்.

புதிர்: தோணி, வாணிபம், வளர்மகன், நீலி, ஆலிப்பழம் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - வணிகனாக உருவகம்.

மனம் - தோணியாக உருவகம்.

பிறவி - கடலாக உருவகம்.

உயிர் மனத்தை விடயங்களில் செல்லவிடாமல், அறிவால் அறஉணர்வைப் பெருக்கி நல்வினை செய்து சுவர்க்கத்தை அடைதலும், இறையுணர்வைப் பெருக்கி தத்துவ ஞானத்தையும், சிவவழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டு சிவபோகத்தை அடைதலும் - வாணிபத்தால் ஈட்டிய பொருளைத் தகுதி உடையார்க்குக் கொடுத்து, உயர்ந்து, வளர்ந்து வாழ்வதாக உருவகம்.

உயிர் மனத்தை விடயங்களில் செலுத்தி, ஆசைகளை வளர்த்து விடய இன்பத்திலேயே அழுந்திவிடல் - வணிகத்தால் ஈட்டிய பொருளை நீலிக்கு இறைத்து விடுதலாக உருவகம்.

நீலி - திருவாலங்காட்டு வேளாளர்களை நம்பச் செய்த நீலி எனும் பேய். பிறரை நம்பச் செய்து அவர்களது பொருட்களைக் கவர்ந்து கொண்டு, வறியராய் அலையவிடும் பெண்களை - பரத்தையரை - நீலி என்பர்.

மனம் நல்லதில் நிலைத்து நிற்காமல் தீயதின்பால் செல்லுதலும் நல்லதிற்குத் திரும்புதலும் மீண்டும் தீயதில் செல்லுதலும் நெஞ்சின் நிலை தளர்வதாக (கவலை கொள்வதாக) உருவகம்.

வணிகன் ஈட்டிய பெருஞ்செல்வம் தொடக்கத்தில் திரண்ட செல்வம் போல் தோன்றினாலும், பரத்தையர்க்கு இறைப்பதால் விரைந்து தீர்ந்துவிட, அவன் வறியவனாய்ப் பிறரிடம் இரந்து நிற்கவேண்டிய நிலை - ஆலங்கட்டி மழை வலிமையுடையது போல் திரண்டு - ஒரு பழம் போல - தோன்றினாலும் சிறிது நேரத்தில் வெறும் நீராய்க் கரைந்துவிடுவதாக உருவகம்.

மனதில் கவலையை வளர்க்கும் செல்வம் நீலிக்கு இறைத்த செல்வம் எனவும் தக்கார்க்குத் தந்த செல்வம் கற்புடை மனைவிக்கு அளித்த பொருள் எனவும் காட்டப்பட்டது.

உள்ளுறை

அறிவால் அற உணர்வையும் இறையுணர்வையும் பெருக்கிக் கொள்வார் வாழ்வார் என்பதும் ஆசையைப் பெருக்கிக் கொள்வார் கெடுவர் என்பதும் உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

மூன்று காத தூர வழியில் மூன்று வாழைகள்

முக்காத ஆற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்
செக்கும் பழுத்த திரிமலம் காய்த்தன
பக்குவம் மிக்கார்பு அடங்கினார் கன்னியர்
நக்கு மலருண்டு நடுவு நின்றாரே.

51

(ஆறு = வழி, நக்கு = மகிழ்ந்து, ஆர்பு = உண்டு,
காய்த்தன = சினந்து நோக்குதல். செக்கு = செகுத்தன.
பக்குவம் மிக்கார் = பக்குவரும், பக்குவம் மிக்காரும்,
கன்னியர் = பக்குவம் இல்லாத மக்கள் எனும்
பொருளில் வந்தது)

வெளிப்படைப் பொருள்

மூன்று காத தூரம் கொண்ட ஒரு வழியில்
ஒவ்வொரு காத தூரத்துக்கு ஒவ்வொரு வாழை மரமாக
மூன்று மரங்கள் இருந்தன. அந்தவழியில் பக்குவம்
அற்ற இளைஞர்களும், பக்குவம் மிக்கவர்களும்,
முதியவர்களும் நடந்து சென்றனர். வாழைகள் பூக்கும்
பருவம், காய்க்கும் பருவம், கனியும் பருவம்
உடையனவாக இருந்தன. பக்குவம் இல்லாத
இளைஞர்கள் முதல் காத தூரத்தைக் கடக்கும்போது
வாழை பூத்திருந்ததைக் கண்டனர். அவர்கள் வாழைப்
பூவினை உண்டு அதுவே போதும் என்றிருந்து
விட்டனர். பக்குவம் மிக்கவர்கள் மேலும் நடந்தனர்.
இரண்டாவது காத தூரத்தில் இருந்த வாழை
காய்த்திருந்தது. அவர்கள் அக்காய்களை உண்டு
அதுவே போதும் என நின்று விட்டனர். முதியவர்கள்

மேலும் நடந்து சென்று மூன்றாவது காத தூரத்தில் இருந்த வாழை மரத்தில் காய்கள் முற்றிப் பழுத்திருந்ததைக் கண்டனர். அவர்கள் அதனை உண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கி இருந்தனர்.

புதிர்: மூன்று வாழைகள், திரிமலம், கன்னியர், மிக்கார் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உலகில் உயிர் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கைப் பயணம். - மூன்று காத தூரம் உடைய வழிநடைப் பயணமாக உருவகம். காதம் = கூப்பிடுதூரம். பத்து மைல்கள் என்பர் சிலர்.

உலகியல் ஒழுக்கம், அறநெறி, அருள்நெறி எனும் மூன்று நெறிகளும் - முக்காத தூரமாக உருவகம்.

வாழ்முதலாகிய சிவம் - வாழை மரமாக உருவகம். காதத்துக்கு ஒன்றாக மூன்று காத தூரத்தில் மூன்று வாழை மரங்கள் இருந்தன.

உள்ளே வயிரம் உடைய தேக்கு போன்றன மரம் எனப்படும். புறத்து வயிரம் உடைய பனை, தென்னை போன்றன புல் எனப்படும். புல்லிலும் சில உள்ளேயும் வயிரம் உடையன. ஆனால் வாழை இவ்விருவகையிலும் சேராத புல் இனம். எனினும் உலக வழக்கில் வாழை மரம் எனப்படுகின்றது.

வாழையின் பூவும், காயும், கனியும் பயன்படுவன. தோல்நோய், உடலுள் வரும் நோய்கள் போன்ற எல்லா நோய்கட்கும் வாழை மருந்தாகப் பயன்படும்.

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்கள் நோய்கள் என்பதாகக் கொள்க.

பொதுவாக வாழை எல்லா நிலையிலும், எல்லார்க்கும் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவக் குணம் உடையது. எனவே - தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்ல சிவம் வாழையாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மூவகை நெறியில் நிற்பார்க்கும் வாழ்முதலாகிய சிவத்தால் அளிக்கப்படும் பயன்கள் - வாழைப்பூ, வாழைக்காய், வாழைப்பழம் என உருவகம்.

முதற் காத எல்லையில் இருந்த வாழை பூத்திருந்தது. இரண்டாவது காத எல்லையில் இருந்த வாழை காய்த்திருந்தது. மூன்றாவது காத எல்லையில் இருந்த வாழையில் பழங்கள் கனிந்திருந்தன.

உலகியல் ஒழுக்க நெறி நிற்போர் - பக்குவம் இல்லாதவராக (கன்னியராக) உருவகம்.

அறநெறியில் நிற்போர் - பக்குவம் உள்ளவராக உருவகம்.

அருள் நெறியில் நிற்போர் - பக்குவம் மிக்க முதியவராக உருவகம்.

உலகியல் ஒழுக்க நெறி நிற்போர் பெறும் பயனாகிய உலகியல் இன்பம் - வாழைப் பூவாக உருவகம்.

அறநெறி நிற்போர் பெறும் பயனாகிய சுவர்க்கம் முதலியன - வாழைக் காயாக உருவகம்.

அருள்நெறி நிற்போர் பெறும் பயனாகிய சிவானந்தம் - வாழைக் கனியாக உருவகம்.

மக்கள் தத்தம் தகுதிக்கேற்ற பொருட்களைப் பயன்கொண்டு மேலேறிச் செல்லுதல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

உலகியல் ஒழுக்கநெறி நிற்போர் உலகியல் இன்பமே போதும் என்று இருந்தமை - முதற் காத தூரத்தில் இருந்த வாழையின் பூவை உண்டு மகிழ்ந்ததாக உருவகம்.

உலகம், உயிர், இறை எனும் முப்பொருளுள் உலகம் பற்றி மட்டுமே அறிந்திருந்த உலகாயதர்கள் உயிர், இறை ஆகியன பற்றி அறிந்திராமையும், அறியும் அவா இல்லாமையும் - வாழைப்பூவே போதும் என்றிருந்தவர், வாழைக்காய், வாழைக்கனி பற்றி அறியாதிருந்தவர்கள் என உருவகம்.

அறநெறி நிற்போர் சுவர்க்கம் போன்ற பயன்களைப் பெற்று நின்றுவிட்டமை - இரண்டாவது காத தூர எல்லையில் இருந்த வாழையின் காயை உண்டு மகிழ்ந்திருந்ததாக உருவகம். இவர்கள் வாழைக்கனி பற்றி அறியாதவர்கள்; அறியும் அவாவும் இல்லாதவர்கள். எனவே தொடர்ந்து பயணம் மேற்கொள்ளாது நின்று விட்டனர். முப்பொருள்களுள் உலகம், உயிர் ஆகியவைகளை ஏற்று இறையுண்மையை மறுக்கும் சமயவாதிகளைக் குறிப்பால் உணர்த்தியதாயிற்று.

முப்பொருள் உண்மையை ஏற்று, அருள் நெறியில் நின்று, இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் பெற்று, சத்திநிபாதத்தால் மெய்யுணர்வு பெற்று, நிறைவாக சிவானந்தம் பெறுவோர் - மூன்று காத தூரம் நடந்து,

அவ்வெல்லையில் இருக்கும் வாழைமரத்தில் கனிந்திருக்கும் பழத்தை உண்டவராக உருவகம். இவர்கள் வாழைப்பூவையும், காயையும் ஒதுக்கிய வர்கள்; கனியை மட்டுமே நாடியவர்கள்.

உலகியல் ஒழுக்க நெறி நிற்பவர் - பக்குவம் அற்றார் - பெறுவது உலகியல் இன்பம் - வாழைப்பூ.

அறநெறி நிற்பவர் - பக்குவம் பெற்றார் - பெறுவது சுவர்க்கம் போன்றன - வாழைக்காய்.

அருள்நெறி நிற்பவர் - பக்குவம் மிக்க முதியவர் - பெறுவது சிவானந்தம் - வாழைப்பழம்.

இவ்வாறாக உலகாயதர் முதல் சித்தாந்த சைவர் ஈறாக உள்ள எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப பூவாகவும், காயாகவும், கனியாகவும் அருள்தருபவன் சிவபெருமானே எனும் உண்மை சிவத்தை வாழை மரமாக உருவகப் படுத்தியதன் வழி உணர்த்தப்பட்டது.

இப்பாடல் நிரல் நிறையணியில் அமைந்துள்ளது. மூன்று வாழைமரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன இப்பாடலில். மூன்று வாழைகளின் பயன்களையும், நுகர்வோர் யார் என்பதையும் தொகுத்துக் காணலாம்.

இந்தப் பாடலின் சொல்லமைப்பு இடர்ப்பாடாக உள்ளது. எனவே விளக்கத்தின் பின்னர் தொகுத்துக் காட்டும் இவ்வட்டவணை தரப்பட்டுள்ளது.

	முதல் வாழை	இரண்டாவது வாழை	மூன்றாவது வாழை
பயன் கொள்ளும் மூன்றுவகை மக்கள்	கன்னியர்	பக்குவர்	பக்குவம் மிக்கார்
உண்டபொருள்	வாழைப்பூ	வாழைக்காய்	வாழைப்பழம்
பெறும் பயன்கள்	1. உபம்பின் புறத்தே வந்த நோய் நீக்கம் 2. கன்மம் பக்குவப் படுதலினால் (இருவினை ஒப்பு) மனம் அபங்கி இருத்தல்	1. உபம்பின் உள்ளே வந்த நோய் நீக்கம் 2. மாயா காரிய மாகிய உடம்பு திருவருள் வய மாதல். (மாயை பக்குவப்படுவதால் திருவருள் மயமாய் அபங்கி இருத்தல்)	1. குருதி ஓட்டத்தில் நிகழ்ந்த நோய் 2. கன்மம், மாயை, ஆணவம் என்னும் மும்மலமும் நீங்கி இறைவன் திருவடியில் அபங்கி இருத்தல்.
உண்டபொருளால் ஏற்படும் நிலை	உலகியல் இன்பமே போதும் என்று நின்றார்.	திருவடிக்கு அண்மையில் திருவருளில் நின்றார்.	திருவடியில் அபங்கினார்.

உள்ளுறை

பக்குவம் அற்றார், பக்குவம் உற்றார், பக்குவம் மிக்கார் எனும் முத்திறத்தார் இயல்பும் அவர்கள் செய்யும் சாதனைகளும், அவற்றின் பயன்களும் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டன.

52

உடற்சார்பும் திருவடிச் சார்பும்

அடியும் முடியும் அமைந்ததோர் அத்தி
முடியும் நுனியின்கண் முத்தலை மூங்கில்
கொடியும் படையும் கொளும் சார்பு ஐயைந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்தது அவ்வாறே.

52

வெளிப்படைப் பொருள்

நன்கு வளர்ந்துள்ள ஓர் அத்தி மரத்தின் உச்சியில்
மூன்று கிளைகளாகப் பிரிந்து தோன்றும் மூங்கில்
உள்ளது. அம்மரத்தில் சில கொடிகள் படர்ந்துள்ளன;
பட்டைகளும் உள்ள. இவைகட்கெல்லாம் சார்பாகப்
பற்றுக் கொடுத்து நிற்கும் பத்துப் பொருட்களும்
உள்ளன. இந்தமரம் நிற்கும் வழியை அறிந்து
சென்றால் ஒரு சோலையை அடையலாம்.
சோலைக்குச் செல்லும் வழியில் பரபரப்பு உடைய
வனாக இருப்பவன் சோலையை அடைந்தவுடன்
பரபரப்பெல்லாம் நீங்கி இன்புறுவான்.

புதிர்: அத்தி, மூங்கில், கொடி, படை, வலம்புரி -
ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் பெற்றுள்ள உடம்பு - அத்தி மரமாக உருவகம்.

192 | திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

உடம்புக்கு முதற் காரணமாகிய அசத்தமாயை - அடிமரமாக உருவகம்.

பிரகிருதி மாயை - மரத்தின் நடுப்பாகமாக உருவகம்.

சூக்கும, தூல பூதங்கள் - மரத்தின் உச்சிப்பாகமாக உருவகம்.

முக்குணங்கள் - முத்தலை மூங்கிலாக உருவகம்.

மாயா காரியமாகிய விடயங்களும் அதனால் உயிர்க்கு விளையும் இன்ப துன்பங்களும் -- கொடியாகவும், படையாகவும் உருவகம்.

இன்ப துன்பங்கள் உயிரைப் பற்றுவதற்குத் துணை செய்யும் அறிகருவிகள் ஐந்து, செயற்கருவிகள் ஐந்து ஆகிய பத்தும் - கொடியை மரத்தோடு பொருத்தி நிற்கச் செய்யும் சார்புப் பொருட்களாக உருவகம்.

உயிர் உடம்பில் இருந்துவாழும் பரபரப்பான வாழ்க்கை - மரத்தின் வழியே சோலையை அடையும் பரபரப்பான வழியாக உருவகம். உயிர் உடற்சார்பில் உள்ளவரையும் பரபரப்பும் துன்பமும் இருக்கும். மல மாயை கன்மங்கள் செயற்பட்டு உயிர்க்குப் பிறவித் துன்பத்தைத் தருகின்றன.

உயிர் சென்று சேரும் இடமாகிய சிவனது திருவடி - சோலையாக உருவகம். வலம்புரி என்பது நந்தியாவட்ட மலர். நந்தியாவட்ட மலர்கள் நன்கு மலர்ந்து மணம் வீசும் சோலை வலம்புரி எனப்பட்டது.

திருவடியில் உயிர் பெறும் சிவானந்தம் - சோலையில் பெறும் குளிர்ச்சி, அமைதி, இன்பம்

முதலியவைகளாக உருவகம்.

உயிர் உடம்பைப் பற்றி நின்றே பரபரப்பு அடங்கி, அமைதியும் ஆனந்தமும் தரும் திருவடி சேர்தல் - பரபரப்பைத் தரும் வழியில் சென்றே பரபரப்பு அடங்கும் நிலையைத் தரும் சோலையை அடைவதாக உருவகம்.

உடற்சார்பில் உள்ளவரை மலமாயை கன்மங்களால் உயிர் பரபரப்பும் துன்பமும் அடைகின்றது.

சிவத்தினுடைய திருவடிச் சார்பில் உயிரின் மலமாயை கன்மங்கள் தம்வலியற்று ஒடுங்கிக் கிடக்கும் என்பதால் பரபரப்பு அடங்கி உயிர் இன்பம் பெறுகின்றது.

உள்ளுறை

உயிர்க்கு உடற்சார்பு துன்பம் ஆவதும், திருவடிச் சார்பு இன்பம் ஆவதும், திருவடி அடைதற்குச் சாதனமாகவே உடல் அமைந்துள்ளது என்பதும் உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டன.

53

தீயகுணங்களை மாற்றும் முயற்சி

பன்றியும் பாம்பும் பசுமுக வானரம்
தென்றிக் கிடந்த சிறுநரிக் கூட்டத்துள்
குன்றாமை கூட்டித் தராசின் நிறுத்தபின்
குன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே.

53

(முக என்பதும், வானரம் என்பதும் குரங்கின் வெவ்வேறு இனங்களைக் குறித்தன.)

வெளிப்படைப் பொருள்

நரிகள் பெருமளவு இருக்கும் விலங்குகள் கூட்டத்தில் பன்றி, பாம்பு, பசு, குரங்குகள் ஆகியனவும் பிரித்தறிய முடியாதவாறு கலந்து இருந்தன. தக்க தராசினைக் கொண்டு அவ்விலங்குகள் ஒவ்வொன்றன் தன்மையினையும் ஒருவன் நிறுத்துப் பார்த்தால், அவற்றின் அளவினைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்து, தீய குணங்களை மாற்றிவிடலாம். இவ்வாறு நிறுத்துப் பார்ப்பதே தீய குணங்களைக் குறைத்து நற்குணங்களை மிகுவிக்கும் முறையாகும்.

புதிர்: நரிக்கூட்டம், பன்றி, பாம்பு, பசு, முசு, வானரம், தராசு - என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

சகல வர்க்கத்து உயிர்கள் - சிறுநரிக் கூட்டமாக உருவகம். நரி தந்திரம் மிக்கது. எவ்வகை உபாயத்திலும் அகப்படாமல் தப்பித்துச் செல்லும் திறன் உடையது. எவ்வளவு நல்லுபதேசம் செய்யினும் உயிர்கள் ஏதாவது ஒருவகையில் தப்பித்துத் தாம் செல்லும் வழியிலேயே தொடர்ந்து செல்லும் தன்மை உடையன என்பதால் உயிர்கள் நரிகளாக உருவகிக்கப்பட்டன.

சாத்துவிகம், ராஜசம், தாமசம் எனும் முக்குணங்கள் - நரிக்கூட்டத்தில் இருக்கும் பன்றி, பாம்பு, பசு என்பனவாக உருவகம்.

உயிரின் தமோகுணம் - சேற்றில் புரள்வதே சுகம் எனக் கருதி அதில் அழுந்திக் கிடக்கும் பன்றியாக உருவகம்.

உயிரின் ரஜோகுணம் - தனக்குப் பகையாய் உள்ளவற்றைத் தாக்கி, அதன் உடம்பில் நஞ்சினைப் பாய்ச்சிக் கொல்லும் பாம்பாக உருவகம்.

உயிரின் சத்துவகுணம் - நல்ல மருந்தாகவும், உணவாகவும் அமையும் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய் ஆகியவற்றைத் தரும் பசுவாக உருவகம்.

உயிரின் மனமும் சித்தமும் - ஓரிடத்தும் அமைதியாக இல்லாமல் கிளைக்குக் கிளை தாவிக்கொண்டே இருக்கும் குரங்கினங்களாக உருவகம்.

முக்குணங்கள், மனம், சித்தம் ஆகியவற்றின் தன்மைகள், அவற்றால் உயிருக்கு விளையும் நன்மை தீமைகள்,

196 | திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

மாயை ஆகியவை பற்றிச் செய்யும் தத்துவ ஞான ஆராய்ச்சி - நிறுத்துப் பார்க்கும் தராசாக உருவகம்.

தத்துவ ஆராய்ச்சியால் உயிரின் குணங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாற்றி, உயிரைத் தூயதாக்கும் முயற்சி - தராசில் நிறுத்துப் பார்க்கும் முறையாக உருவகம்.

உயிர்க்கு விளையும் நன்மை தீமைகளைக் குறைத்துக் கொள்ளும் வழியறிந்து குறைத்துக் கொள்ளுதல் - தராசில் நிறுத்தலின் பயனாக உருவகம்.

தத்துவ ஆராய்ச்சியால் உயிரின் இயல்பையும், உயிர்க்கு அமைந்த மாயாகாரியங்களால் ஆகிய தத்துவங்களின் இயல்பையும், அவற்றால் விளையும் கன்மத்தையும் அறிந்து, இவைகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைந்த ஆணவ மலத்தையும் விட்டு நீங்கிச் சுத்த நிலையை அடைதல் இயலும் என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

உள்ளுறை

தத்துவ ஆராய்ச்சியே பந்த நீக்கத்திற்கு வழியாதல் உள்ளுறையாகக் கூறப்பட்டது.

54

கட்டிடத்துள்ளே தாமரைக்கொடி

மொட்டித்து எழுந்ததோர் மொட்டு உண்டு மொட்டினைக்
கட்டுவிட்டு ஒடின மலர்தலும் காணலாம்
பற்றுவிட்டு அம்மனை பாழ்பட நோக்கினால்
கட்டு விட்டாலன்றிக் காண ஒண்ணாது.

54

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு கட்டிடத்துள்ளே தாமரைக் கொடி
வளர்ந்துள்ளது. அக்கொடியில் ஒரு மொட்டு உள்ளது.
மலர்வதற்கேற்ற கதிரொளி, காற்றோட்டம் ஆகியன
இல்லாமையின் அம்மொட்டு மலராமலே உள்ளது.
அக்கட்டிடத்தை இடித்து, காற்றும் ஒளியும் உள்ளே
நுழையுமாறு செய்தல், அம்மொட்டு மலர்ந்து அழகும்
மணமும் பரப்பி விளங்குவதைக் காணலாம்.

புதிர்: கட்டிடம், பற்று, கட்டு, மொட்டு - என்பன
எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் கொண்டுள்ள உடம்பு - கட்டடமாக உருவகம்.

உடம்பில் அகப்பட்டுள்ள பக்குவப்படாத உயிர் -
மலரும் பருவம் அடையாதிருக்கும் தாமரை
மொட்டாக உருவகம்.

அந்த உயிர்க்குத் திருவருள், சிவம் ஆகியன பற்றிய

உணர்வு தோன்றாதபடி தடைசெய்து கொண்டிருக்கும் மலமாயை கன்மங்கள் - கட்டிடத்துள்ளே காற்றும் வெயிலும் நுழையாதபடி தடை செய்து கொண்டிருக்கும் சுவர்களாகவும், கூரையாகவும் உருவகம்.

உயிர்க்கு சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து, ஞானாசிரியர் தீக்கை தந்து உண்மை உபதேசம் செய்வதால் மலமாயை கன்மங்களான தடை விலகுவது - கட்டிடத்தின் சுவர்களும் கூரையும் இடிந்து பாழாவதால் கதிரொளியும் காற்றும் உள்ளே நுழைவதாக உருவகம்.

உண்மை ஞான உபதேசத்தால் உயிரினுள் சிவம் விளங்கிச் சிவானந்த அனுபவம் தோன்றுதல் - மொட்டு மலர்வதால் அழகும் மணமும் உடையதாக ஆவதாக உருவகம்.

தீக்கையாலும், உண்மை ஞான உபதேசத்தாலும் நீங்கிய மலமாயை கன்மங்கள் மீண்டும் வந்து பற்றாதபடி சிவநெறியில் உறைப்புடன் நின்றல் - அம் மனை மீது வைத்திருக்கும் பற்று நீங்கி, அது நிலையாகத் தங்கி வாழ்வதற்குப் பயனற்றது எனும் உண்மையை ஆராய்ந்து அறிதலாக உருவகம்.

உள்ளுறை

பற்றுக்களை விட்டு, அவை நிகழ்தற்கு இடமாக உள்ள பருவுடம்பும், சூழ்நிலையும் தன் உணர்வில் இல்லையாகும்படி திருவருளில் உறைத்து நின்றால் மட்டுமே சிவமணமும் சிவானந்தத் தேனும் விளங்க நிற்கும் நிறைநிலையைப் பெறுதல் கூடும் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

55

மேட்டு நிலமும் பள்ள நிலமும்

நீரின்றிப் பாயும் நிலத்தினில் பச்சையாம்
யாரும் என்றும் அறிய வல்லார் இல்லை
கூடும் மழை பொழியாது பொழிபுனல்
தேரின் இந்நீர்மை திடரின் நிலலாதே.

55

வெளிப்படைப் பொருள்

இரு வகையான நிலங்கள் உள்ளன. முதல்வகை நிலத்தில் மழை பொழிவதில்லை. ஆறு, குளம், வாய்க் கால் ஆகியவற்றிலிருந்து நீர் வந்து பாய்வதும் இல்லை. எனினும் அம்மேட்டு நிலத்தில் எப்போதும் பயிர்கள் பச்சை வளர்ந்து நிற்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய நீர் அந்த நிலத்தடியிலேயே இருக்கிறது. இவ்வகை நிலத்தைப் பற்றி அறிய வல்லவர்கள் மிகச் சிலரே.

மற்றொரு வகை நிலமோ மழை பொழிந்தால் பச்சையாய்ப் பயிர் வளர்ந்து நிற்கும்; மழை பெய்யாவிடின் வறண்டு கிடக்கும். இவ்வகை நிலத்தை உடையவர் மழை பெய்தால் மகிழ்வர்; மழையின்றேல் வருந்துவர்.

புதிர்: நிலம், பசுமை, மழை, நீர் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இப்பாடல் சிவத்துக்கும் உயிர்க்கும் உள்ள வேற்றுமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சிவம் - நீரின்றிப் பாயும் மேட்டு நிலமாக உருவகம்.

சிவத்தில் கருணை - அந்நிலத்தின் உள்ளே இருந்து ஊறிக் கொண்டிருக்கும் நீராக உருவகம்.

சிவம் தன்னிடத்துள்ள கருணையினால் எப்போதும் ஆனந்தமயமாக இருப்பது, தன்னை அடைந்த உயிர்க்கு எப்போதும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பது. மழையால் விளைவும், மழையின்மையால் விளைவின்மையும் என்கின்ற நிலை அந்த மேட்டு நிலத்தில் இல்லை. அந்த அதிசய வயலான சிவத்தில் விளைவான எல்லாம் அதன் அருளால்தான். அருள் உள்ளிருந்து ஊறும் நீர் எனப்பட்டது.

இந்த மேட்டு நிலத்தைப் பற்றியோ, அந்த நிலத்திற்குள்ளே நீர்வளம் மிக்கிருப்பது பற்றியோ, நீர் வந்து பாயாமலே நிலம் பச்சையாக என்றும் இருப்பது பற்றியோ அறிய வல்லவர்கள் மிகச் சிலரே. அதே போல சிவத்தைப் பற்றியோ, திருவருளைப் பற்றியோ பெரும்பாலான உயிர்கள் - கேவல, சகல நிபலைகளில் உள்ள உயிர்கள் - அறியவல்லன அல்ல.

பெத்த நிலை நீங்கிச் சுத்த நிலையில் நிற்பவரே சிவத்தையும், அருளையும் அறியும் வல்லமை உடையவர் என்பது கருத்து.

உயிர்கள் - இரண்டாவது வகை நிலமாக உருவகம். மாயை கன்மங்களால் உண்டாகும் விடயானந்தம் - மழை பொழிதலாக (மழை நீராக) உருவகம்.

திரோதான சத்தி - மழை பொழியும் மேகமாக உருவகம்.

பெத்த நிலையில் உள்ள உயிர்கள் திரோதான சத்தியால் மலங்கள் தொழிற்படுத்துதலாகிய மழை பொழியுமானால் விடயானந்தத்தை அனுபவித்தல் - மழையால் பயிர் விளைவதாக உருவகம்.

உயிர் இன்ப துன்பங்களைக் கலந்தே அனுபவித்து பிறவிக் கடலில் அழுந்தும். இறைவனுடைய சத்தி திருவருள் சத்தியாக இருந்து ஞானம் என்னும் மழையைப் பொழியுமானால் உயிர்கள் எப்போதும் ஆனந்தத்தில் அழுந்தியிருக்கும்.

மேகம் பொழிகின்ற மழை நீரினையோ, அந்நீர் ஆறாக, குளமாக, ஏரியாகத் தேங்கி நிற்கும் நீரினையோ ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த நீர் மேட்டு நிலத்தில் பாய்ந்து நிற்பது இல்லை என்பது புலனாகும்.

உள்ளுறை

பாசங்களால் விளையும் பயன்களை விரும்பாது விடுத்து, பதியால் விளையும் பயன்களை விரும்பி அதனை அடைய முயல வேண்டும் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

56

நண்பனாகவும் காவலனாகவும் ஆகிய திருவருள்

கூகை குருந்தமது ஏறிக் குணம் பயில்
மோகம் உலகுக்கு உணர்கின்ற காலத்து
நாகமும் ஒன்று நடுவுரை செய்திடும்
பாகனும் ஆகின்ற பண்பனும் ஆமே.

56

வெளிப்படைப் பொருள்

ஆந்தை ஒன்று குருந்த மரத்தில் ஏறி நின்று உலகைப் பார்த்தது. அதற்கு இயல்பாக உள்ள பகற்குருடு என்னும் தன்மையினால், அது உலகத்தை உண்மையாகப் பாராமல் திரிபாகவே பார்த்தது. அப்போது வானிலிருந்து ஒரு தேவதை இறங்கி வந்து, ஆந்தைக்கும் அதனால் பார்க்கப்படும் உலகுக்கும் நடுவிலே நின்று, ஆந்தை, உலகம், தேவதை ஆகிய மூன்றன் உண்மையினையும் உபதேசமுகத்தால் உணர்த்தியது. அதனால் அத்தேவதை ஆந்தைக்குப் பக்குவம் செய்பவனாகவும் நண்பனாகவும் ஆயிற்று. ஆந்தை மயக்கம் நீங்கித் தெளிவடைந்தது.

புதிர்: கூகை, குருந்தம், மோகம், நாகம், நடுவுரை, பாகன், பண்பன் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - ஆந்தையாக (கூகையாக) உருவகம்.

உயிர் சகல நிலையில் உலகியல் நூல்களை உணர்தல் - ஆந்தை குருந்த மரத்தில் ஏறி உலகைப் பார்ப்பதாக உருவகம்.

உயிரின் மோகம் என்னும் குணம் - ஆந்தையின் தன்மையாகிய பகற்குருடாக உருவகம்.

மோகம் எனும் குணத்தால் உயிர் உலகப் பொருள்களிடத்தில் உண்மை உணர்ச்சியின்றி - மயக்க உணர்ச்சியாக - பொய்யை மெய் என்றும், துன்பத்தை இன்பம் என்றும் உணர்தல் - பகற்குருடு காரணமாக ஆந்தை உலகைத் திரிபாகப் பார்த்தலாக உருவகம்.

திருவருள் - நாகமாக உருவகம். நாகம் = தேவலோகம் = தேவதை திருவருள் குருவடிவில் வந்து உயிர்க்கும் உலகுக்கும் நடுவில் நின்று - காண்பானுக்கும் காணப்படு பொருளுக்கும் இடையே காட்டாக நின்று - உலகு, உயிர் ஆகியவற்றின் உண்மையினையும், திருவருளாகிய தன்னுடைய உண்மையினையும் உபதேசமுகத்தால் உணர்த்தல் - தேவதை ஆந்தைக்கும் உலகுக்கும் நடுவில் நின்று நடுவுரை செய்வதாக உருவகம்.

திருவருள் உயிர்க்கு உபதேசம் செய்து பக்குவப் படுத்துவதால், உயிர்க்கு நண்பனாகவும், பாதுகாவலனாகவும் ஆதல் - தேவதை ஆந்தைக்கு நண்பனாகவும், காவலனாகவும் ஆனதாக உருவகம்.

உள்ளுறை

திருவருள் குருவடிவில் வந்து உபதேசிப்பதால் உயிர் பரிபக்குவம் உடையதாகி சிவத்துவ விளக்கம் பெறும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

57

வாழையும் சூரையும்

வாழையும் சூரையும் வந்து இடம் கொண்டன
வாழைக்குச் சூரை வலிது வலிது என்பார்
வாழையும் சூரையும் வந்துண்டம் செய்திட்டு
வாழை இடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே.

57

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒருவனுடைய வீட்டுத் தோட்டத்தில் மருத நிலத்துக்குரிய வாழையும், பாலை நிலத்துக்குரிய சூரை எனும் முட்செடியும் யாரும் வித்திட்டு விளைக்காமல் தாமே செழித்து வளர்ந்திருந்தன. அவைகளைத் தோட்டக்காரன் அழிக்க விரும்பினான். வாழை எளிதாக வெட்டி எறியக்கூடியது. ஆனால், சூரைச் செடியை வெட்டி அழித்தல் எளிய வேலை அன்று. இரண்டையும் முற்றாக அழித்தால்தான் தோட்டக்காரன் தன் வீட்டில் வாழ்தல் இயலும் என்றாகி விட்டது. எனவே அவைகளை முற்றாக வெட்டி எறிந்து தோட்டவீட்டைத் தனக்குரியதாக ஆக்கிக்கொண்டு வாழ்தலே அவன் வாழத்தக்க முறையாகும்.

புதிர்: வாழை, சூரை - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - வீட்டுத் தோட்டக்காரனாக உருவகம்.

உயிரின் மனம் - உயிர்வாழும் தோட்டவீடாக உருவகம்.

உயிருக்கு வாழும் இடமாக இருக்கும் அத்தோட்டமே உயிருக்கு உடையானாக இருக்கும் இறைவன் உறையும் இடமாகவும் உள்ளது.

மாயை கன்மங்களின் வழி உழல்வதால் உயிர்க்கு உளவாகும். இன்ப துன்பங்கள் - வீட்டுத் தோட்டத்தில் வித்திட்டு விளையாடல் தாமே வளர்ந்த வாழையாகவும், சூரையாகவும் உருவகம். கனி தரும் வாழை இன்பத்துக்கு உருவகம். பயனில்லாத முட்செடியாகிய சூரை துன்பத்துக்கு உருவகம். இவ்விரண்டும் வீட்டுத் தோட்டம் முழுவதையும் தமக்குரிய இடமாகக் கொண்டு வளர்ந்துவிட்டன! பரந்து வளர்ந்து கிடக்கும் இவ்விரண்டையும் களைந்தால்தான் தோட்டம் உரியவனுக்கு இடமாகும்.

மாயை கன்மங்களால் வரும் மயக்கத்தைப் போக்கிக் கொண்டு உயிர் இன்ப துன்பங்களைச் சமமாகக் கருதும் இருவினை ஒப்பு எனும் பக்குவம் பெறுதல் - தோட்டத்தில் வளர்ந்திருக்கும் பயன் தரும் வாழையையும், பயன் தராத முட்செடியையும் சமமாகக் கருதி, வாழும் இடம் வேண்டி அவைகளைத் துண்டந் துண்டமாக வெட்டி எறிவதாக உருவகம்.

இருவினையொப்பு பெற்ற உயிர், மனதைத் தனக்குரிய அருள்நெறியில் செலுத்துதல் - தனக்கு

இடமில்லாமல் செய்த வாழையையும் சூரையையும் வெட்டி எறிந்த தோட்டக்காரர் வீட்டுத் தோட்டத் தைத் தனக்குரிய இடமாக ஆக்கிக்கொள்வதாக உருவகம்.

ஈற்றடியில் உள்ள வாழை எனும் சொல்லை வாழ்+ஐ= வாழ வேண்டிய தலைவன் என்று கொண்டு வீட்டுத் தோட்டத்தில் வாழ வேண்டிய தலைவன் வாழவேண்டிய முறை இது என்று காட்டி நிற்கிறது இப்பாடல்.

உள்ளுறை

ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் பக்குவம் பெற்று (இருவினை ஒப்பு) அருள் நெறியில் நின்றலே உயிர்வாழும் நெறியாகும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

58

குறிஞ்சிக்குறவன் நெய்தல் மீனவன் ஆதல்

நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கடல் ஓட்டிப்
புனத்துக் குறவன் புணர்த்த கொழுமீன்
விலக்குமின் யாவார்க்கும் வேண்டின்குறையா
அருத்தமும் இன்றி அடுவதும் ஆமே.

58

வெளிப்படைப் பொருள்

தினைப்புனத்தில் தொழில் செய்யும் குறவன்
அத்தொழிலை விட்டு மருதநிலத்தை உழுதான். பின்
அதனையும் விட்டு கடலில் படகு செலுத்தி, கொழுத்த
மீனைப் பிடித்து வந்தான். அந்த மீனை யாரும்
வாங்காதீர்கள். ஏனெனில் அந்த மீனை வாங்குவோர்
பொருள் இழப்பதோடு துன்பமும் உறுவர்.

புதிர்: குறவன், மீன், தொழில் - ஆகியன எவற்றைக்
குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - தினைப் புனத்துக் குறவனாக உருவகம்.

ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றாமல் உயிர் வர்க்கத்தாரால்
தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தம்முள் மாறுபடும் புறப்புறம்,
புறம், அகப்புறம் எனப்படும் அவைதிக சமயங்கள்,

வைதிக சமயங்கள், வாமமார்க்கம் போன்றவற்றில் மாறிமாறிச் சென்று உயிர் பயன்பெற முயலுதல் - தினைப்புனத்துக் குறவன் தன் தொழிலை விட்டு, மருதநிலத்தை உழுவதாகவும், பின் அதையும் விட்டு கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்வதாகவும் உருவகம்.

இறுதியில் உயிர் நின்ற சமயத்தில் பெற்ற பயன் - குறவன் கொழுத்த மீனைப் பிடித்துவந்ததாக உருவகம்.

பல சமயங்களிலும் மாறிமாறி நின்று பயன்பெற விரும்ப வேண்டாம் என்று எச்சரிப்பது - குறவன் கொணர்ந்த கொழுத்த மீனை வாங்க வேண்டாம் என ஆணை இடுவதாக உருவகம்.

ஏன் இந்த எச்சரிக்கை?

எந்தத் தொழிலையும், நிலையாகச் செய்யாது தாவித் தாவிச் செல்பவன் நிலைத்த பயனைப் பெறவியலாது. அதுபோல எந்த ஒரு சமயத்திலும், நிலைத்து நில்லாது மாறிமாறிப் பல சமயங்களில் சென்று நிற்பவன் எந்தப் பயனையும் அடைய மாட்டான்.

எச்சரிக்கையை மீறிப் பல சமயங்களைச் சார்ந்து நிற்பவர் சிவமாகிய பெரும் பொருளைப் பெற மாட்டார் என்பதோடு வறுமையும் துன்பமும் அடைவர் என்பது - ஆணையை மீறிக் குறவன் கொணர்ந்த கொழுத்த மீனை வாங்குபவர் பொருளை இழப்பதோடு துன்பத்தையும் அடைவதாக உருவகம்.

சித்தாந்த சைவத்தில் நின்று பயன் பெற முயலுதலினால் சிவமாகிய பெரும் பொருளை அடைந்து

சிவானந்தமாகிய பேற்றினைப்-பெறலாம் என்பது கருத்து.

உள்ளுறை

இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு இது ஆகும் அது அல்லது என்னும் பிணக்கில்லாது அனைத்தையும் தன்னுள் அடங்கக் கொண்ட சித்தாந்த சைவமே பேரா இயற்கையாகிய வீடு பேற்றினைத் தரும் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

59

அசபா மந்திரமும் பிரணவ யோகமும்

தளிர்க்கும் ஒரு பிள்ளை தட்டான் அகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்கு உண்டு வேந்தனை நாடிக்
களிக்கும் குசவர்க்கும் காவிதியார்க்கும்
அளிக்கும் பதத்து ஒன்றாம் ஆய்ந்து கொள்வார்க்கே. 59

வெளிப்படைப் பொருள்

ஒரு தட்டான் வீட்டில் குழந்தை ஒன்று வளர்கின்றது. அக்குழந்தையை அழைப்பதற்காக ஒலிக்கும் சங்கு ஒன்று உள்ளது. அந்தச் சங்கின் ஒலிக்குறிப்பு வேந்தன் ஒருவன் தன்னை நாடிவரும் குயவர்க்கும் காவிதியார்க்கும் இடும் கட்டளைச் சொல்லாக இருக்கும். இவ்வுண்மை குழந்தையினையும் சங்கொலியினையும் ஆராய்ந்து கொள்வார்க்கு விளங்கும்.

புதிர்: பிள்ளை, தட்டான், அகம், சங்கு, குயவன், காவிதி - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - தட்டானாக (பொற்கொல்லனாக) உருவகம். தட்டான் என்பதற்குத் தளைக்கப்பட்டவன் என்று பொருள் கொண்டு உயிர் பாசங்களால் தளைக்கப்பட்டதால் உயிரைத் தட்டான் எனக் குறிக்கப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

உயிர் தங்கியிருக்கும் உடம்பு - தட்டானுடைய வீடாக உருவகம். சூனிய சம்பாசனை - 11 ஆம் பாடலில் "தட்டானகத்தில் தலையான மச்சின் மேல்" என்று திருமூலர் பாடியுள்ளது காண்க.

உடம்பில் உயிர் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை ஒவ்வோர் உறுப்பாகத் தேடித்தேடிப் பார்த்தாலும் உயிர் எந்த உறுப்பிலும் நம் கண்ணுக்குத் தட்டுப்படுதலில்லை. ஆனால், உயிர் உடம்பில்தான் இருக்கிறது. 'உயிரின் அறிவு எந்த உறுப்பின் இடமாக நின்று தொழிற் படுகிறதோ அந்த உறுப்புதான் உயிர் இருக்குமிடம்' என்பது சைவசித்தாந்தம்.

“தாவில் அறிவு தங்கிய இடமே தகும் உயிர்க்கு இருப்பிடமாம்”

என்பது உலகுடைநாயனார் கழிநெடில்-3 காட்டுவது.

உடம்பில் இயங்கும் மூச்சுக்காற்று - தட்டான் வீட்டில் வளரும் குழந்தையாக உருவகம்.

ஹம்சம் என்னும் அசபா மந்திரம் - அந்தக் குழந்தையை அழைக்கும் சங்கொலியாக உருவகம். ஹம்சம் பிரணவத்தின் பரிணாமமேயாதலால் சங்கு எனப்பட்டது.

மூலாதாரத்தில் ஹம்சம் என்னும் அசபை இருந்துகொண்டு விடுத்தும் அடக்கியும் உயிர்ப்பை நடத்துகின்றது. ஹகாரத்தினால் விடுத்தலாகிய ரேசகமும், சகாரத்தினால் அடக்குதலாகிய பூரகமும் நிகழ்கின்றன. இவ்விரண்டாலும் மறப்பும் நினைப்பும் உயிர்க்கு மாறி மாறி வருகின்றன.

ஆராய்ச்சி உணர்வு இல்லாதார்கள் அச் சங்கொலியின் பொருட்குறிப்பை உணர மாட்டார்கள். ஆராய்ச்சி உணர்வு உடையவர்கட்கு வேந்தன் ஒருவன்

குயவர்க்கும் காவிதியார்க்கும் கட்டளை இடுவது போல் பொருளுடையதாகத் தோன்றும்.

மூச்சுக் காற்றினை உள்ளே இழுத்தல் (பூரகம்) - வா என்னும் பொருளுடையது - வேந்தன் காவிதியார்களை அழைப்பதைக் குறித்தது. காவிதி - வரியிலார் என்னும் அரசியல் அதிகாரிகட்கும், உழுவித்து உண்ணும் உழவர்க்கும் அரசன் காவிதி என்னும் விருதுப் பெயர் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்விப்பன் என்பர்.

மூச்சுக்காற்றை வெளியே விடுதல் (ரேசகம்) - போ என்னும் பொருளை உடையது - வேந்தன் குயவர்க்குக் கட்டளை இடுவதைக் குறித்தது.

வேந்தனாகிய உயிரை நாடிக் களிக்கும் குயவராகிய விடுதல் மூச்சும், காவிதியாகிய எடுத்தல் மூச்சும் ஆகிய இரண்டன்பாலும் மனதைச் செலுத்தினால், அம்மனம் அவற்றிற்கு இரையாகும். அகத்தவப்பயிற்சி ஆசான் வாயிலாக ஒப்பற்ற தடுத்தல் மூச்சாகிய கும்பகத்தை ஆய்ந்துகொண்டு அதன் வழி ஒழுகுவோர்க்கு அழியாப் பேரின்பம் உண்டாகும். இதுவே வேந்தன் அளிக்கும் பதம் எனப்பட்டது. பதம் எனும் சொல் சோறு அல்லது அன்னம் என்பதைக் குறிக்கும். இங்கு ஹம்சம் என்னும் அசபா மந்திரத்தைக் குறித்தது.

குழந்தையினையும் (மூச்சுக்காற்றினையும்), சங்கொலியையும் (அசபா மந்திரத்தையும்) ஆராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு இப்பொருட்குறிப்பு விளங்கும்.

உள்ளுறை

அசபா மந்திரத்தை உணர்ந்து செய்யும் பிரணவ யோகமாக யோகத்தைச் செய்தல் வேண்டும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

கொட்டிலை விட்டு வெளியேறிய எருமை

குடை விட்டுப் போந்தது கோயில் எருமை
படை கண்டு மீண்டது பாதி வழியில்
உடையான் மந்திரி உள்ளலும் ஊரார்
அடையார் நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே.

60

(குடை = கொட்டில், கோயில் = அரண்மனை)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் அரசனுடைய அரண்மனைக் கொட்டிலில் எருமை ஒன்று இருந்தது. ஒரு நாள் அது கொட்டிலை விட்டு வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றது. ஆனால், பாதி வழியில் அதற்குத் துன்பம் செய்யும் படைக்கலங்கள் ஏந்திய பகைவர் சிலர் எதிரில் வந்தனர். அவர்களைக் கண்ட எருமை அவர்களுக்கு அகப்படாமல் பாதிவழியிலேயே திரும்பி வந்தது. அமைச்சர் ஒருவர் எருமை மீண்டு வருவதை உணர்ந்தார். அப்போது அரண்மனையில் உள்ள அலுவலர்கள் அரண்மனையில் உள்ள ஒன்பது வாயில்களையும் எருமை உள்ளே வருவதற்காகத் திறந்து வைத்து நின்றனர்.

புதிர்: குடை, கோயில், எருமை, உடையான், மந்திரி, ஊரார், ஒன்பது நெடுங்கடை - ஆகியன யாவை?

மறைபொருள்

உயிர் - அரசனாக உருவகம். பருவுடம்பு - அரசன் தங்கியிருக்கும் கோயிலாக உருவகம்.

பிராணவாயு - எருமையாக உருவகம். எருமை பால் சொரிவது போல உடம்பிற்குப் பிராண சத்தியை அளித்தலின் பிராணவாயு எருமை எனப்பட்டது.

மூலாதாரம் - எருமை தங்கியிருக்கும் கொட்டிலாக உருவகம்.

மூலாதாரத்திலிருந்து பிராணவாயு எழுந்து ரேசகத்தால் வெளியே செல்லுதல் - எருமை கொட்டிலில் இருந்து வெளியே செல்வதாக உருவகம்.

பிராணவாயு முழுவதுமாகப் பன்னிரண்டு அங்குலத்துக்கு மேல் செல்லுமானால் உடம்புக்குக் கேடு வருதல் - எருமை நெடுந்தூரம் செல்ல முயலும்போது பகைவர்கள் கொட்டிலையும், கோயிலையும் இடிக்க வருவதாக உருவகம்.

நுண்ணுடலில் இருக்கும் அந்தக்கரணங்களுள் ஒன்றாக இருந்து பிராணவாயுவை இயக்கும் ஆங்கார தத்துவம் - அரசனுடைய அமைச்சர்களுள் ஒருவராக உருவகம்.

உடம்பில் உள்ள ஏனைய தத்துவ தாத்துவிகங்கள் - ஏனைய அரசு அலுவலர்களாக (ஊராராக) உருவகம்.

பிராணவாயு மீண்டும் உடம்பின் உள்ளே வரவேண்டும் என ஆங்கார தத்துவம் எழுதல் - அமைச்சர் எருமையை உள்ளே கொண்டுவர நினைப்பதாக உருவகம். எருமை நெடுந்தூரம் சென்றால் கோயில் சிதைந்துவிடும் என்று அஞ்சி, கோயில் சிதையாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமெனில் வெளியே சென்ற எருமை மீண்டும் தன் கொட்டிலுக்குத் திரும்பி வருதல்

வேண்டும் என அமைச்சர் உறுதியாக நினைத்த அளவில் எருமை மீண்டது.

ஆங்கார தத்துவம் நினைத்த அளவில் பிராணவாயு உள்ளே வருதல் - அமைச்சர் நினைத்த அளவில் எருமை அரண்மனைக்குள் மீண்டு வந்ததாக உருவகம்.

பிராணவாயு உள்ளே வந்ததனால் உடம்பு நிலை பெற்றிருத்தல் - அரண்மனை அலுவலர்கள் எருமை உள்ளே வருவதற்காக அரண்மனை வாயில்கள் ஒன்பதையும் அடைக்காமல் திறந்து வைத்துப் பாதுகாத்து நிற்பதாக உருவகம்.

உடம்பில் உள்ள ஒன்பது வாயில்களையும் அடைத்தால் உயிர் உடம்பிலிருந்து நீங்கும் - இறப்பும் நேரும். எனவே வாயில்கள் ஒன்பதையும் சிறிதும் அடைக்காமல் முழுவதுமாகத் திறந்தே வைத்திருந்தனர் எனப்பட்டது.

உள்ளுறை

வாசியோகம் புரியின் உடல் நரைதிரை மூப்புப் பிணிகள் இன்றி வலிமையுடையதாக ஆவதால் வாழ்நாள் நீடிக்கும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

“ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல்வைத்தாய், ஒக்க அடைக்கும்போது உணர மாட்டேன்”

- எனும் திருநாவுக்கரசர் திருத்தாண்டம் நினையத் தக்கது.

61

பிறவிப் பயன் வேண்டின் வாசியோகம் செய்க!

போகின்ற எட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டும்
ஆகப் படைத்தன ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டொடு நாலு புரவியும்
பாகன் விடாலிடின் பன்றியும் ஆமே.

61

(நாகம் = யானை, குதிரை = வெளிச்செல்லும் மூச்சு)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் அரண்மனையை ஒட்டி ஒரு கூடம் இருந்தது. அந்தக் கூடத்தில் ஒன்பது வாயில்கள் இருந்தன. அவ்வாயில்களின் வழியாக எட்டுப் பொருள்கள் கூடத்திலிருந்து வெளியேறும்; பதினெட்டுப் பொருள்கள் கூடத்துக்குள் வரும். அந்தக் கூடத்தில் ஒரு யானையும் பன்னிரண்டு குதிரைகளும் இருந்தன. அவைகளைச் செலுத்தும் வீரனும் இருந்தான். அவன் யானையினையும், குதிரைகளையும் நாள்தோறும் முறையறிந்து செலுத்தினால் மட்டுமே அவை சுறுசுறுப்புடன் இயங்கும். அப்படிச் செலுத்தாவிடின் அவை சோம்பல் உடையனவாய்ப் பன்றி போல் சேற்றில் கிடந்து உழலும். அந்தக் கூடமும் பன்றிகள் தங்குமிடமாகப் பாழ்பட்டுப் போகும்.

புதிர்: போகின்ற எட்டு, புகுகின்ற பத்தெட்டு, ஒன்பது வாயில்கள், நாகம், புரவி, பன்றி ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் தங்கியிருக்கும் உடம்பு - கூடமாக உருவகம்.

உடம்பில் உள்ள ஒன்பது துவாரங்கள் - கூடத்தின் ஒன்பது வாயில்களாக உருவகம்.

உயிரின் மனம் - யானையாக உருவகம்.

வெளிச்செல்லும் பன்னிரண்டு அங்குலப் பிராணவாயு - பன்னிரண்டு குதிரைகளாக உருவகம். வெளியே செல்லும் பன்னிரண்டு அங்குலப் பிராணவாயுவில் உட்கொள்ளப்படும் எட்டங்குலப் பிராணவாயுவும் இழக்கப்படும் நான்கு அங்குலப் பிராணவாயுவும் அடங்கும்.

மனதையும், பிராணவாயுவையும் நெறிப்படுத்தும் உயிர் - யானையினையும், குதிரைகளையும் செலுத்தும் பாகனாக (வீரனாக) உருவகம்.

பாகன் நெறியறிந்து செலுத்தாவிடின், யானைகளும் குதிரைகளும் தாம் விரும்பிய வழியில் சென்று தமக்குத் துன்பத்தைத் தேடிக் கொண்டு அதனையே சுகம் எனக் கருதிக் கிடக்கும்; பாகனுக்கும் துன்பத்தைத் தேடித் தரும்; தாம் இருக்கும் இடத்தையும் மாசுபடுத்தும்.

பொதுவாக எந்தப் பொருளும் அதற்குரிய செயலைச் செய்தால் பெருமை உடையதாய் விளங்கும். மாறிச் செய்தால் சிறுமைப்படும்.

இந்த உருவகத்தால் உணர்த்தப்படும் பொருள் யாது?

உடம்பின் கண் உணர்வுக்குக் காரணமாய் நிற்கும் மனதையும், பிராண வாயுவையும் உயிரானது நன்னெறிக்கண் செலுத்தாவிடின இவ்வுடம்பு சிறுமையுற்றுப் பாழாய் விடும்.

இந்தப் பாடலில் குறிக்கப்பட்ட, போகின்ற எட்டு, புகுகின்ற பத்தெட்டு - ஆகியன பற்றிய விவரங்கள்:

போகின்ற எட்டு - வியர்வை, கோழை, பீளை, சளி, குறும்பி, மலம், சிறுநீர், சுக்கிலம்.

புகுகின்ற பத்தெட்டு - அறிகருவிகளின் விடயங்கள் -5, செயற்கருவிகளின் விடயங்கள் - 5, காமம், வெகுளி, மயக்கம்-3, ஆதி ஆன்மிகம், ஆதி தைவீகம், ஆதி பெளதிகம் ஆகிய துன்பங்கள் - 3, நல்வினை, தீவினை-2.

உள்ளுறை

வாசியோகம் செய்து மனதை அடக்காவிடில் எடுத்த பிறப்பு பயனின்றிக் கழியும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

62

பாசி படர்ந்த குளத்தில் நாரை

பாசி படர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி இருக்கும் குருகு இரை தேர்ந்துண்ணும்
தூசி மறவன் துணை வழி எய்திடப்
பாசி கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே.

62

வெளிப்படைப் பொருள்

பாசி படர்ந்த குளம் ஒன்றில் நாரை எனும் நீர்ப்பறவை இருந்தது. அதற்கு உணவாகக் கூடிய சிறுசிறு மீன்கள், புழுப் பூச்சிகள் போன்றன குளத்தில் பாசி படர்ந்திருந்ததால் நாரையின் கண்ணில் படவில்லை. அதனால் அது மிகவும் சோர்வுடையதாய் இருந்தது. எப்போதாவது கண்ணில் படும் சிறு மீன்களை உண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அக்குளத்துக்கு வந்த குதிரை வீரன் நீர்பருகப் பாசியை ஒதுக்கினான். நீருக்கடியில் இருக்கும் மீன் போன்றன நாரைக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தன. தனக்கு வேண்டிய உணவை நாரை உண்டு மகிழ்ந்தது.

புதிர்: பாசி, குளம், குருகு, மறவன் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - நாரையாக (குருகாக) உருவகம்.

உயிரின் அறிவு - குளத்து நீராக உருவகம்.

உயிரின் அறிவை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் மலமாயை கன்மங்கள் - குளத்து நீரை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் பாசியாக உருவகம்.

ஆணவ மல மறைப்புக் காரணமாகத் தனக்கு இருக்கும் சித்து என்னும் பெருமை நீங்கி அசித்து என்னும் சிறுமை உடையதாக உயிர் இருத்தல் - தனக்கு வேண்டிய அளவு இரை பாசியின் மறைப்பால் நீருக்குள் இருப்பது புலப்படாமையால் நாரை மனம் ஒடுங்கியிருப்பதாக உருவகம்.

மலமாயை கன்மங்கள் காரணமாக உயிர்க்குக் கிடைக்கும் விடய இன்பங்கள் - நாரை தொடர்ந்து தேடினும் எப்போதாவது கிடைக்கும் சிறுசிறு உணவுப் பொருள்களாக உருவகம்.

உயிரின் பக்குவத்தை அறிந்து குரு வடிவில் வந்தருளும் சிவன் - குதிரை வீரனாக உருவகம்.

உயிரின் அறிவில் படர்ந்துள்ள மலமாயை கன்மங்களைக் குரு தீக்கையால் நீக்குதல் - குதிரை வீரன் குளத்தில் படிந்துள்ள பாசியை ஒதுக்குவதாக உருவகம்.

மலமாயை கன்மங்கள் நீங்கியதால் உயிரின் அறிவு தெளிவடைதல் - பாசி நீங்கியதால் குளத்து நீர் தெளிதலாக உருவகம்.

உயிரின் தெளிந்த அறிவில் சிவஞானம் விளங்கிச் சிவானந்தம் மிகுதலால் உயிர் சிவானந்தத்தில்

திளைத்தல் - பாசி நீங்கியதால் தெளிந்த குளத்து நீரில் நாரை தனக்கு வேண்டிய அளவு உணவினை உண்டு மகிழ்தலாக உருவகம்.

குரு அளிக்கும் தீக்கையால் உயிர் மலமாயை கன்மங்களினின்றும் நீங்கித் திருவருள் விளங்கப் பெற்று சிவானந்தத்தில் திளைத்தல்-பாசி நீங்குவதால் நீர் தெளிவதால் நாரை வேண்டிய உணவு உண்டு மகிழ்வதை ஒக்கும் என்று இப்பாடல் காட்டுகிறது.

உள்ளுறை

குருவருள் கிடைத்த வழியே பாசநீக்கமும் சிவப் பேறும் உயிர்க்குக் கிட்டும் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

63

மலை உச்சியில் உள்ள மலர்க் கொம்பில் பூ

கும்பமலைமேல் எழுந்ததோர் கொம்பு உண்டு
கொம்புக்கும் அப்பால் அடிப்பதோர் காற்று உண்டு
வம்பாய் மலர்ந்ததோர் பூ உண்டு அப்பூவுக்குள்
வண்டாய்க் கிடந்து மணம் கொள்வன் ஈசனே.

63

வெளிப்படைப் பொருள்

குடம் போன்று திரண்டிருக்கின்ற ஒரு மலையின் மேல் ஒரு மலர்க் கொம்பு செழித்து வளர்ந்துள்ளது. அம்மலர்க் கொம்பைச் சுற்றிச் சுழன்று காற்று வீசுகிறது. புதிதாய் மணம் மிக்கதாய் ஒரு மலர் அக்கொம்பில் மலர்ந்துள்ளது. அம்மலரில் வண்டு ஒன்று புகுந்து தேனை உண்டு மகிழ்கின்றது. அந்த வண்டை ஈசன் என்பர்.

புதிர்: மலை, கொம்பு, மலர், வண்டு, மணம் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர்க்குக் கூட்டப்பட்ட ஆன்ம தத்துவங்கள் - கும்ப மலையாக உருவகம். ஆன்ம தத்துவங்கள் மலைபோல் குவிந்து நின்றலின் மலை எனப்பட்டது. அடிவிரிந்து

வாய் குவிந்து நிற்கும் குடம் போன்று நிற்பதால் உலகம் (பிரபஞ்சம்) கும்பமலை எனப்பட்டது. குவிவு, விரிவு என்பன நுட்பமாதல், பருமையாதல் ஆகிய இயல்புகளைக் குறித்தன.

உயிர்க்குக் கூட்டப்பட்ட வித்யா தத்துவங்கள் - கும்பத்திலும் கலந்து நின்று அதன் மேலும் உயர்ந்து நிற்கும் கொம்பாக உருவகம்.

வித்யா தத்துவங்களைத் தூண்டிச் செலுத்தும் சிவ தத்துவங்கள் (சுத்த தத்துவங்கள்) கொம்பைச் சுற்றிச் சுழன்று வீசும் காற்றாக உருவகம்.

தத்துவ ஆராய்ச்சியால் தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி ஆகியவைகளைச் செய்து, அவற்றினின்றும் நீங்கி, அவற்றின் மேலாய் விளங்கு கின்ற சுத்தான்மா (பக்குவப்பட்ட உயிரின் தெளிந்த அறிவு) - மலர்ந்த பூவாக உருவகம். (வம்பூ = ஞான மயமான ஆன்மா)

சிவம் உயிர் அறிவில் கலந்து நின்று உயிர் அறிவைக் கவர்ந்து கொண்டு, சிவபோதம் வாயிலாகச் சிவானந்தத்தை உயிர்க்கு வழங்குதல் - சிவன் வண்டாக வந்து மலரின் மணம் கொள்வதாக உருவகம்.

பூவுக்குள் ஈசன் கிடத்தல் - பெத்தத்திலும் சுத்தத்திலும், முத்தியிலும் ஈசன் உயிரை விட்டு நீங்காதிருப்பதை உணர்த்திற்று.

மணங்கொள்வன் - ஈசன் பூவின் மணத்தைக் கவர்ந்து கொள்வன் - உயிரின் தற்போதத்தை இல்லையாகச் செய்பவன்.

மணங்கொள்வன் என்பதற்கு இன்னொரு பொருளும் உண்டு. மணம் = கூடி இருத்தல். உயிர் சிவானந்தத்தை அனுபவிக்குமாறு இறைவன் உயிருடன் சேர்ந்திருத்தல். ஈசனுக்கு ஆன்மபோதத்தை நுகர்தல் இல்லை. உயிர்க்கே சிவானந்தத்தை அனுபவித்தல் உண்டு.

உள்ளுறை

தத்துவங்களினின்று நீங்கித் தூயதாய் நின்ற உயிரின் அறிவில்தான் சிவன் விளங்கி நிற்பான் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

64

ஐந்தொழிலின் பயன்கள்

வீணையும் தண்டும் விரவி இசைமுரல்
தாணுவும் மேவித் தகுதலைப் பெய்தது
வாணிபம் சிக்கென்றது அடையாழுனம்
காணியும் அங்கே கலக்கின்றவாறே.

64

வெளிப்படைப் பொருள்

சூடம் போன்ற அடிப்பாகமாகிய வீணையுடன்
மேற்பாகமாகிய தண்டையும் சேர்த்து நரம்பு, திவவு,
முறுக்காணி எனப் பல உறுப்புகளையும் கூட்டிச்
செய்யப்பட்ட ஓர் இசைக் கருவி உள்ளது. அதை
இயக்குதற்குரிய இசைவல்லானும் உள்ளான். அவன்
அக்கருவியை மெல்லென மீட்டியதால் எழுந்த
இன்னிசையைக் கேட்டோர் மகிழ்கின்றனர்.
இசைவல்லான் அம்மகிழ்ச்சியையே வீணை மீட்டிய
தொழிலுக்கான லாபமாகக் கருதுகிறான். இதுவே
வாணிகன் தொழில் செய்யும் முறையும், வாணிகத்தால்
பொருள் வாங்கியவன் பெறும் மனநிறைவும்,
வாணிகன் அடையும் லாபமும் ஆகிய முறைமையாம்.

புதிர்: வீணை, தண்டு, தாணு, தகுதல், வாணிபம்,
காணி - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

மாயையிலிருந்து தோன்றிய தத்துவக் கருவிகளும்
கன்மமும் - வீணையும் தண்டுமாக - இசைக் கருவியாக
உருவகம்.

குடம் போன்ற அடிப்பாகத்தையும், தண்டு போன்ற மேற்பாகத்தையும் சேர்த்து நரம்பு, திவவு, முறுக்காணி போன்ற பல உறுப்புகளும் கூட்டிச் செய்யப்பட்ட இசைக் கருவி வீணையாகும். குடம் போன்ற அடிப்பாகம் மட்டுமே வீணை எனப்பட்டது என்றும், காலப்போக்கில் அச்சொல் முழுக் கருவியையும் குறிப்பதாகிவிட்டது என்றும் கருதப்படுகிறது. வீணை கன்ம மலத்தைக் குறித்தது என்பதும் தண்டு மாயா மலத்தைக் குறித்தது என்றும் கருதுவார் உளர்.

மாயை கன்மங்களை உயிர்க்குக் கூட்டி உயிரின் அறிவைப் பக்குவப்படுத்தும் இறைவன் - இசை வல்லானாக (வீணை மீட்டுபவனாக) உருவகம்.

இசை வல்லான் 'இசைமுரல் தாணு' என்று குறிக்கப்படுகிறான். (தாணு = மாறுதல் இல்லாத முதற்பொருள்.)

உயிரைப் பக்குவப்படுத்த இறைவன் செய்யும் ஐந்தொழில் - இசைவல்லான் வீணை வாசிக்கும் தொழிலாக உருவகம்.

இறைவன் ஐந்தொழிலைச் சோர்வின்றிச் செய்தல் - இசைக்கலைஞன் வீணையை மெல்லென மீட்டி இசை எழுப்புதலில் சோர்வின்றி இருத்தலாக உருவகம்.

இறைவனுடைய ஐந்தொழில் வயப்படும் உயிர், - இசை கேட்போனாக உருவகம்.

ஐந்தொழிலால் உயிர் பக்குவப்படுதல் (தகுதி தலைப்பெய்தல்) - இசை கேட்டவன் இசையால் இன்புறுவதாக உருவகம்.

தகுதி = பக்குவம், தலைப்பெய்தல் = வந்து கூடுதல்.

தகுதி தலைப்பெய்தல் - பக்குவம் வந்து கூடிற்று என்பதைக் குறித்தது.

உயிர் எய்தும் பக்குவமாவது இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சந்நிபாதம் என்பவையாகும்.

பக்குவம் அடையாமுன்னர் தன்னை நோக்காது. பிறவற்றை நோக்கியிருந்த உயிர் பக்குவம் அடைந்தபின் பிறவற்றை நோக்காது தன்னை நோக்கும்படியாகச் செய்துவிடுகிறான் சிவன்!

உயிர் அறிவு பக்குவப்படுவதால் உயிர்க்குரிய சிவலோகமும், சிவானந்தமும் உயிர் அவ்வுடம்பில் இருக்கும் போதே பெறுதல் - இசைக் கலைஞன் தன் தொழிலுக்குரிய லாபம் பெறுமுன்னரே இசை கேட்டவன் பேரின்பம் பெற்றுவிட்டதாக உருவகம்.

பக்குவம் முதிர்ந்த உயிர்க்கு உடம்பிலுள்ள ஒன்பது வாயில்களும் அடையாத முன்னமே - உடம்பைவிட்டு உயிர் நீங்காத நிலையிலேயே முத்தி நிலமாகிய காணி சகச நிலையிலேயே வந்தது என்பது கருத்து.

சீவநிலையும் சிவத்துவ விளக்கமும் ஒன்றோ டொன்று இணைந்து நிற்கும் எல்லையே சீவன் முத்தி நிலை என்பது விளக்கப்பட்டது.

உள்ளுறை

உயிர்க்கு மாயை கன்மங்களைக் கூட்டிச் சிவம் செய்யும் ஐந்தொழிலால் உயிர் அறிவு பக்குவப்படுதலும், சிவஞானம் விளங்குதலும், சிவானந்தம் விளைதலும் நிகழ்கின்றன என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

65

தவம் உடையாரே வீடு பெறத் தக்கவர்

கொங்கு புக்காரோடு வாணிபம் செய்த அஃது
அங்கு புக்காலன்றி ஆய்ந்தறிவார் இல்லை —
திங்கள் புக்கால் இருள் ஆவது அறிந்திலர்
தங்கு புக்கார் சிலர் தாபதர் தாமே.

65

(தாபதர் = உண்மைத் தவநெறியில் நிற்பவர்.)

வெளிப்படைப் பொருள்

தமிழகத்தின் மேற்கு மண்டலமாகிய கொங்கு நாட்டுக்கு வாணிபம் செய்வதற்காகச் சிலர் வந்தனர். மிளகு, லவங்கம் முதலிய பொருட்களைக் கொங்கு நாட்டார் அவ்வணிகர்கட்கு விற்றுப் பொற்காசுகளைப் பெற்றுப் பயனடைந்தனர். அம்மக்கள் அடைந்த பயனை அறிய விரும்புவார் கொங்கு நாட்டுக்குச் சென்றால் அறியலாம்; இருந்த இடத்தில் இருந்தே அறிதல் இயலாது.

நிலவொளியில் மூழ்கியவர்கள் இருளை அறிய மாட்டார். ஆனால், எல்லோரும் நிலவொளியில் மூழ்கும் தகுதி உடையார் அல்லர். தாபதர் சிலர் மட்டுமே நிலவொளியில் தங்கியிருந்து, இருளைப் போக்கிக் குளிர்ந்த ஒளியினைப் பெற்று மகிழ்வர் ஆவர்.

புதிர்: கொங்கு, வணிகம், திங்கள், இருள், தாபதர் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இறைவன் - வணிகனாக உருவகம்.

உயிர்கள் - கொங்கு நாட்டு மக்களாக உருவகம்.

இறைவன் உயிரின் அறிவில் தங்கியிருத்தல் - வணிகன் வாணிபம் பொருட்டு கொங்கு நாட்டில் தங்கியிருப்பதாக உருவகம்.

இறைவன் உயிரின் பசுபோதத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு சிவபோகத்தை அளித்தல் - வணிகன் கொங்குநாட்டு மக்களுடன் வாணிபம் செய்வதாக உருவகம்.

வணிகன் தந்த பொற்காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு கொங்கு நாட்டின் விளைபொருட்களான மிளகு, லவங்கம் போன்றவற்றை மக்கள் விற்றது வணிகம் எனப்பட்டது.

சிவபோகம் = பொற்காசு. பசுபோகம் = மிளகு, லவங்கம் முதலியன.

உயிர்கள் இறைவனால் சிவானந்தம் தரப்பெற்று அனுபவித்தல் - வாணிபத்தால் கொங்குநாட்டு மக்கள் மகிழ்வதாக உருவகம்.

உயிர் இறைவனுக்குத் தன்னைத் தந்து இறைவனுடைய சிவானந்தத்தைத் தமக்குரிய பேரானந்தமாகப் பெற்று அனுபவித்தலை வாணிகமாகக் காட்டும் மாணிக்கவாசகர் பாடல் நிலையைத் தக்கது.

“தந்து உன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர் ?

அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாது நீ பெற்றதொன்று என்பால் ?”

(திருவாசகம் - கோயில் திருப்பதிகம் -10)

திருவருள் சத்தி நாள்தோறும் விரிய விரிய மலசத்தி
அந்த அளவுக்கேற்ப நாள்தோறும் சுருங்கிக்
கொண்டே வந்து இறுதியில் இல்லையாதல் - நிலவு
நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர வளர, இருள்
குறைந்து கொண்டே வந்து, முழு நிலவு நாளில் இருள்
முற்றாக நீங்குதலாக உருவகம்.

சரியை, கிரியை, யோகம் எனும் உண்மைத் தவநெறி
யில் நிற்கும் சிலர் மட்டுமே திருவருளால் முற்றாக
மலநீக்கம் பெறுகின்றனர். இது முழுநிலவால் இருள்
முற்றாக இல்லாது போதலை ஒத்தது எனப்பட்டது.

“மன்னும் இருளை மதிதுரந்தவாறு அன்பின்
மன்னும் அரன்.”

எனும் சிவஞானபோத வெண்பா சூ11 - அதி2
நினையத் தக்கது.

உள்ளுறை

உண்மைத் தவமுடையாரே வீட்டுலகின் கண்
புகத்தக்கவர் என்னும் உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

66

இம்மையிலேயே முத்தி

போதும் புலர்ந்தது பொன் நிறம் கொண்டது
தாது அவிழ் புன்னை தயங்கும் இருகரை
ஏதம் இல் ஈசன் இயங்கும் நெறிஇது
மாதர் இருந்ததோர் மண்டலம் தானே.

66

(மாதர் = திருவருள், மண்டலம் = பூமி)

வெளிப்படைப் பொருள்

இருள் நீங்கிற்று; பொழுது புலர்ந்தது; சுதிரவன்
பொன் நிறமாகக் கீழ்வானில் தோன்றினான்.
மருதநிலத்தில் உள்ள நீர் நிலைகளின் கரைகளில்
உள்ள புன்னை மரங்களில் மலர்கள் மகரந்த மணம்
வீசும்படி மலர்ந்து நின்றன. இத்தகைய காலமும்
இடமுமே இறைவன் இயங்கும் நெறியாக விளங்கும்;
திருவருட் சத்தி தங்கி நிற்கும் நிலமாக விளங்கும்.

புதிர்: போது புலர்தல், புன்னை மலர்தல், ஈசன்
இயங்கும் நெறி, மாதர் இருந்த மண்டலம் - ஆகியன
எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் ஆணவமலத்துடன் மட்டும் கூடியிருக்கும்
கேவல நிலை (தனிநிலை) - இருள் செறிந்த இரவுக்
காலமாக உருவகம்.

232 | திருமந்திரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

உயிர் கருவிகளுடன் கூடியிருக்கும் சகலநிலை - பொழுது புலரும் காலமாக உருவகம்.

உயிர் மலநீக்கம் பெற்றுத் தூயதாய் நிற்கும் சுத்தநிலை - சுதிரவன் விளங்கித்தோன்றும் காலமாக உருவகம்.

சுத்தான்மாக்கள் தங்கியிருக்கும் இடம் - மருத நிலமாக உருவகம்.

சுத்தான்மாக்கள் - மருத நிலத்தில் உள்ள நீர்நிலைகளின் கரைகளில் நிற்கும் புன்னை மரங்களாக உருவகம்.

சுத்தான்மாக்களின் உயிரறிவு - புன்னை மரத்தில் உள்ள புன்னை அரும்பாக உருவகம்.

உயிரறிவு திருவருள் உணர்வுடையதாய் விரிவடைதல் - புன்னை அரும்பு மகரந்தம் வெளிப் படும்படி இதழ் விரிந்து மலர்வதாக உருவகம்.

ஆணவம் நீங்கியதால் உயிரின் அறிவு சிவ மணமாகிய திருவருள் உணர்வைப் பெற்று விரிவடைகிறது. இவ்வாறு பக்குவம் அடைந்த உயிர்க்கு உயிர் உடம்புடன் இருக்கும்போதே அருளுதற் பொருட்டு தனக்குப் பாசத்தால் வரும் துன்பம் இயல்பாகவே இல்லாத சிவபெருமான் எழுந்தருளி வரும் காலமும், இடமும், முறையும் காட்டப்பட்டன.

திருவருட்சத்தி உயிர்க்கு அருளுதற்பொருட்டு வெளிப்பட்டு இருக்கும் ஒப்பற்ற ஞானபூமியும் இதுவே ஆகும்.

இணைத்து எண்ணத்தக்க திருவாசகப் பாடல்கள்:

“போவோம் காலம் வந்தது காண்”

(யாத்திரைப்பத்து-1)

“செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின்

தென்னன் நன்னாட்டு இறைவன்

கிளர்கின்ற காலம் இக்காலம்

எக்காலத்தும் அறிவொண் கதிர்வாள்

உறை கழித்து ஆனந்தமாக் கடவி

எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே.

(திருப்பாண்டிப் பதிகம்-4)

உள்ளுறை

ஆணவ மல இருள் நீங்கினால் அம்மை என்பதின்றி
இம்மையே முத்தியாம் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

67

குடிமக்களும் அரசனும்

கோமுற்று அமரும் குடிகளும் தம்முளே
காமுற்ற கத்தி இடுவர் கடைதொறும்
வீவற்ற எல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாமுற்ற தட்டினால் ஐந்து உண்ணலாமே.

67

(கோ=அரசன், காமம் = விருப்பம்)

வெளிப்படைப் பொருள்

ஓர் அரசன் தன் நாட்டு மக்களிடம் மிகவும் அன்பு உடையவனாக இருந்தான். மக்களும் அரசனிடம் அன்புடையவர்களாய் இருந்தனர். எனினும் அவ்வப்போது மக்கள் அரசனைக் குறைகூறி வந்தனர். ஆனால், அரசன் மக்கள் மீது மாறா விருப்புடனே இருந்து அவர்கள் நல்வாழ்க்கைக்கு வழிவகுத்துக் கொடுப்பவனாகவே இருந்தான். அரசன் செயல்களுக்கு உட்படாமல் மக்கள் தவறி நடந்தால் இன்பமாய் வாழ முடியுமா? முடியாது. மக்கள் அரசன் செய்யும் செயல்களை ஏற்றுக் கொண்டு தவறின்றி நடந்தால் அவர்களின் இன்ப வாழ்வுக்குத் தடை ஏது? இவ்வுண்மை மக்களுக்குத் தெரியவில்லையே!

புதிர்: கோ, குடிகள், வழிகாட்டி, ஐந்துண்ணல் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இறைவன் - அரசனாக உருவகம்.

இறைவன் படைத்துக் கொடுத்த தனு கரணங்களைப் பெற்று புவனத்தில் வாழும் உயிர்கள் - குடிமக்களாக உருவகம்.

கோழுற்று அமரும் குடிகள் என்பது அரசனை முழுமையாக விரும்பும் குடிமக்கள் என்பதையும் குடிமக்களை முழுமையாக விரும்பும் அரசன் என்பதையும் ஒருங்கே குறித்தது. (அமர்தல் = விரும்புதல்.)

இறைவன் உயிர்களுக்காகப் படைத்துக் கொடுத்த மாயாகாரியமாகிய புவன போகங்கள் - நாடாகவும், நாட்டிலுள்ள வளங்களாகவும் உருவகம்.

இறைவன் எல்லா உயிர்கட்கும் அனுபவிக்க வேண்டியவற்றை வகுத்துக் கொடுத்து உயிர்களை ஆளுதல் - அரசன் குடி மக்கட்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாக உருவகம்.

உயிர்கள் முற்பிறவிகளில் செய்து கொண்ட வினைப் பயனை மாறிமாறி இன்பம் அனுபவிக்கும்பொழுது இறைவனைப் புகழ்ந்தும், துன்பம் அனுபவிக்கும் போது இறைவனைப் பழித்தும் கூறுதல் - நாட்டு மக்கள் பெருமழை, கடுந்தீ, பஞ்சம் முதலிய காலங்களில் துன்பம் அனுபவிக்கும்போது அரசனைப் பழித்தலாக உருவகம். தமக்குத் துன்பம் நேரும் போதெல்லாம் அரசன் தமக்குத் தலைவன் என்பதையும், அவன் எப்போதும் நன்மையே செய்பவன்

என்பதையும் மறந்துவிட்டுப் பழித்துப் பேசுதல் கத்தி இடுவர் என்று குறிக்கப்பட்டது.

(கத்தி இடுவர் = பெருங்குரல் எடுத்துப் பேசித் திரிவர்.)

உயிர்கள் தன்னைப் பழித்தாலும் புகழ்ந்தாலும் இறைவன் தான் செய்ய வேண்டியவற்றை மாற்றிச் செய்யாமலும், செய்ய வேண்டியவற்றில் சோர்வு படாமலும் உயிர்களைக் காக்கும் தொழிலை எப்போதும் செய்து வருதல் - குடிமக்கள் தன்னைப் பழித்துக் கூறுவதனால் மனம் மாறுபடாமல் எப்போதும் ஓயாது நாட்டுமக்களின் நலன் கருதியே அரசன் ஆட்சி செய்வதாக உருவகம்.

வீவு அற்ற எல்லை = நீங்குதல் இல்லாத எல்லை - மக்கள் முழு நன்மையைப் பெறும் எல்லை வரையிலும் அரசன் மக்களைக் காத்தலில் நீங்குதலின்றி ஆள்பவன் என்பதை உணர்த்திற்று.

விடாது = தொடர்ந்து, பழி சொல்லும் மக்களை ஏன் காக்க வேண்டும் என்று எண்ணாமல் தொடர்ந்து அரசன் மக்கட்கு நன்மை செய்வதை உணர்த்திற்று.

உயிர்கள் இறைவன் தங்களுக்காகச் செய்யும் காத்தல் தொழிலின் பயன்களைப் பெறாமல், அவற்றை உதறி எறிந்துவிட்டுத் தமக்கு வேண்டியவற்றைத் தாமே செய்துகொள்ள முயன்றால் தமக்குரிய வினைப் போகங்களை அனுபவித்துக் கழித்து மலமாயை கன்மங்களிலிருந்து விடுபட முடியாமை - மக்கள் அரசன் ஆணைக்குக் கட்டுப்படாமல் மீறி நடந்தால்

நாட்டு வளங்களை ஐம்புலன்களாலும் வேண்டுமளவுக்கு நுகர முடியாமையாக உருவகம்.

ஐந்து உண்ணல் = ஐம்புல நுகர்ச்சி.

ஐம்புல நுகர்ச்சி என்பது வெளிப்படையாக உடல் ஒம்புதலையும் உள்ளுறைப் பொருளாக வினை நுகர்ச்சியையும் குறித்து நின்றது.

போற்றினும் பழிப்பினும் பொருட்படுத்தாது மக்கள் நலனையே கருத்தில் கொண்டு சோர்வுபடாமல் எப்போதும் ஓயாது காத்தல் தொழிலைச் செய்யும் அரசனும், இறைவனும் வழிகாட்டி எனப்பட்டனர். அரசனும் இறைவனும் ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறப்படுவதைக் கீழ்க் காணும் பாடல்களால் அறியலாம்:

“ஆணையில் அவனிமன்னன் அருமறை முறை செய்யாரை ஆணையின் தண்டம் செய்தும் அருஞ்சிறை இட்டும் வைப்பன் ஆணையின் வழி செல்வோருக்கு அரும்பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பன் ளங்கும் ஆணையே ஆணையே காண்.”

— அருணந்திசிவம் — சிவஞான சித்தியார் — சுபக்கம்-121

“அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி அரும்பாவங்கள் தரையுளோர் செய்யில் தீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத் துரை செய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர் நிரயமும் சேரார் அந்த நிரயம் முன் நீர்மை ஈதாம்.”

— அருணந்திசிவம் — சிவஞான சித்தியார் — சுபக்கம்-122

திருவள்ளுவர் அரசனை இறை என்றும், அவனுடைய நற்குண நற்செயல்களை இறைமாட்சி எனவும் கூறியுள்ளது காண்க.

“மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்”

– (குறள் இறைமாட்சி-8)

‘உலகபாலர் உருவாய் நின்று உலகம் காத்தலின் இறை என்றார்’ எனவும், ‘பிறப்பால் மகனேயாயினும் செயலால் மக்கட்குக் கடவுள் என்று வேறுவைத்து எண்ணப்படும்’ எனவும் பரிமேலழகர் எழுதியிருப்பன நினைக்கத்தக்கன.

உள்ளுறை

‘பெத்த நிலையிலும் இறைவன் உடனாய் நின்று உதவாவிடின் உயிர்கள் வினையை ஈட்டவோ, நுகரவோ முடியாது’ - என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

68

மாம்பழத்தால் பயன் பெறுபவர்

தோட்டத்தில் மாம்பழம் தொண்டி விழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தில் நரி அழைத்து என் செய்யும்?
மூட்டிக் கொடுத்த முதல்வனை முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே.

68

(தொண்டி = தொன்மையானது, மூட்டுதல் = இணைத்தல்)

வெளிப்படைப் பொருள்

மிகப் பழமையான ஒரு நாட்டில் மிகப் பழமையான மாந்தோப்பு ஒன்று இருந்தது. சிலர் அந்த மாந்தோப்பில் வாழ்ந்து இருந்தனர்; வேறு சிலர் அந்த நாட்டினுள்ளும், நாட்டுக்கு வெளியேயும் வாழ்ந்திருந்தனர். நாட்டுக்கு வெளியே சிறுசிறு புதர்கள் இருந்தன. அவற்றில் நரிகளும் சில விலங்கினங்களும் ஒளிந்திருந்தாலும் அவ்வப்போது வெளியே வந்து சுற்றித் திரிதலுமாய் இருந்தன. அத்தோப்பில் உள்ள மாமரங்களில் பழங்கள் நன்கு கனிந்திருந்தன.

ஒரு நாள் நன்கு கனிந்த மாம்பழம் ஒன்று மரத்திலிருந்து விழுந்தது. மாம்பழம் விழுந்த ஒலியினைக் கேட்டு நாட்டின் புறத்தே புதர்களில் ஒளிந்திருந்த நரிகள் ஊளையிட்டன. அதனைக் கேட்ட மற்ற விலங்குகளும் ஓடிவந்தன. ஆனால்

அவ்விலங்குகளால் மாம்பழத்தை அறியவோ, உண்ணவோ இயலவில்லை. நாட்டின் புறத்தே வாழும் மக்களும், நாட்டின் உள்ளே வாழும் மக்களும் தோப்பில் மாம்பழம் கனிந்து விழுந்திருக்கின்றது எனச் சிலர் சொல்லக் கேட்டனர். ஆனால், சொன்னவர்களோ கேட்டவர்களோ மாம்பழத்தை எடுத்துப் பயன்கொள்ளவில்லை. தோப்பின் உள்ளே வாழ்ந்திருந்தவர்கள் மட்டும் மாம்பழத்தை அறிந்து, உண்டு, பலன் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

புதிர்: நாடு, தோட்டம், நரி, மாம்பழம், முதல்வன், காட்டிக் கொடுத்தவர் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

இந்தப் பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாடு சிவநெறி தொன்மைக் காலத்திலேயே செழித்து வளர்ந்திருந்த நாடு (தென்னாடு).

இந்த நாட்டில் சித்தாந்த சைவத் தத்துவ ஞானத்தை விளக்கும் நூல்கள் - மாந்தோப்பாக உருவகம்.

சித்தாந்த சைவத் தத்துவ ஞானத்தின் செறிவாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்து - மாந்தோப்பில் நன்கு பழுத்திருந்த மாம்பழமாக உருவகம்.

தொண்டி - தொன்மையானது. இங்கு கனி பழுத்துப் பலகாலம் கழிந்தது என்பதைக் குறித்தது.

சித்தாந்த சைவ நெறியில் நிற்பவர்கள் - மாந்தோப்பின் உள்ளே தங்கி இருப்பவர்களாக உருவகம்.

அகச்சமயம், அகப்புறச் சமயம் ஆகிய சமயங்களைச் சார்ந்து நிற்பவர்கள் - மாந்தோப்புக்கு வெளியே, ஆனால் நாட்டின் உள்ளேயே வாழ்பவர்களாக உருவகம்.

புறம், புறப்புறம் ஆகிய சமயங்களைச் சார்ந்து நிற்பவர்கள் - நாட்டுக்கு வெளியே உள்ள நிலப்பகுதிகளில் வாழ்பவர்களாக உருவகம். மேலும் மிகத் தொன்மையான நாட்டுக்கு வெளியே உள்ள புதர்களில் வாழும் நரி போன்ற சிறு விலங்குகளாகவும் உருவகம்.

சமயாசாரியர்கள் போன்ற பெரியோர்கள் கருணை கூர்ந்து திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உலகறிய எடுத்துக்கூறி வலியுறுத்தல் - நன்கு கனிந்த மாம்பழம் மரத்திலிருந்து விழுதலாக உருவகம்.

திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உள்ளபடி உணர்ந்து, விதிப்படி ஓதும் சித்தாந்த சைவர்கள் - மரத்திலிருந்து நன்கு கனிந்து விழுந்த மாம்பழத்தை உண்பவர்களாக உருவகம்.

திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பை அகப்புற, அகச் சமய நூல்களும், உரைகளும் விளக்கினும், அதனைத் தெளிய மாட்டாது புறக்கணித்து விடும் அகச் சமயத்தார், அகப்புறச் சமயத்தார் - மாம்பழத்தைப் பற்றிப் பிறர் கூற அறிந்த பின்னரும், அதன் சிறப்பை உணராமையால் பயன்கொள்ளாத மக்களாக (தோப்புக்கு வெளியில் வாழ்பவர்கள்) உருவகம்.

‘காட்டிக் கொடுத்தும் கைவிட்டவர்’ எனும் தொடர் இம்மக்களைக் குறித்தது.

சித்தாந்த சைவத்தில் சிறப்பு மிக்க திருவைந்தெழுத்து என்னும் மந்திரம் இருப்பதை அறியாமலும், அதனால் பயன் கொள்ளாமலும், வேறுவேறு மந்திரங்களைக் கூறி ஆரவாரம் செய்யும் புற, புறப்புறச் சமயங்களில் நிற்பவர்கள் - தொன்மை வாய்ந்த நாட்டுக்கு வெளியே வாழ்பவர்களாகவும், அங்குப் புதர்களில் வாழும் சிறுசிறு விலங்கினங்களாகவும் உருவகம்.

மாமரத்திலிருந்து நன்கு கனிந்து விழுந்த பழத்தின் பெருமையை அறியாத நரி பெருங்குரல் எடுத்து ஊளையிடுகிறது. மாம்பழத்தை உண்ணத் தெரியாத நரி ஊளையிடுவதால் தனக்கோ பிற விலங்குகட்கோ ஒரு பயனும் விளைவதில்லை. நரிக் கூட்டங்கள் மட்டுமன்றி ஒரு சில மக்கட் கூட்டமும் மாம்பழத்தின் பயனைப் பெறவில்லை.

சித்தாந்த சைவர்கள் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையினையும் பயனையும் உணர்ந்து விதிப்படி ஒதிப் பயன் காணுகின்றனர். புற, புறப்புறச் சமயத்தார் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பையும் பயனையும் உணராது வேறுவேறு மந்திரங்களை ஒதுவது நரிக் கூட்டம் ஊளையிடுவதை ஒக்கும் என்று குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

மாந்தோப்பினையும், அத்தோப்பில் கனிந்த மாம்பழத்தை உண்ணும் தன்மையறிந்து பயன் கொள்ளவல்ல மக்களையும் தோப்பினுள்ளேயே வாழுமாறு இணைத்து வைத்தவன் இறைவன். இவன் மூட்டிக் கொடுத்த முதல்வன் எனப்பட்டான்.

தோப்பினுள் வாழும் பேறு பெற்றவர்கள் சித்தாந்த சைவர்கள்.

இறையருளை முன்னிட்டுச் சிலர் நாட்டுக்குள் (தோப்புக்கு வெளியில்) இருப்பவர்கட்கு மாம்பழம் உண்ணத்தக்கது என்று காட்டினார்களேயன்றி, அதனை உண்ணுதற்குப் பழக்கப்படுத்தவில்லை. மாம்பழம் கைக்கெட்டியும், பயன் கொள்ளத் தவறவிட்டவர்கள் இம்மக்கள். இம்மக்கள் அகச்சமய, அகப்புறச் சமயத்தாரைக் குறித்ததெனக் கொள்க.

பிறவிப் பிணியில் துன்புறுவார்க்குத் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினை உணர்ந்தோர் உணர்த்துக என்பதே இறைவன் சங்கற்பம். உணர்ந்தோர் உணர்த்தினும், மக்கள் அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப அதனைச் செவி மடாதோரும், செவி மடுப்பிலும் பேணாதோரும், பேணினும் உட்கிடைப் பொருளை முற்ற உணர்ந்து முழுப் பயனைப் பெறாதோருமாய் இருக்கின்றனர்!

ஆனால், மாந்தோப்பினுள்ளேயே இருந்து, மாம்பழத்தை உண்ணும் முறையைக் கற்றறிந்து, பிறருக்குக் கற்பித்து, கற்பித்த நெறியில் நின்று உண்டவரே அம்மாம்பழத்தின் பயனை முழுமையாகப் பெற்றவராவர். இவர்களே சித்தாந்த சைவர்கள்.

உள்ளுறை

புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் ஆகிய சமயிகள் பலரும் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உணராது பிறப்பின் பயனை இழக்க, சித்தாந்த சைவர்கள்

திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை உணர்ந்து, விதிப்படி ஒதிப் பிறப்பின் பயனைப் பெறுகின்றனர் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

ஒப்புநோக்கி நினையத்தக்க பாடல்கள்

“நமசிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க”

— (திருவாசகம் – சிவபுராணம்)

“வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது

நாதன் நாமம் நமசிவாயவே” — (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்)

“மனிதர்காள் இங்கே வம் ஒன்று சொல்லுகேன்

கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லீரே.”

(திருநாவுக்கரசர் – திருமுறை 5 – தனித்திருக் குறுந்தொகை)

“படைக்கலமாக உன்நாமத்து எழுத்தஞ்சும் என்நாவிற்

கொண்டேன்

இடைக்கலம் அல்லேன் எழு பிறப்பினுக்கு ஆட்செய்கின்றேன்

துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தூ நிறணிந்தேன்

அடைக்கலம் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம்பலத்தரணே.

(திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்)

“நன்று கண்டீர் இனி நமசிவாயப்பழம்

தின்று கண்டேற்கு இதுதித்தவாறே”

(திருமூலர் – திருமந்திரம் – தந்திரம் 9 – அணைந்தோர் தன்மை)

“தலையாய ஐந்தினையும் சாதித்துத் தாழ்ந்து

தலையாயின உணர்ந்தார் காண்பர் – தலையாய

அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம் உண்டிருண்ட

கண்டத்தான் செம்பொற் கழல்.”

(11ஆம் திருமுறை – அம்மை இரட்டை மணிமாலை-10)

“வாயிலே வைக்குமளவின் மருந்தாகித்
தீய பிறவி நோய் தீர்க்குமே - தூயஏ
கம்பெருமான் தேவியொடு மன்னு கயிலாயத்து
எம்பெருமான் ஓரஞ்செழுத்து.”

“அஞ்செழுத்துங்கண்டர் அருமறைகளாவனவும்
அஞ்செழுத்துங் கற்க அணித்தாகும் - நஞ்சவித்த
காளத்தியில் யார்க்கும் காண்டற்கரிதாய்ப் பேர்ய்
நீளத்தே நின்ற நெறி.”

(11ஆம் திருமுறை - கயிலைபாதி காளத்திபாதி -39,40)

“நரர்பயில் தேயந்தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் மிக்க புண்ணியந் தானாகும்
தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து
பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பன்னொணாதே.”

“வாழ்வு எனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வு எனும் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ்பெறல் அரிது சால உயர்சிவ ஞானத்தாலே
போழ்இள மதியினானைப் போற்றுவார் அருள் பெற்றாரே.”

(சிவஞானசித்தியார் - சுபக்கம்-180,181)

“ஒரும் வேதாந்தத்து உச்சியிற் பழுத்த
ஆரா இன்ப அருங்கனி பிழிந்து
சாரம் கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்
தேனமுது அருந்தினர் சிலரே.”

(குமரகுருபரர் - பண்டார மும்மணிக்கோவை-11)

69

என்றைக்குத்தான் பொழுது விடியும்?

புலர்ந்தது போதென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லிப்
புலம்பினவ னொடும் போகம் நுகரும்
புலம்பனுக்கு என்றும் புலர்ந்தின்று போதே.

69

(போது = இரவுப் பொழுது)

வெளிப்படைப் பொருள்

இரவுப் பொழுதில் தன் மனைவியைத் தழுவிக்கொண்டு ஒருவன் துயின்றான். இரவு கழிந்து பகற்பொழுது தொடங்கியது. கோழி, குருகு போன்ற பறவைகள் ஒலி எழுப்பிப் பகல் தொடங்கிவிட்டதை உலகுக்கு உணர்த்தின. இதனை அறிந்த மனைவி தன் கணவன் தன்னைத் தனியே விட்டுப் பிரிந்து வேலைக்குச் சென்றுவிடுவானே என்று நினைத்து வருந்தினாள். மனைவியின் வருத்தத்தை அறிந்த கணவனும் அவளை விட்டுப் பிரிய மனமின்றி தொடர்ந்து துயின்றான். இத்தகைய கணவனுக்கு என்றைக்குத் தான் பொழுது விடியும்?

புதிர்: போது புலர்தல், பூங்கொடி, இரவு, பகல், புலம்பன் - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் ஆணவ மலத்துடன் மட்டும் கூடிய தனிநிலை (கேவலம்) - இரவுப் பொழுதாக உருவகம்.

உயிர் கேவல நிலையிலிருந்து சகல நிலைக்கு வருதல் - இரவுப் பொழுது புலரும் காலமாக உருவகம்.

உயிர் சகல நிலையிலிருந்து சுத்த நிலைக்குச் செல்ல வழிகாட்டும் அறநூல்கள். பக்தி நூல்கள், தத்துவ ஞானநூல்கள் போன்றன - பொழுது புலரும் காலத்தை அறிவிப்பன போல் ஒலி எழுப்பும் கோழி, குருகு போன்ற பறவைகளாக உருவகம்.

குருவி சிலம்பும்; கோழி கூவும்; காகம் கரையும்; சிலம்புதல் என்பது எல்லா வகையான ஒலிகளுக்கும் பொதுப் பெயராகும்.

“கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்”

- திருவாசகம் - திருப்பள்ளி எழுச்சி

பறவைகள் ஒலித்தல் இரவு கழிந்ததைக் குறித்தது. இங்கு ஆயுள் கழிவதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது. சகல நிலையில் செய்ய வேண்டியனவற்றைச் செய்து முடித்துச் சுத்த நிலைக்குச் செல்க என்று உயிர்க்குத் திருவருள் அறிவிப்பதைப் பறவைகள் பொழுது புலர்ந்துவிட்டது என்று அறிவிப்பதாக உருவகமாகக் காட்டப்பட்டது.

பக்குவமில்லாத உயிர்களை மீண்டும் கன்மபோகத் துக்கே ஆளாக்கும். (கேவல, சகல நிலைகளிலேயே மாறிமாறி நிற்கச் செய்யும்) திரோதான சத்தி - துயிலை

விட்டு எழுந்தால் கணவன் பிரிந்து சென்றுவிடுவானே என்று வருந்தி, விடியற் பொழுதினும் கணவனை விடாது தழுவிக் கொண்டு படுத்துக் கிடக்கும் மனைவியாக (புல்லிப் புலம்பின பூங்கொடியாக) உருவகம்.

திரோதான சத்தியின் வயப்பட்டு நிற்கும் உயிர் - மனைவியின் பிடியில் அகப்பட்டு அவளைப் பிரிய மாட்டாது தழுவிக் கிடக்கும் கணவனாக உருவகம்.

திரோதான சத்தியின் வயப்பட்டு நிற்கும் உயிர்க்கு கேவல, சகல நிலைகள் மாறிமாறி வருதலும், சுத்த நிலையை எய்துவிக்கும் திருவருள் சத்தியைப் பெறும் காலம் வாராது இருத்தலும் - மனைவியின் பிடியில் அகப்பட்டுக் கிடக்கும் கணவனுக்கு இரவும், விடியலும் மாறி மாறி வருதலும், பகற்பொழுது வாராது இருத்தலுமாக உருவகம்.

கணவனும் மனைவியும் விடியற்காலத்திலும், பகற் பொழுதிலும் காமத்தின்மேல் மனம் உடையவராய் இருத்தல் பாவச் செயல்களுள் ஒன்று என்பர். அக்காலத்தில் துயில் உணர்ந்து உடற்சுத்தி செய்து தத்தம் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆயத்தம் செய்தல் வேண்டும். இது நாள்தோறும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கம்.

அதுபோல வாழ்நாள் முழுதும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மெய்ந்நெறி எது?

மனித வாழ்க்கையில் முதல் முப்பது ஆண்டுகள் கற்பன கற்று, அறிவன அறிந்து, அறத்திற்குரிய ராகும் தன்மை பெறுதற்குரிய காலம். அடுத்த

முப்பதாண்டுகள் இல்லாளோடு கூடியிருந்து இன்பம் நுகர்ந்து அறத்தையும் தேடிக் கொள்வதற்குரிய காலம். இவ்வாறாக அறுபது ஆண்டுகள் இன்பம் நுகரும் காலம். (இரவுக் காலம்)

அறுபது ஆண்டுகள் நிறைந்தபின், அவன் மெய்யுணர்வு பெறுதற்குரிய காலம் வந்துவிட்டது என்பதை அவன் உடம்பில் உண்டாகும் நரை, திரை முதலியன அவனுக்கு உணர்த்துகின்றன. என்றாலும் அவன் உலக நுகர்ச்சியைப் பெறுதற்குரிய காலம் கழிந்து விடுகிறதே என்று மேலும் உலக நுகர்ச்சியைப் பெறுதற் பொருட்டு உலகு நோக்கு உடையவனாய் நின்று சிவத்தை நோக்காமல் இருந்துவிடுகிறான்!

அவனுக்கு ஆயுள் முழுவதும் இரவுக் காலமாகவும் விடியற் காலமாகவுமே ஆகிவிடுகிறது. இருளே இல்லாத பகற்காலம் வருவதே இல்லை. அவன் திருவருளைப் பெறும் பொழுது வாய்ப்பதே இல்லை!

உள்ளுறை

உலகப் பற்றை விடாதவர் திருவருளைப் பெற மாட்டார் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

70

திருவருள் துணையுடன் செய்யும் வாசியோகம்

தோணி ஒன்று உண்டு துறையில் விடுவது
ஆணி மிதித்து நின்று ஐவர் கோல் ஊன்றலும்
வாணிபம் செய்வார் வழியிடை யாற்றிடை
ஆணி கலங்கின் அதுஇது ஆமே.

70

வெளிப்படைப் பொருள்

ஆற்றின் வழியே தோணியில் சரக்கு ஏற்றிச்
சென்று வாணிகம் செய்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்
தோணியின் ஆணியை நன்கு அழுத்திப் பற்றி நின்று
கொண்டு உடனிருக்கும் ஐவரை முறையாகக் கோல்
ஊன்றித் தோணியைச் செலுத்தினால், அந்தத் தோணி
அக்கரையை அடையும். அவ்வாறு செல்லும்போது
இடைவழியில் ஆணி நன்கு மிதிக்கப்படாமல்
சுழலுமாயின் அத்தோணி மேலது கீழும் கீழது
மேலுமாக ஆற்றில் கவிழ்ந்துவிடும்.

புதிர்: தோணி, ஆணி, துறை, ஐவர், வணிகர், அது,
இது - ஆகியன எவற்றைக் குறிக்கின்றன?

மறைபொருள்

உயிர் - வணிகனாக உருவகம்.

மனம் - தோணியாக உருவகம்.

சிவலோகம் - ஆற்றின் அக்கரையில் உள்ள பெருந்துறையாக உருவகம்.

உயிர் சீவ போதத்தை விடுத்து சிவபோதத்தைப் பெறுதல் - வாணிபமாக உருவகம்.

பிராணவாயு - தோணியின் ஆணியாக உருவகம். ஆணி என்பது மரங்களை இணைத்துத் தைக்கப் பயன்படும் ஆணியைக் குறித்தது. பிராணாயாமத்தால் பிராணவாயு அடங்குதல் மனம் ஒடுங்குவதற்கு ஏதுவாகலின் பிராணவாயு ஆணி எனப்பட்டது.

யோகப் பயிற்சியால் பிராணவாயுவை நெறிப் படுத்தல் - ஆணியை மிதித்தலாக உருவகம்.

ஆணியை மிதித்தலாவது ஒவ்வொரு ஆணியும் கழன்று வராதபடி சிக்கெனத் தைத்திருக்கிறதா எனக் காலால் அழுத்திப் பார்த்தல்.

திருவைந்தெழுத்து - தோணியை ஊன்றிச் செலுத்தும் கோலாக உருவகம்.

ஐம்புலன்கள் - கோலூன்றிச் செலுத்தும் ஐவராக உருவகம்.

யோகப் பயிற்சியால் (பிராணாயாமத்தால்) அடங்கிய மனம் நிலை தடுமாறுதல் - தோணியில் செல்வார்க்கு இடைவழியில் ஆணி கலங்குதலாக உருவகம்.

மனம் நிலை குலைவதால் யோகத்தின் பயனாகக் கருதப்படும் சிவத்தில் ஒடுங்குவதாகிய சமாதி நிலையும் தலைகீழாய் உலகப் பொருட்களில் சென்று ஒடுங்கியது - தோணி தலைகீழாய்ப் புரண்டு கவிழ்ந்து விடுவதாக உருவகம் - 'அது இது ஆமே' எனக் குறிக்கப் பட்டது.

அது - என்பது சமாதியின் பயனாகச் சிவனடியில் திளைத்திருத்தல்.

இது - என்பது பழையபடியே உலக முகப்பட்டு விடயங்களில் அழுந்தித் திளைத்திருத்தல்.

உள்ளுறை

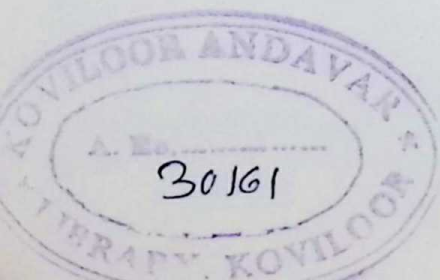
திருவருள் துணையுடன் செய்யும் வாசியோகம் உயிரைச் சிவமாக்கும் என்பது உள்ளுறையாக உணர்த்தப்பட்டது.

குறிப்புகள்

254 |

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

256 |

குறிப்புகள்

உறவுகள் மேம்பட...

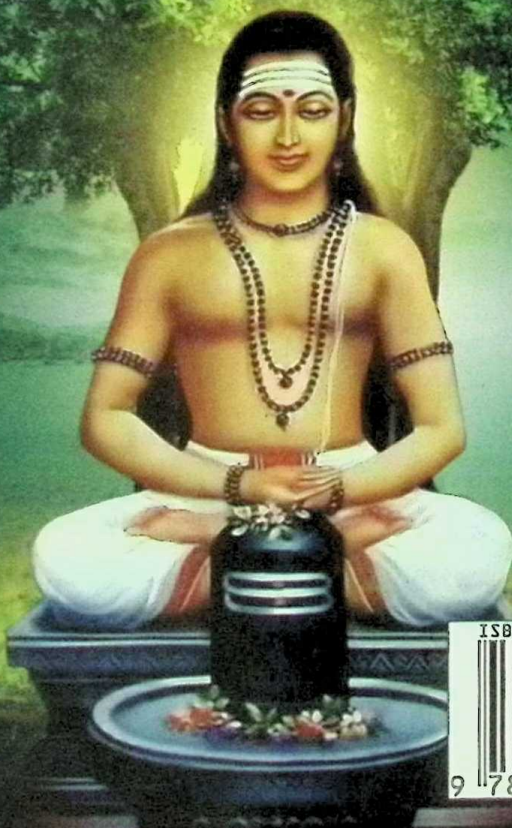
குடும்பத்திலும் சரி, அலுவலகத்திலும் சரி, மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும், ஏற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் பெரிதாகாமல் இருக்க :

- ◆ நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை (Ego) விடுங்கள்.
- ◆ அர்த்தமில்லாமலும் பின்விளைவு அறியாமலும் பேசிக் கொண்டேயிருப்பதை விடுங்கள். (Loose Talk)
- ◆ எந்த விஷயத்தையும் பிரச்சினையையும் நாசக்காக கையாளுங்கள். (Diplomacy) விட்டுக் கொடுங்கள் (Compromise)
- ◆ சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதை உணருங்கள் (Tolerance)
- ◆ எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும், அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ, இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
- ◆ உங்கள் கருத்துகளில் உடும்பும் பிடியாய் இல்லாமல், கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். (Flexibility)
- ◆ மற்றவர்களுக்குரிய மரியாதையை காட்டவும், இனிய, இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள் (Courtesy)
- ◆ புன்முறுவல் காட்டவும், சிற்சில அன்புச் சொற்களை சொல்லவும்கூட நேரமில்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
- ◆ பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர் முதலில் கிறங்கி வர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத் துவக்க முன் வாருங்கள்.

இந்த கவிதை,
எங்கள் புவனத்தில்
பூவை பூக்கா
பூக்கூத்து
பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்க
சுருக்கம் சிவப்பாய....

தீருமந்தீரத்தின் மறைபொருளும் விளக்கமும்

Rs. 150 /-

ISBN 978-93-87303-78-2

9 789387 303782

பால. இரத்தினவேலன்

நர்மதா பதிப்பகம்